

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Text-Critical

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Text-Critical

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 7/16/2024
Source copyright: Public Domain
Robert Adam Boyd, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	70
Κατα Ιωαννην	115
Πραξεις	149
Προς Ρωμαιους	194
Προς Κορινθιους Α΄	211
Προς Κορινθιους Β΄	227
Προς Γαλατας	238
Προς Εφεσιους	244
Προς Φιλιππησιους	250
Προς Κολοσσαεις	254
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	258
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	262
Προς Τιμοθεον Α΄	264
Προς Τιμοθεον Β΄	269
Προς Τιτον	273
Προς Φιλημονα	275
Προς Εβραιους	276
Ιακωβου	289
Πετρου Α΄	294
Πετρου Β΄	299
Ιωαννου Α΄	302
Ιωαννου Β΄	307
Ιωαννου Γ΄	308
Ιουδα	309
Αποκαλυψις Ιωαννου	311

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

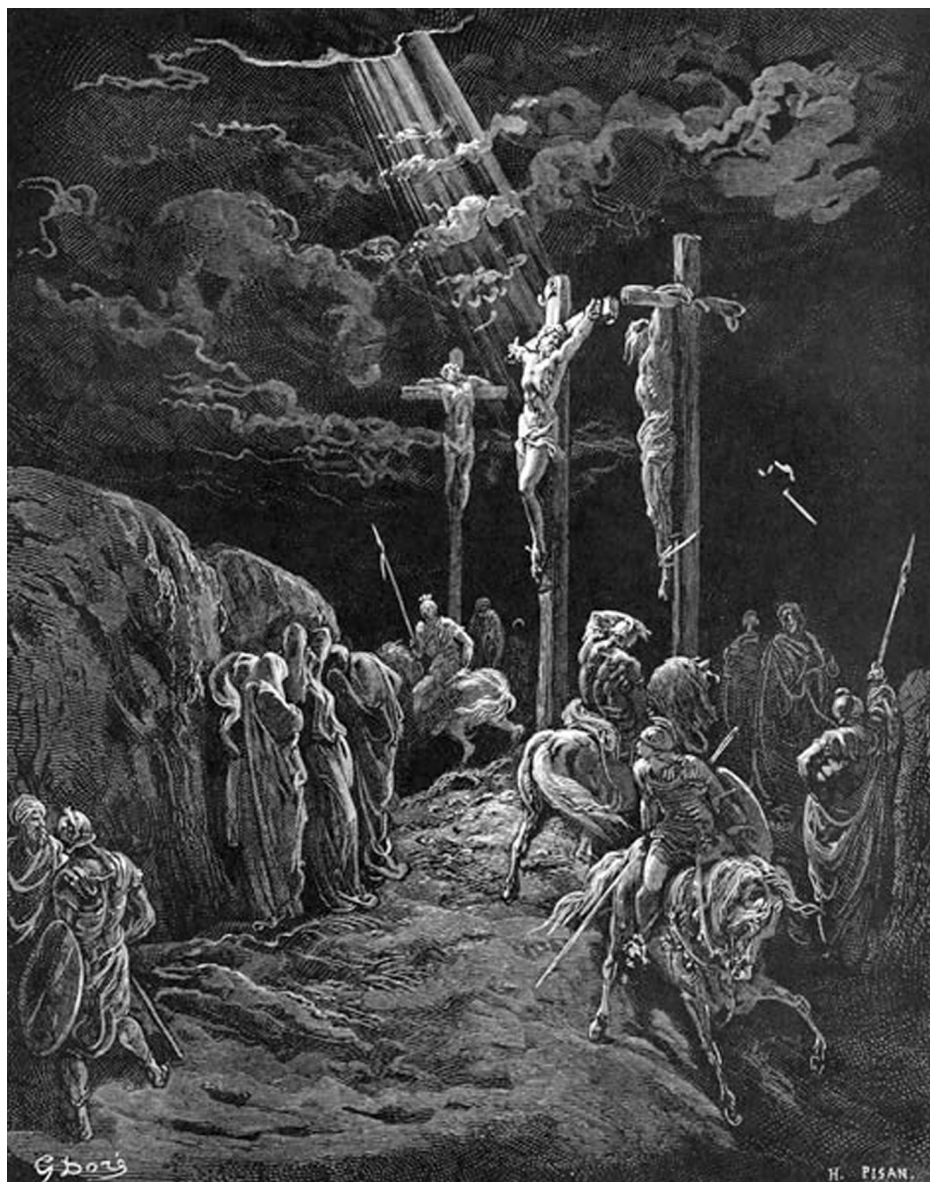
Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι.
Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· **4** Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· **5** Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· **6** Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ τὸν βασιλέα. Δαυίδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομών· **7** Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· **8** Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιάν· **9** Ὀζιάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκιάν· **10** Ἐζεκιάν δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· **13** Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακεὶμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ·

Σαδῶκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· **15** Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· **16** Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυίδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαυίδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθεῖσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. **19** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυίδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐστὶν Ἁγίου. **21** Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, **23** Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. **24** Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα

αὐτοῦ, 25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοῦ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, 2 λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. 3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. 4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. 5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου, 6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. 7 Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. 8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε, Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὔρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. 9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοῦ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθῶν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. 10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. 11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. 12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. 13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. 14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, 15 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. 16 Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. 17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, 18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. 19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, 20 λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. 21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. 22

Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμί ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, 23 καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆι τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρῦσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, 2 καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθὲς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου· 6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· 9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν

ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἐγὼ βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμί ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βασιλεύειν· ἀλλ' ἐπὶ πάντι ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. 12 Οὗ οὐκ εἰμί ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βασιλεύειν· ἀλλ' ἐπὶ πάντι ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. 12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. 16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. 17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. 2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπέινασε. 3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. 5 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος

εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἴστησιν αὐτὸν τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἄνδρέαν τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἣσαν γὰρ ἄλιεις. **19** Καὶ κάτω γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καί, Ἐπὶ χειρῶν ὑμᾶς ἄλιεις ἀνθρώπων. **20** Οἱ δὲ εὐθέως ἀροῦσὶ σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. τὸν πόδα σου. **7** Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **21** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου τὸν Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, **9** καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** Οἱ δὲ εὐθέως καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι. **10** Τότε ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ὅλην λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν μου, Σατανᾶ γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Θεὸν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων λατρεύσεις. **11** Τότε ἀφήσιν αὐτὸν ὁ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ διάβολος καὶ ἰδοῦ, ἄγγελοι προσήλθον καὶ λαῷ. **24** Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς διηκόνουν αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν Συρίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις Γαλιλαίαν. **13** καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ καὶ παραλυτικούς καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Νεφθαλείμ. **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν **25** Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, **15** ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία Ἰορδάνου.

τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων, **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** Μακάριοι οἱ πραεῖς

ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **6** κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν ὁδὸν ἃν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **7** Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. **8** Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν **9** Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **21** Ἠκούσατε ὅτι υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. **10** Μακάριοι οἱ ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις ὁδὸν ἃν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· **22** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὁδὸν ἃν εἶπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ῥακά, ψευδόμενοι, ἔνεκεν ἐμοῦ. **12** Χαίρετε καὶ ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὁδὸν ἃν εἶπῃ, ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. **(Geenna g1067)** **23** Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, **24** ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου μὴ βληθῆναι ἕξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπαγε, τῶν ἀνθρώπων. **14** Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. **25** Ἴσθι ὄρους κειμένη· **15** οὐδὲ καίουσι λύχνον εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. **26** Ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν Ἄμην λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην. **27** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Οὐ μοιχεύσεις **28** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. **29** Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. **(Geenna g1067)** **30** Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεῖρ

σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὄλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· 32 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι· καὶ ὁς ἂν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου· 34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ· 35 μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· 36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. 37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. 38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· 39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. 42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. 43 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· 44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε

τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς· 45 ὅπως γέννησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; 47 Καὶ ἂν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; 48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, 4 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερωῷ. 5 Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔση ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 Σὺ δέ, ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ

σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, σοι ἐν τῷ φανερῷ. 7 Προσευχόμενοι ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἔθνικοί· καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν κλέπτουσιν. 21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς εἰσακουσθήσονται. 8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. 22 αὐτοῖς οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτήσαι αὐτόν. 9 Οὕτως ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τῷ σώματι σου φωτεινὸν ἔσται. 23 ἐὰν δὲ ὁ τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου. ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά 10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθῆτω τὸ σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; 24 γῆς. 11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· δὸς ἡμῖν σήμερον. 12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. 13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ καὶ μαμωνᾶ. 25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί Ἄμην. 14 Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; 26 πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν. 16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; 27 Τίς δὲ ἐξ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; 28 Καὶ ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 17 Σὺ δὲ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, 18 ὅπως μὴ φανῆς κοπιᾶ, οὐδὲ νήθει· 29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 30 Εἰ δὲ τὸν βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. 19 Μὴ χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· 20 ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; 31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε,

λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίνωμεν, ἢ τί ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ περιβαλώμεθα; **32** Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ τοῖς αἰτουοῖσιν αὐτόν; **12** Πάντα οὖν ὅσα ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἄν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ **33** Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. **13** Εἰσέλθετε Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** Μὴ οὖν καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἢ δι' αὐτῆς· **14** τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἢ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. **15**

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοῦ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; **5** Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς. **7** Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρησете· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. **8** Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. **9** Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ

ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ ἑκατόνταρχος ἕφη, Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν μόνον εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς πέτραν· **25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον μου. **9** Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· λέγω τούτῳ, Πορευθήτι, καὶ πορευεται· καὶ τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** Καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **10** Ἀκούσας καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ ἐπὶ τὴν ἄμμον· **27** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. **11** Λέγω δὲ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· ἦξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη. **28** Καὶ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς οὐρανῶν· **12** οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας λόγους τούτους, ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· **29** ἦν γὰρ διδάσκων ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ τῶν ὀδόντων. **13** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ γραμματεῖς.

8 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· **2** καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. **3** Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. **4** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἶπης ἀλλὰ ὑπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **5** Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοῦμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, **6** καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. **7** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. **8** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ

γεννηθῆτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. **14** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν, **15** καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. **16** Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· **17** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥήθην διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. **18** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. **19** Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν

ἀπέρχη. **20** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδοῦ, ὥρμησε πᾶσα Αἰ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ ἢ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν ὕδασιν. **33** Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ κεφαλὴν κλίνῃ. **21** Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν ἀπελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. **34** Καὶ πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα ἰδοῦ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν μου. **22** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολούθει τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. **23** Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ **9** Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε καὶ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** Καὶ ἰδοῦ, μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς μέγας προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. **3** Καὶ ἰδοῦ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ. **4** Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **5** Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει; **6** Ἵνα δὲ εἰδῆτε, Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας—τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ—Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **7** Καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ

ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** Καὶ ἰδόντες οἱ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. **22** Ὁ δὲ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Διὰ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε, τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; **12** Ὁ δὲ Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρεῖαν **23** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ ἔχοντες. **13** Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, τὸν ὄχλον θορυβούμενον, **24** λέγει αὐτοῖς, Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. μετάνοιαν. **14** Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ **25** Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ τὸ κοράσιον. **26** Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσι; **15** Καὶ αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. **27** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες, αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυίδ. **28** Ἐλθόντι δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρῆθ' ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ τότε νηστεύουσιν. **16** Οὐδεὶς δὲ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε ἐπιβάλλει ἐπίβλημα βράκους ἀγνάφου ἐπὶ ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῷ, Ναί, Κύριε. **29** Τότε ἦψατο τῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χειρὸν σχίσμα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν γίνεται. **17** Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ὑμῶν γεννητῶ ὑμῖν. **30** Καὶ ἀνεώχθησαν ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ρήγνυνται αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὅρατε μηδεὶς ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον γινωσκέτω. **31** Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφοτέροι αὐτὸν ἐν ὅλη τῇ γῇ ἐκείνῃ. **32** Αὐτῶν δὲ συντηροῦνται. **18** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἐξερχομένων, ἰδοῦ, προσήνεγκαν αὐτῷ αὐτοῖς, ἰδοῦ, ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. **33** Καὶ αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ ἐτελετύησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεος τὴν χειρὰ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται. **19** Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. **34** Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν αὐτοῦ. **20** Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ αἰμορροῦσα δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. **35** Καὶ δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἦψατο περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. **21** τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς

αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. 36 Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. 37 Τότε λέγει οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· 38 δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. 2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἄνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· 3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· 4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. 5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· 6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. 7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι Ἠγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. 9 Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, 10 μὴ πήραν εἰς

ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν. 11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε, ἕως ἂν ἐξέλθητε. 12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν. 13 Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. 14 Καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. 15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 16 Ἴδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· 20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν

τῆ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· **36** καὶ ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἀνθρώπου. **24** Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· **38** καὶ ὅς οὐ αὐτοῦ. **25** Ἄρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. **39** Ὁ ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν οἰκειακοὺς αὐτοῦ; **26** Μὴ οὖν φοβηθῆτε ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. **40** Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν δὲ οὐ τὸν ἀποστείλαντά με. **41** Ὁ δεχόμενος γνωσθήσεται. **27** Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε, προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. **28** Καὶ μὴ εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. **42** Καὶ ὅς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ τὸν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

(Geenna g1067) **29** Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· **30** ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσὶ. **31** Μὴ οὖν φοβηθῆτε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, **33** Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃταιί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, **34** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. **35** Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. **2** Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **3** εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; **4** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **6** καὶ μακάριός ἐστιν, ὅς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. **7** Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου,

Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; οὐ μετενόησαν. **21** Οὐαὶ σοι, Χοραζίν, Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **8** οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδά, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδού, ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις μετενόησαν. **22** Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ τῶν βασιλείων εἰσίν. **9** Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. **23** Καὶ σύ, Καπερναοῦμ, ἢ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως Ἁίδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. **(Hadēs 986)** **24** Πλὴν σου. **11** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί. **25** Ἐν βαπτιστοῦ ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἔστιν. **12** Ἀπὸ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἕως ἄρτι ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας καὶ βιασταὶ ἀρπάξουσιν αὐτήν. **13** Πάντες αὐτὰ νηπίοις. **26** Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα προεφήτευσαν. **14** καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. **15** οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκούετω. **16** Τίνι πατὴρ οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἐστὶ παιδίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ ἀποκαλύψαι. **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες προσφωνοῦσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, **17** οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ καὶ λέγουσιν, Ἡυλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **29** Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ὠρχήσασθε· ἔθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός ἐκόψασθε. **18** Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. **30** Ὁ γὰρ ἔχει. **19** Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδού, ἐλαφρόν ἐστιν.

ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἢ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. **20** Τότε ἤρξατο ὄνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχους καὶ ἐσθίειν. **2** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ, Ἰδού, οἱ

μαθηταί σου ποιούσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν προφήτου, λέγοντος, **18** Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου ὄν ἐν σαββάτῳ. **3** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἠρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε ἐπέινασεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· **4** πῶς εἰσηλθεν καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19** Οὐκ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἐξὸν ἦν ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **20** αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; **5** Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασις οἱ ἱερεῖς εἰς νίκος τὴν κρίσιν. **21** Καὶ τῷ ὀνόματι ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι. **22** Τότε προσηνέχθη ἀναίτιοί εἰσι; **6** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός μεῖζόν ἐστιν ὧδε. **7** Εἰ δὲ ἐγνώκετε τί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν ἐστιν, Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. **23** Καὶ κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. **8** Κύριος γάρ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι ἐστὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυὶδ; **24** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι **9** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν· καὶ ἐπηρώτησαν ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. **25** Εἰδὼς δὲ αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἐαυτῆς ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς οὐ σταθήσεται. **26** ἐμπέση τοῦτο τοῖς σάββασις εἰς βόθυνον, Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, οὐχὶ κρατήσεται αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; **12** Πόσω ἐφ' ἐαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἢ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. Ὡστε βασιλεία αὐτοῦ; **27** Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν. **13** Τότε ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτείνον τὴν χεῖρά τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν σου. Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιής ἔσσονται κριταί. **28** Εἰ δὲ ἐν Πνεύματι Θεοῦ ὡς ἡ ἄλλη. **14** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξεληθόντες, ὅπως ἐφ' ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **29** Ἡ πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς δύνатаί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν ἐὰν μὴ πρῶτον δῆση τὸν ἰσχυρόν; Καὶ αὐτοὺς πάντας, **16** καὶ ἐπέτιμησεν αὐτοῖς, τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. **30** Ὁ ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν· **17** μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ ὅπως πληρωθῆ τὸ ρῆθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ συναγών μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **31** Διὰ τοῦτο

λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Ἰωνᾶ καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. **42** πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει τοῖς ἀνθρώποις. **32** Καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς αὐτῶ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος· καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῶ, οὔτε ἐν ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. **43** Ὅταν τῶ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῶ μέλλοντι. (aiōn δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθη ἀπὸ τοῦ **g165**) **33** Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρίσκει. **44** Τότε δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ λέγει, Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον εὐρίσκει σχολάζοντα, γινώσκειται. **34** Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **45** Τότε δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας ἐπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ· ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ πονηροῦ πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** Λέγω δὲ τῇ πονηρᾷ. **46** Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν ὄχλοις, ἰδοῦ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀνθρώποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῶ λαλήσαι. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **37** Ἐκ γὰρ τῶν λόγων **47** Εἶπε δὲ τις αὐτῶ, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασι, ζητοῦντές καταδικασθήσῃ. **38** Τότε ἀπεκρίθησάν τινες σοὶ λαλήσαι. **48** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῶ τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, εἰπόντι αὐτῶ, Τίς ἐστίν ἡ μήτηρ μου; Καὶ Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; **49** Καὶ ἐκτείνας **39** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· εἶπεν, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ μου. **50** Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. **40** Ὅσπερ γὰρ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ **13** Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. **41** Ἄνδρες τὴν θάλασσαν. **2** Καὶ συνήχθησαν πρὸς Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινουῖσιν πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος

ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. 3 Καὶ ἐλάλησεν καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. 17 Ἀμὴν γὰρ αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, ἴδου, λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφηταὶ καὶ δίκαιοι ἐξῆλθεν ὁ σπεύρων τοῦ σπεύρειν. 4 Καὶ ἐν ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον τῷ σπεύρειν αὐτόν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν 18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ αὐτά. 5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, σπεύροντος. 19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· 6 πονηρός, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ καρδία αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδόν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. 7 Ἄλλα δὲ σπαρεῖς. 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἄκανθαὶ καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. 8 Ἄλλα δὲ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· 21 οὐκ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ἐστὶ· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ ὃ δὲ τριάκοντα. 9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται. 22 Ὁ ἀκουέτω. 10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν εἶπον αὐτῷ, Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αὐτοῖς; 11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰθῆ g165) 23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ (αἰθῆ g165) 23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν δέδοται. 12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ συνιών· ὃς δὲ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 13 Διὰ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες λέγων, Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι. 14 Καὶ ἀνθρώπῳ σπεύροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἢ προφητεία Ἡσαΐου, ἀγρῷ αὐτοῦ· 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἢ λέγουσα, Ἀκοῆ ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ μὴ ἴδητε. 15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ ἀπῆλθεν. 26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν ζιζάνια. 27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. 16 Ὑμῶν Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; 28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· Ἐχθρὸς ἀνθρώπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ

δοῦλοι εἶπον αὐτῷ, θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξομεν αὐτά; **29** Ὁ δὲ ἔφη, Οὐ μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. **30** Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρωθεν μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. **31** Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· **32** ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ ἀυξηθῆ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· **35** ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **36** Τότε ἀφεῖς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· **38** ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· **39** ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπεύρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. **(αἰῶν g165)** **40** Ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. **(αἰῶν g165)** **41** Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43** Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν ἀκουέτω. **44** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρών ἄνθρωπος ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· **46** ὃς εὐρών ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν ἐπέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **47** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· **48** ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβίβασαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ κατὰ εἰς ἄγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **49** Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, **(αἰῶν g165)** **50** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν

κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην
καὶ ὁ βρυγγμὸς τῶν ὀδόντων. 51 Λέγει αὐτοῖς αὐτὸν εἶχον. 6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων
ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν τοῦ Ἠρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς
αὐτῶ, Ναί, Κύριε. 52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἠρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ
Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς Ἠρώδη· 7 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν αὐτῇ δοῦναι ὁ ἐὰν αἰτήσῃται. 8 Ἡ δέ,
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός
τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 9 Καὶ ἐλυπήθη
παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν· 54 καὶ ὁ βασιλεύς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς
ἐλθῶν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· 10 καὶ
αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐπέμφας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν φυλακῆ. 11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; 55 πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 12 Καὶ προσελθόντες οἱ
ἢ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν
ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13
Σίμων καὶ Ἰούδας; 56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί; Πόθεν οὖν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ
τούτῳ ταῦτα πάντα; 57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ
ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. 14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ
ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη
αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 58 Καὶ οὐκ ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους
ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν αὐτῶν. 15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον
ἀπιστίαν αὐτῶν. αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημὸς
ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειάν
ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὧδε
εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 Ὁ
δὲ εἶπε, Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. 19 Καὶ
κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν,

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἠρώδης
ὁ τετράρχης τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ, 2
καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν
Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. 3 Ὁ γὰρ Ἠρώδης
κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν
καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἠρωδιάδα τὴν
γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 4
Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι
ἔχειν αὐτήν. 5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι,

εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, λέγοντες, Ἐπιθῶντες Θεοῦ υἱὸς εἶ.
 τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. **34** Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν
20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν. **21** Οἱ δὲ εἰς ὄλην τὴν περιχώρον ἐκείνην, καὶ
 καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν
 δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **22** Καὶ εὐθέως ἔχοντας. **23** καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα
 ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
 εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτόν εἰς τὸ αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἦσαντο διεσώθησαν.
 πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. **24** **15** Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ
 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ
 ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι ὀψίας δὲ Φαρισαῖοι, λέγοντες, **2** Διὰ τί οἱ μαθηταὶ
 γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. **25** Τὸ δὲ πλοῖον σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν
 ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας
 ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. **3** Ὁ δὲ
 ἄνεμος. **26** Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς
 ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης. **27** Καὶ ἰδόντες αὐτόν οἱ παράδοσιν ὑμῶν; **4** Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο,
 μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα λέγων, Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·
 ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι Φάντασμα καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ
 ἐστὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν. **28** τελευτάτῳ. **5** ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὁς ἂν εἶπη
 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
 λέγων, Θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. **29** ὠφεληθῆς, καὶ οὐ μὴ τιμῆση τὸν πατέρα
 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε, Κύριε, αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. **6** καὶ ἠκρώσατε
 εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν
 ὕδατα. **30** Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ὑμῶν· **7** ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν
 ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων, **8** Ἐγγίζει μοι
 ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **9** ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς
 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη χεῖλεσί με τιμᾶ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω
 καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε, ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. **10** Μάτην δὲ σέβονταί
 λέγων, Κύριε, σῶσόν με. **11** Εὐθέως δὲ με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα
 ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο ἀνθρώπων. **12** Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
 αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῶ, Ὀλιγόπιστε, εἰς ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε. **13**
 τί ἐδίστασας; **32** Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν
 εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· **33** οἱ ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ
 δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **14**

Τότε προσελθόντες οί μαθηταί αὐτοῦ εἶπον τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς αὐτῶ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες κυναρίοις. 27 Ἡ δὲ εἶπε, Ναί, Κύριε· καὶ τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 Ὁ δὲ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων ἀποκριθεὶς εἶπε, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, κυρίων αὐτῶν. 28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἐκριζωθήσεται. 14 Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν πίστις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ ὁδηγῆ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 29 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῶ, Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε παρὰ Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. 16 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀναβάς Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. 30 Καὶ προσῆλθον ἀσύνετοί ἐστε; 17 Οὐπὼ νοεῖτε ὅτι πᾶν αὐτῶ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἐαυτῶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐτέρους πολλοὺς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ ἐκβάλλεται; 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, αὐτούς· 31 ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, κάκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 19 Ἐκ βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ. ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· 20 ταῦτά ἐστι 32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 21 ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρα τρεῖς προσμένουσί Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι καὶ ἀπολύσαι εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. 22 Καὶ ἰδοὺ, αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν γυνὴ Χανααναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐν τῇ ὁδῶ. 33 Καὶ λέγουσιν αὐτῶ οἱ ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῶ, λέγουσα, μαθηταί αὐτοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; μου κακῶς δαιμονίζεται. 23 Ὁ δὲ οὐκ 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. μαθηταί αὐτοῦ ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες, 35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. τὴν γῆν· 36 καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ἰσραὴλ. 25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν μαθηταί τῶ ὄχλῳ. 37 Καὶ ἔφαγον πάντες αὐτῶ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ὁ δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τῶν κλασμάτων, ἐπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξαι αὐτοῖς. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός. 3 Καὶ πρωΐ, Σήμερον χειμῶν πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; 4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῶνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθε. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; 9 Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; 10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε; 11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων; 12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 13

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 Οἱ δὲ εἶπον, Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. 15 Λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε, Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἄιδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. (Hadēs g86) 19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δῆσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, Ἰλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. 23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἶ τις

θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. 25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν· 26 τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ. 28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες ὧδε ἐστῶτες, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. 2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. 3 Καὶ ἰδοῦ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. 4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆϊ μίαν, καὶ ἑνὶ Ἡλίᾳ. 5 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοῦ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοῦ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε. 6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. 7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. 8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. 9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως οὔ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. 10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίας δεῖ ἔλθειν πρῶτον; 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἡλίας ἐστὶν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπὲρ αὐτῶν. 13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν· 15 καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. 16 Καὶ προσήνεγκα αὐτόν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν θεραπεῦσαι. 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε. 18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; 20 Ὁ

δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 Ὅστις οὖν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἔρεῖτε τῷ οὐτὸς ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ὄρει τούτῳ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ οὐρανῶν. 5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. 21 τοιοῦτον ἔν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν δέχεται· 6 ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν προσευχῆ καὶ νηστεία. 22 Ἀναστρεφομένων μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῆ παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, 23 καὶ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐγερθῆσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (aiōnios g166) 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνδὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, 3 καὶ εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν λέγων, Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πάντα σοὶ ἀποδώσω. 27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. ἔλεγξον αὐτόν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. 28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὔρεν Ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν σου. 16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος μοι εἴ τι μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ πᾶν ῥήμα. 17 Ἐὰν ὀφείλεις. 29 Πεσῶν οὖν ὁ σύνδουλος δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἶπε τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει ἔαν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω αὐτόν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ σοὶ ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. 18 ἀποδώσω σοι. 30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅσα ἔαν δῆσητε ἐπὶ τῆς ἀπελθῶν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὅσα οὐ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. 31 Ἰδόντες δὲ οἱ ἔαν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν τῷ οὐρανῷ. 19 Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ ἔαν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. 32 περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἔαν αἰτήσωνται, τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν ἐν οὐρανοῖς. 20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκά σοι, ἐπεὶ συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν παρεκάλεσάς με. 33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι μέσῳ αὐτῶν. 21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Πέτρος εἶπε, Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ἔως αὐτόν τοῖς βασιανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν ἐπτάκις; 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. 35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ σου ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἔαν μὴ ἀφήτῃ ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν. ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. 24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. 25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. 26 Πεσῶν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ,

19 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς ἐκεῖ. 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ, Εἰ ἔξῃστιν ἀνθρώπῳ

ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ἐκεῖθεν. **16** Καὶ ἰδοῦ, εἷς προσελθὼν εἶπεν αἰτίαν; **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ ἴνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; (aīōnios g166) **17** θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, **5** καὶ εἶπεν, Ἐνεκεν Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα ἐντολάς. **18** Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς μίαν; **6** Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. εἶπε, Τὸ Οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις. **19** τίμα τὸν χωριζέτω. **7** Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καί, ἀγαπήσεις τὸν ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** Λέγει αὐτῷ καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; **8** Λέγει αὐτοῖς ὅτι ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; **21** Ἐφη ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω. **9** Ὑπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· γυναῖκα αὐτοῦ, μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμῆσῃ καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι. **22** Ἀκούσας δὲ ὁ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· γαμήσας μοιχᾶται. **10** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς μαθηταὶ αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἀμὴν λέγω τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται συμφέρεи γαμῆσαι. **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **24** Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι οἷς δέδοται. **12** Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν, ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ εἰσελθεῖν. **25** Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες, εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; **26** Ἐμβλέψας δὲ οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις **13** Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς, καὶ προσεύξεται· οἱ δυνατά. **27** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **14** Ὁ δὲ αὐτῷ, Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ **28** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω τοιοῦτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, **15** Καὶ ἐπιθείς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς

τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, ἀνά δηνάριον. **11** Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη, **12** λέγοντες ὅτι κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. **29** Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἕκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. (aīōnios g166) **30** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὅμοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. **5** Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὔρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὧδε ἐστήκατε ὄλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; **7** Λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. **8** Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. **9** Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνά δηνάριον. **10** Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ

ἀνά δηνάριον. **11** Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη, **12** λέγοντες ὅτι κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. **29** Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἕκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. (aīōnios g166) **30** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. **20** Ὅμοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. **5** Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὔρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὧδε ἐστήκατε ὄλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; **7** Λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. **8** Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. **9** Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνά δηνάριον. **10** Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ

βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. **3** Καὶ ἐάν τις μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ὑμῖν εἶπη τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτῶν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστέλλει αὐτούς. πατρός μου. **24** Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα **4** Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. **25** τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, **5** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδοῦ, ὁ βασιλεὺς εἶπεν, Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν σου ἔρχεται σοι, πρᾶϋς καὶ ἐπιβεβηκῶς κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἰὸν ὑποζυγίου. **6** κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. **26** Οὐχ οὕτω δὲ Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **7** γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος· **27** καὶ ὅς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον· καὶ ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, δοῦλος· **28** ὡσπερ ὁ υἰὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. **8** Ὁ δὲ οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους πολλῶν. **29** Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννου ἐν Ἰεριχώ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. τῇ ὁδῷ. **9** Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες **30** Καὶ ἰδοῦ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἔκραξαν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν υἱὸς Δαυὶδ. **31** Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν τοῖς ὑψίστοις. **10** Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις, ἔκραζον, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, λέγουσα, Τίς ἐστιν οὗτος; **11** Οἱ δὲ ὄχλοι υἱὸς Δαυὶδ. **32** Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, αὐτούς, καὶ εἶπε, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας. **12** Καὶ **33** Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. **34** Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθσαφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, **2** λέγων αὐτοῖς, Πορευθήτε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ'

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν. **14** Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **15** Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια

ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν
 ἱερῶ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ, ὄχλον πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
 ἠγανάκτησαν, **16** καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀκούεις τί προφήτην. **27** Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ
 οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, εἶπον, Οὐκ οἶδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός,
 Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; ποιῶ. **28** Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε
17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἕξω τῆς τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε,
 πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἀμπελώνι μου. **29** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ
 ἐπείνασε. **19** Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς θέλω ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. **30**
 ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως.
 ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγώ, κύριε· καὶ
 αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς οὐκ ἀπῆλθε. **31** Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε
 τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἢ τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ,
 συκῆ. (αἰθῆ g165) **20** Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν
 ἐθαύμασαν, λέγοντες, Πῶς παραχρῆμα λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι
 ἐξηράνθη ἢ συκῆ; **21** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν Θεοῦ. **32** Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης
 ἔχῃτε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε
 τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κὰν τῷ ὄρει αὐτῶ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι
 τούτῳ εἶπητε, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν ἐπίστευσαν αὐτῶ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ
 θάλασσαν, γενήσεται. **22** Καὶ πάντα ὅσα μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῶ.
 ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, **33** Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός
 λήψεσθε. **23** Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν
 ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀμπελώννα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε,
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ᾠκοδόμησε
 λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ
 Καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀπεδήμησεν. **34** Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς
 εἶπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἔρω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. **35** Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς
 ταῦτα ποιῶ. **25** Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ
 πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. **36** Πάλιν
 Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες, ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν
 Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.
 τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **26** Ἐὰν δὲ **37** Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς

τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τοῖς κεκλημένοις. Ἴδού, τὸ ἄριστόν μου τὸν υἱόν μου. **38** Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες ἠτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, γάμους. **5** Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν **39** Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** Ὅταν δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. **7** οὗν ἔλθη ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; **41** Λέγουσιν καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλωσε αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις ἐνέπρησε. **8** Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς Ὅ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **42** Λέγει οὐκ ἦσαν ἄξιοι. **9** Πορεύεσθε οὗν ἐπὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν ταῖς γραφαῖς, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν εὔρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **10** οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ἡμῶν; **43** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ὁ γάμος ἀνακειμένων. **11** Εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀφ' ὑμῶν ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους δοθήσεται ἔθνη ποιοῦντι τοὺς καρποὺς εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον αὐτῆς. **44** Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταῖρε, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέση, λικμήσει πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; αὐτόν. **45** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Ὅ δὲ ἐφιμώθη. **13** Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν τοῖς διακόνους, Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. **46** Καὶ ζητοῦντες χεῖρας, ἄρατε αὐτόν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ αὐτόν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. **14** Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων, **2** Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· **3** καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἠθέλον ἐλθεῖν. **4** Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, Εἴπατε

πρόσωπον ἀνθρώπων. 17 Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί ἐξεπλήρσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 34 Οἱ δὲ σοι δοκεῖ; Ἐξεστὶ δοῦναι κήνσον Καίσαρι, Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς ἢ οὐ; 18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. αὐτῶν εἶπε, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; 19 35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός, Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων, 36 Διδάσκαλε, δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. 20 Καὶ ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 37 Ὁ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Ἀγαπήσεις Κύριον ἐπιγραφῆ; 21 Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. τὸν Θεόν σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ὅλη ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. 22 38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες 39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ἀγαπήσεις τὸν αὐτὸν ἀπῆλθον. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 40 Ἐν ταύταις προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ταῖς δυσιν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, προφητῆται κρέμανται. 41 Συνηγμένων δὲ 24 λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, Ἐάν τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει Ἰησοῦς, 42 λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Χριστοῦ; Τίνος υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ, ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 25 Τοῦ Δαυίδ. 43 Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαυὶδ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων, πρῶτος γαμήσας ἐτελευτήσῃ· καὶ μὴ ἔχων 44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἀδελφῷ αὐτοῦ. 26 Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; 45 Εἰ οὖν Δαυὶδ καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. 27 Ὑστερον καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 28 Ἐν τῇ 46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. 29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡμέρας ἐπερωτήσῃ αὐτόν οὐκέτι. Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες 23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 2 λέγων, τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. 30 καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 2 λέγων, Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· 3 πάντα οὖν οὐρανῷ εἰσι. 31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως γρῶσιν οἱ ὄχλοι· ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. 4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ

θέλουσι κινήσαι αὐτά. 5 Πάντα δὲ τὰ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ναός ὁ ἀγιάζων ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς τὸν χρυσόν; 18 Καί, Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ἀνθρώποις πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν· ὃς δ' ἂν ὁμόση αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει τῶν ἱματίων αὐτῶν· 6 φιλοῦσί τε τὴν 19 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μείζον, τὸ πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, 7 δῶρον; 20 Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, αὐτοῦ· 21 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει Ῥαββί· 8 ὅμως δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἷς γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ἐστὶν ὁμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός πάντες 22 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν δὲ ὅμως ἀδελφοί ἐστε. 9 Καὶ πατέρα μὴ τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ καλέσητε ὁμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ πατὴρ ὁμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 10 Μηδὲ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὁμῶν ἐστὶν ἡδύσομον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. 11 Ὁ δὲ μείζων καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν ὁμῶν ἔσται ὁμῶν διάκονος. 12 Ὅστις δὲ κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν ταῦτα ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ἔδει ποιῆσαι, κάκεινα μὴ ἀφιέναι. 24 Ὁδηγοὶ ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται. 13 Οὐαὶ δὲ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν ὁμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, δὲ κάμηλον καταπίνοντες. 25 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι διὰ τοῦτο καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς λήψεσθε περισσώτερον κρίμα. 14 Οὐαὶ παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς ὁμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, καὶ ἀδικίας. 26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅμως γὰρ οὐκ παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσέρχομένους ἀφίετε καθαρὸν. 27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ εἰσελθεῖν. 15 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα φαίνονται ὠραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. 28 αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὁμῶν. Οὕτω καὶ ὅμως ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς (Geenna g1067) 16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοί, οἱ ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε λέγοντες, Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. 29 Οὐαὶ ὑμῖν, ἐστὶν· ὃς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ναοῦ, ὀφείλει. 17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν,

καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, 30 οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καὶ λέγετε, Εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν καταλυθήσεται. 3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσήλθον αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. 31 αὐτῶ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, Εἰπέ Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; (aiōn g165) 4 Καὶ ἀποκριθεὶς τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας 32 καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; (Geenna g1067) 34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς ὁ Χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. 6 καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἀκοὰς πολέμων· ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· 35 ὅπως ἔλθῃ τέλος. 7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ ἔσσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τόπους. 8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. 9 υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 36 ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἥξει πάντα ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. 37 Ἱερουσαλήμ, 10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς ἀλλήλους. 11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλοὺς. τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ 12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· 13 ὁ δὲ ἠθελήσατε. 38 Ἴδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 ὑμῶν ἔρημος. 39 Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, Εὐλογημένος τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένη εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ—ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω— 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη· 17 ὁ ἐπὶ

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτῶ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. 2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,

τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ καὶ δόξης πολλῆς. **31** Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς τῆς οἰκίας αὐτοῦ· **18** καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια μεγάλης, καὶ ἐπισυναΐξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ. **19** Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ ἡμέραις. **20** Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ σαββάτω. ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ **21** Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ τῷ θέρους· **33** οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. **22** Καὶ εἰ μὴ ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν θύραις. **34** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** Τότε **35** Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός, δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. **36** Περὶ ἧ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. **24** Ἐγερθήσονται δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφήται, καὶ οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε ὁ πατήρ μου μόνος. **37** Ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ **25** Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν. **26** Ἐὰν οὖν υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **38** Ὡσπερ γὰρ ἦσαν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ μὴ ἐξέλθητε· Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ πιστεύσητε. **27** Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσηλθε Νῶε ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἦλθεν ὁ κατακλισμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **28** Ὅπου γὰρ ἐὰν ἦ οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ τῷ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. **29** ἀνθρώπου. **40** Τότε δύο ἔσσονται ἐν τῷ Εὐθέρως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἀγρῶ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ ἀφίεται. **41** Δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλωνι· σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. **42** ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **30** ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** Ἐκεῖνο δὲ Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ. **44** Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως ἔτοιμοι· ὅτι ἦ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου ἔρχεται. 45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ ἀρκέση
δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10
τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν
46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθῶν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ'
ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ
47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς θύρα. 11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48 παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον
Ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἡμῖν. 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω
καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι
49 καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους, οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν
ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθύνοντων, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 Ὡσπερ
50 ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς
ἡμέρα ἢ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐκ ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ
γινώσκει, 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· 15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε
μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.
ὀδόντων. 16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβῶν

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες
λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 Πέντε δὲ
ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε
μωραὶ. 3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν
ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν
τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν. 5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου,
ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. 6 Μέσης
δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος
ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7
Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8
Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, Δότε
ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται. 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ

εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα
πέντε τάλαντα. 17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο
ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18 Ὁ δὲ τὸ
ἐν λαβῶν ἀπελθὼν ὤρυσεν ἐν τῇ γῆ, καὶ
ἀπέκρυσεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος
τῶν δούλων ἐκεῖνων, καὶ συναίρει μετ'
αὐτῶν λόγον. 20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβῶν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε
τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά
μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ
κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ
ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22
Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβῶν
εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὐ, δοῦλε ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ συνηγάγετέ με· **36** γυμνός, καὶ περιεβάλετέ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **24** Προσελθὼν φυλακῆ ἤμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. **37** Τότε δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπε, ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, καὶ θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ἐθρέψαμεν; Ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; **38** ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· **25** καὶ φοβηθεῖς, Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ Ἡ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν; **39** Πότε δέ σε γῆ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. **26** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε πρὸς σε; **40** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἐρεῖ αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου **27** ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. **41** Τότε ἐρεῖ τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἔκομισάμην ἂν καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. **28** Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) **42** Ἐπεινάσα καὶ περισσευθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **30** Καὶ τὸν καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· **43** ξένος ἤμην, καὶ οὐ ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ με· ἀσθενής, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ βρυγγμὸς τῶν ὀδόντων. **31** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐπεσκέψασθέ με. **44** Τότε ἀποκριθήσονται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, **32** ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονησάμεν καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα σοι; **45** Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων, τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ τῶν ἐρίφων· **33** καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐποιήσατε. **46** Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν **34** Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αἰώνιον. (aiōnios g166)

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, **2** Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τὸν δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῶ, Ὁ διδάσκαλος
3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λέγει, Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν
Καϊάφα, 4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα.
Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. 20 Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν
5 Ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ δώδεκα. 21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν,
θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. 6 Τοῦ δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ με. 22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7 προσήλθεν αὐτῶ λέγειν αὐτῶ ἕκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγὼ εἰμι,
γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, Κύριε; 23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας
καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός
ἀνακειμένου. 8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ με παραδώσει. 24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἢ ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ
ἀπώλεια αὕτη; 9 Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
τὸ μύρον παραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῶ
πτωχοῖς. 10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος. 25
Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; Ἔργον γὰρ Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδὸς αὐτὸν
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 11 Πάντοτε γὰρ εἶπε, Μήτι ἐγὼ εἰμι, ραββί; λέγει αὐτῶ,
τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ Σὺ εἶπας. 26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβῶν
οὐ πάντοτε ἔχετε. 12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε,
τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 Ἀμὴν λέγω Λάβετε, φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. 27
ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον Καὶ λαβῶν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ
καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον πάντες· 28 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου,
αὐτῆς. 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν
λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 λέγω
ἀρχιερεῖς, 15 εἶπε, Τί θέλετέ μοι δοῦναι, δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου
ἀπὸ αὐτῶ τριάκοντα ἀργύρια, 16 καὶ ἀπὸ τότε ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν
ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῶ. 17 καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. 30
Τῇ δὲ πρώτη τῶν ἀζύμων προσήλθον οἱ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν
μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῶ, Ποῦ Ἑλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
θέλεις ἐτοιμάσομέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν
18 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γὰρ, Πατάξω τὸν

ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44 Καὶ τῆς ποιμένης. 32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί ἀφεις αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσήξατο με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33 Ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. 45 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἰ Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. 34 Ἐφη αὐτῷ καὶ ἀναπαύεσθε. Ἴδού, ἤγγικεν ἡ ὥρα, ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τῆ νυκτί, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. ἀπαρνήση με. 35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἴδού, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ Κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, Ἰούδας, εἷς ἀπαρνήσωμαι. Ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ τῶν δώδεκα, ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μαθηταὶ εἶπον. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48 καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθίσατε αὐτοῦ, Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. 37 σημεῖον, λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἔστι κρατήσατε αὐτόν. 49 Καὶ εὐθέως δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε, Χαῖρε, ῥαββὶ καὶ ἀδμημονεῖν. 38 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς Ἰησοῦς, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου εἶπεν αὐτῷ, Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρε; Τότε ἕως θανάτου μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ μετ' ἐμοῦ. 39 Καὶ προσελθὼν μικρόν, τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος Καὶ ἰδού, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας καὶ λέγων, Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. 40 Καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52 Τότε λέγει ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστρεψόν σου τὴν αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ μετ' ἐμοῦ; 41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἀποθανοῦνται. 53 Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσήξατο, ἀγγέλων; 54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ λέγων, Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; 55 Ἐν ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ ἐκείνη τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. 43 Καὶ ἐλθὼν Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν

πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμενη διδάσκων ἐν τῷ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, ἱερῶ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. 56 Τοῦτο 68 λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ. δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; 69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. 57 Οἱ δὲ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. 70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων, Οὐκ καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 58 Ὁ δὲ οἶδα τί λέγεις. 71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν αὐτοῖς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν Ναζωραίου. 72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' τὸ τέλος. 59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. 73 Μετὰ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ θανατώσωσιν αὐτόν, 60 καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλόν σε ποιεῖ. 74 Τότε πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οὐχ εὔρον. 61 Ὑστερον δὲ προσελθόντες οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ δύο ψευδομάρτυρες εἶπον, Οὗτος ἔφη, ἐφώνησε. 75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησαί αὐτόν. 62 Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήθη Καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνη; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 27 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅστε θανατώσαι αὐτόν· 2 καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε ἰδὼν Ἰουδάς ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, 4 λέγων, Ἥμαρτον παραδοὺς αἵμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὄψει. 5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγαστο. 6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν,

ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7 Συμβούλιον δὲ τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν. 22 Λέγει αὐτοῖς τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. 8 Διὸ ὁ Πιλάτος, τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος, ἕως λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες, τῆς σήμερον. 9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν Σταυρωθήτω. 23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη, τί γὰρ διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν λέγοντες, Σταυρωθήτω. 24 Ἴδὼν δὲ ὁ τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον υἰῶν Ἰσραὴλ· 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων, Κύριος. 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἡγεμόνος καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Σὺ λέγεις. 12 τὰ τέκνα ἡμῶν. 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. 27 Τότε οἱ ἀπεκρίνατο. 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον 14 καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπειραν· 28 καὶ ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθῆι ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν χλαμύδα κοκκίνην. 29 καὶ πλέξαντες ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. 16 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν Βαραββᾶν. 17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, τίνα θέλετε αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε, ὁ ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 30 καὶ ἐμπύσαντες λεγόμενον Χριστόν; 18 Ἦιδει γὰρ ὅτι διὰ εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19 Καθημένου ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 καὶ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν αὐτόν ἢ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδὲν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον 20 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμων· ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. αὐτοῦ. 33 καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος

Κρανίου Τόπος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος αὐτόν. 49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, ἽΑφες, ἴδωμεν μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος εἰ ἔρχεται Ἰηλίας σώσωσιν αὐτόν. 50 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελε πιεῖν. 35 Σταυρώσαντες δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῆ μεγάλη ἀφῆκε αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, τὸ πνεῦμα. 51 Καὶ ἰδοῦ, τὸ καταπέτασμα τοῦ βάλλοντες κλῆρον. 36 Καὶ καθήμενοι ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω ἐτήρουν αὐτόν ἐκεῖ. 37 Καὶ ἐπέθηκαν καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν 52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 Τότε 53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων. 39 Οἱ πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, 40 καὶ τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. 55 Ἦσαν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καταβῆθι ἀπὸ τοῦ δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν σταυροῦ. 41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ, πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον, 42 56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητῆρ, Εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ καὶ ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57 τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος 43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ ὅς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ· 58 εἰμι υἱός. 44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος 45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. 59 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46 Περὶ λαβῶν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς σινδόνι καθαρᾷ, 60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ φωνῆ μεγάλῃ, λέγων, Ἡλί, Ἡλί, λιμὰ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; 47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. 61 Ἦν ἐστῶτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἡλίαν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη φωνεῖ οὗτος. 48 Καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβῶν σπόγγον, πλήσας 62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν τε ὄξους, καὶ περιθεῖς καλάμῳ, ἐπότιζεν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ

οί Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, 63 λέγοντες, ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος Ἰησοῦς ἀπήνησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ 64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. 65 Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἐχετε κουστωδιάν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

28 Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκουσῇ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. 2 Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. 4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. 5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξί, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. 6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. 7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοῦ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοῦ, εἶπον ὑμῖν. 8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο

τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὄψονται. 11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοῦ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. 12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβουλίον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, 13 λέγοντες, Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλειψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. 14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. 15 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. 16 Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. 17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. 18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 19 Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· 20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. (αἰῶν

g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **2** Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. **3** Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, **4** ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνη ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. **10** Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **15** καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **16** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. **17** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **18** Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. **20** Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαιὸν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθιωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε. **22** Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε, **24** λέγων, Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** Καὶ

σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῶ καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξήλθεν ἐξ αὐτοῦ. 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, λέγοντας, Τί ἐστὶ τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἢ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῶ; 28 Ἐξήλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῶ περὶ αὐτῆς· 31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. 32 Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· 33 καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. 34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν. 35 Καὶ πρῶτ' ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξήλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκεῖ προσηύχετο. 36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· 37 καὶ εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῶ ὅτι Πάντες σε ζητοῦσι. 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. 39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτόν

2 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστὶ. 2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῶ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῶ παραλυτικῶ, Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. 6 Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; 8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς

τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ Φαρισαίων νηστεύοντες καὶ ἔρχονται καὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσιν αὐτῷ, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ ὑμῶν; **9** Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; **19** Καὶ εἶπεν παραλυτικῷ, Ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ ἢ εἰπεῖν, Ὑγεραι, καὶ ἄρὸν σου τὸν νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν κράββατον, καὶ περιπάτει; **10** Ἵνα δὲ εἰδῆτε ἐστὶ, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν· ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας—λέγει τῷ **20** ἔλευσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' παραλυτικῷ— **11** Σοὶ λέγω, ἔγεραι καὶ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἄρὸν τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις. **21** Καὶ οὐδεὶς τὸν οἶκόν σου. **12** Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἐπίβλημα ράκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας ὅτι Οὐδέποτε σχίσμα γίνεται. **22** Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον οὕτως εἶδομεν. **13** Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ρήσσει τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ Καὶ παράγων εἶδε Λευῖ τὸν τοῦ Ἀλφαίου οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. **23** καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν σάββασι διὰ τῶν ποριμίμων, καὶ ἤρξαντο αὐτῷ. **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τοὺς στάχυας. **24** Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ αὐτῷ, Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν ὁ οὐκ ἔξεστι; **25** Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς, γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε **16** Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, χρειάν ἔσχε καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν μετ' αὐτοῦ; **26** Πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; **17** Καὶ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Οὐ χρειάν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; **27** Καὶ ἔλεγεν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **18** Καὶ **28** ὥστε Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν καὶ τοῦ σαββάτου.

3 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν, αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. **14** Καὶ καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔχων τὴν χεῖρα. **2** Καὶ παρετήρουν αὐτὸν ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρῦσαι, **15** καὶ εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **3** Καὶ λέγει τῷ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· **16** καὶ ἐπέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· **17** καὶ Ἰάκωβον τὸν χεῖρα, Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. **4** Καὶ λέγει τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῖς, Ἐξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; Βοανεργές, ὃ ἐστίν, Υἱοὶ Βροντῆς· **18** καὶ οἱ δὲ ἐσιώπων. **5** Καὶ περιβλεψάμενος Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα ἀνθρώπῳ, Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου. Καὶ τὸν Κανανίτην, **19** καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. **6** Καὶ ἐξελθόντες οἱ οἶκον· **20** καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μῆτε ἄρτον φαγεῖν. συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως **21** καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον αὐτὸν ἀπολέσωσι. **7** Καὶ ὁ Ἰησοῦς κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι Ἐξέστη. ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς **22** καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει Ἰουδαίας, **8** καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τὰ δαιμόνια. **23** Καὶ προσκαλεσάμενος τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, αὐτούς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; **24** πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ αὐτόν. **9** Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη. **25** ἵνα πλοῖάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. **10** Πολλοὺς δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. **26** Καὶ εἰ ὁ γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μᾶστιγας. **11** οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτόν **27** Οὐδεὶς δύναται τὰ σκευὴ τοῦ ἰσχυροῦ, ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **12** ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ. **28** Ἀμὴν λέγω αὐτόν ποιήσωσι. **13** Καὶ ἀναβαίνει εἰς ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὐς ἤθελεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι

όσας ἂν βλασφημῆσωσιν· **29** ὃς δ' ἂν βλάσφημησιν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. (αἰῶν **g165**, αἰῶnios **g166**) **30** Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. **31** Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, φωνοῦντες αὐτόν. **32** Καὶ ἔκαστητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσί σε. **33** Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου; **34** Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτόν καθημένους, λέγει, Ἴδε, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. **35** Ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτόν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. **2** Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, **3** Ἀκούετε· ἰδοῦ, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι. **4** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεῖρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5** Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· **6** ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ

ἔδωκε. **8** Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερον ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. **9** Καὶ ἔλεγεν, Ὅ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. **10** Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. **11** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι ἐκεῖνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται. **12** ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε; **14** Ὁ σπεῖρων τὸν λόγον σπεῖρει. **15** Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπεῖρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. **16** Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, **17** καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. **18** Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, **19** καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰῶν **g165**) **20** Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται,

καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα. **35** Καὶ ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. **21** Καὶ ἔλεγεν λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας αὐτοῖς, Μῆτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ γενομένης, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. **36** τὸν μῶδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; Οὐχ Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ; **22** Οὐ γάρ αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ ἄλλα δὲ ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῆ· οὐδὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ. **37** Καὶ γίνεται ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἔλθῃ. **23** Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκούετω. ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη **24** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. γεμίζεσθαι. **38** Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. διεγείρουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, **25** Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **39** Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ **26** Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία εἶπε τῇ θαλάσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, **27** καὶ καθεύδῃ καὶ μεγάλη. **40** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοὶ ἐγειρήται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος ἐστε οὕτω; Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; **41** Καὶ βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν. **28** Αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. **29** Ὅταν δὲ παραδῶ **5** Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρινῶν. **2** Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς **31** Ὡς κόκκον σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῆ τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι καὶ οὔτε ἀλύσειν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν διῆσαι, **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλακίς πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι· **5** καὶ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασι ἦν κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, **7** καὶ κρᾶζας φωνῆ

μεγάλη εἶπε, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ σε. **20** Καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρῦσαι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Θεός, μὴ με βασανίσῃς. **8** Ἔλεγε γὰρ Ἰησοῦς καὶ πάντες ἐθαύμαζον. **21** Καὶ αὐτῷ, Ἔξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. **9** Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, Τί πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεῶν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. **22** ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. **10** Καὶ καὶ ἰδοῦ, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγῶγων, παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. **11** Ἦν δὲ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, **23** καὶ παρεκάλει ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν βοσκομένη. **12** καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν μου ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται. **24** ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει εἰσέλθωμεν. **13** Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέλιβον αὐτόν. εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ **25** Καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσηλθον εἰς τοὺς ἔτη δώδεκα, **26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ χοίρους καὶ ὥρμησεν ἢ ἀγέλη κατὰ τοῦ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, **27** ἀκούσασα **14** Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ὄπισθεν, ἦψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. **28** ἔλεγε ἀγροῦς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός· γὰρ ὅτι Κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, **15** καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σωθήσομαι. **29** Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μάστιγος. **30** Καὶ εὐθέως ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ **16** Διηγῆσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς μου ἦψατο τῶν ἱματίων; χοίρων. **17** Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτόν **31** Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **18** Καὶ βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβόντά σε, καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει λέγεις, Τίς μου ἦψατο; **32** Καὶ περιεβλέπετο αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. **33** Ἡ δὲ γυνὴ **19** Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφήκεν αὐτόν, ἀλλὰ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν λέγει αὐτῷ, Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** Ὁ δὲ ὅσα σοὶ ὁ Κύριος πεποίηκε, καὶ ἠλέησέ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ

σε ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ τῆς μάλιστα σου. **35** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς ἡμᾶς; ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε τί ἔτι σκύλλεις καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** Ἐλεγε δὲ τὸν διδάσκαλον; **36** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀρχισυναγῶγῳ, μὴ φοβοῦ· μόνον τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** πίστευε. **37** Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν αὐτῷ συνακολουθεῖν, εἰ μὴ Πέτρον ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε. **6** Καὶ θαύμαζε διὰ Ἰακώβου. **38** Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ περιῆγε τὰς κώμας τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κύκλῳ διδασκῶν. **7** Καὶ προσκαλεῖται τοὺς κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. **39** Καὶ δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. **8** Καὶ καθεύδει. **40** Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δέ, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα εἰς ὄδον, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἀνακείμενον. **41** Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. **10** Καὶ ἔλεγεν τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθά, κοῦμι αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον, τὸ κοράσιον, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. σοὶ λέγω, ἔγειραι. **42** Καὶ εὐθέως ἀνέστη **11** Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν **43** Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν γινῶ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν. λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται σοδομοῖς ἢ **6** Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνῃ. **12** Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Καὶ ἵνα μετανοήσωσι **13** καὶ δαιμόνια πολλὰ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς συναγωγῆ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ἐξεπλήσοντο, λέγοντες, Πόθεν τούτῳ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **15**

ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετησαί. 27 Καὶ εὐθέως ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, ὡς εἰς τῶν ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα προφητῶν. 16 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης εἶπεν ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐστίν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. 17 Αὐτὸς ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ, κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἦσαν τὸ πτώμα Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. 30 ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν σου. 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ καὶ ἠθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ ἠδύνατο· 20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν εἶπεν αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. 32 ἤκουε. 21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεαίοις αὐτοῦ δεῖπνον κατ' ἰδίαν. 33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί, καὶ πεζῇ χιλιάρχους καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον 22 καὶ εἰσελθοῦσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ συνῆλθον Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης πρὸς αὐτόν. 34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ ἐὰν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα θέλης, καὶ δώσω σοί· 23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς Ὅ ἐάν με αἰτήσης, δώσω σοί, ἕως ἡμίους πολλά. 35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, τῆς βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε, λέγουσιν ὅτι Ἐρημὸς ἐστίν ὁ τόπος, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ἤδη ὥρα πολλή· 36 ἀπόλυσον αὐτούς, 25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλω ἀγροὺς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο, λέγουσα, καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. 37 Ὁ δὲ κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 26 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους,

καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; 38 Ὁ δὲ λέγει ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον. αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε 52 Οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ἦν καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες λέγουσι, Πέντε, γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. 53 καὶ δύο ἰχθύας. 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν. 54 τῷ χλωρῷ χόρτῳ. 40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτόν, 55 περιδραμόντες 41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς ὅλην τὴν περιχώρον ἐκείνην, ἤρξαντο δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. 56 ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν 42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτόν 43 καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. 44 Καὶ ἦσαν ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἐσώζοντο.

ἄνδρες. 45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς 7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἀπὸ Ἱεροσολύμων· 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον. 46 Καὶ μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσί, τοῦτ' ἐστὶν ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο. 3 προσεύξασθαι. 47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν ἀνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, καὶ περὶ τετάρτην πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, ἐστιν ἂν παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ παρελθεῖν αὐτούς. 49 Οἱ δέ, ἰδόντες αὐτόν κλινῶν. 5 Ἐπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτόν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν· 50 πάντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί γὰρ αὐτόν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ αὐτοῖς, Θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 51 ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; 6 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτούς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Καλῶς ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκπερισσοῦ προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος ὁ λαὸς

τοῖς χεῖλεσί με τιμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πάντα τὰ βρώματα. **20** Ἔλεγε δὲ ὅτι πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. **7** Μάτην δὲ Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **21** ἐντάλματα ἀνθρώπων. **8** Ἀφέντες γὰρ τὴν Ἔσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα **22** κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, πολλὰ ποιεῖτε. **9** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· **23** πάντα ταῦτα τὰ παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. **10** Μωσῆς γὰρ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν εἶπε, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἄνθρωπον. **24** Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν σου· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ θανάτῳ τελευτάτῳ **11** ὑμεῖς δὲ λέγετε, εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἦθελε γνῶναι, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. **25** Ἀκούσασα γὰρ Κορβᾶν, ὃ ἐστι, δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς ὠφελθηῆς **12** καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· **26** ἦν δὲ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, **13** ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ Ἑλληνίς, Συραφοίνικισσα τῷ γένει καὶ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλη παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. **14** Καὶ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. **27** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν εἶπεν αὐτῇ, Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ αὐτοῖς, Ἀκουετέ μου πάντες, καὶ συνίετε. τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν τὸν ἄρτον **15** Οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτόν **28** Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ, Ναί, κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς ἐκεῖνά ἐστὶ τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν **16** Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκούετω. **17** παιδίων. **29** Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, τὸν λόγον ὑπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐπηρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. **30** Καὶ ἀπελθοῦσα τῆς παραβολῆς. **18** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτω εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρε τὸ δαιμόνιον καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. **31** Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι, ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε **19** ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. **32** Καὶ τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογγιλᾶλον, καὶ

παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν τετρακισχίλιοι καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. 10
χεῖρα. 33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ
ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη
αὐτοῦ εἰς τὰ ὠτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο Δαλμανουθά. 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι,
τῆς γλώσσης αὐτοῦ, 34 καὶ ἀναβλέψας εἰς καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες
τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ, παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
'Εφφαθά, ὃ ἐστι, Διανοίχθητι. 35 Καὶ εὐθέως πειράζοντες αὐτόν. 12 Καὶ ἀναστενάξας
διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἡ γενεὰ
ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὀρθῶς. 36 Καὶ διεστειλάτο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.
εἴπωσιν ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διετέλλετο, 13 Καὶ ἀφεις αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν εἰς
μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. 37 Καὶ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. 14 Καὶ
ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα
Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.
ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν. 15 Καὶ διετέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρᾶτε,

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπολλοὺ
ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι,
προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς, 2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν
μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· 3 καὶ ἐὰν
ἀπολύσω αὐτοὺς νήστευσι εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν
μακρόθεν ἤκουσι. 4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν τούτους δυνήσεται
τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; 5 Καὶ
ἐπηρώτα αὐτούς, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ
δὲ εἶπον, Ἐπτὰ. 6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ
παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. 7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια
ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας εἶπε παραθεῖναι καὶ
αὐτά. 8 Ἐφαγον δέ, καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ
σπυρίδας. 9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς

βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
τῆς ζύμης Ἡρώδου. 16 Καὶ διελογίζοντο
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ
ἔχομεν. 17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει
αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ
ἔχετε; Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; Ἐτι
πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; 18
Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; Καὶ ὠτα
ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε;
19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς
τοὺς πεντακισχίλιους, πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμάτων ἦρατε; Λέγουσιν αὐτῷ,
Δώδεκα. 20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς
τοὺς τετρακισχίλιους, πόσων σπυρίδων
πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; Οἱ δὲ εἶπον,
Ἐπτὰ. 21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς οὐ συνίετε;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν
αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν
ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. 23 Καὶ ἐπιλαβόμενος
τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτόν
ἕξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα

αὐτοῦ, ἐπιθείς τὰς χεῖρας αὐτῶ, ἐπηρώτα ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν εἶ τι βλέπει. **24** Καὶ ἀναβλέψας ἀκολουθεῖτω μοι. **35** Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ἔλεγε, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δὲ δένδρα ὀρῶ περιπατοῦντας. **25** Εἶτα πάλιν δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔνεκεν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Καὶ αὐτήν. **36** Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν ἀποκατεστάθῃ, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ ἅπαντας. **26** Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; **37** Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀνάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; **38** Ὃς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς κώμην. **27** Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας καὶ ἄμαρτωλῶ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῶ ἐπηρώτα ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, Τίνα δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; **28** Οἱ δὲ τῶν ἀγιῶν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. **2** Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, **3** καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. **4** Καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἥλιος σὺν Μωσῆ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῶ Ἰησοῦ. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῶ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ Ἥλιφ μίαν. **6** Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσει· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι. **7** Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. **8** Καὶ

ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. τοῦτο γέγονεν αὐτῶ; Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιόθεν. 9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, 22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. 10 Καὶ τὸν λόγον ἐφ' ἡμᾶς. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ, Τὸ ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοῦς, συζητοῦντες τί εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῶ ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 11 Καὶ πιστεύοντι. 24 Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατὴρ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε, Πιστεύω, γραμματεῖς ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον; Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. 25 Ἰδὼν δὲ ὁ 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς, Ἥλιος Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε μὲν ἔλθων πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ τῶ πνεύματι τῶ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῶ, πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ. 13 Ἀλλὰ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἥλιος ἐλήλυθε, καὶ εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. 26 Καὶ κράζαν, καὶ ἐποίησαν αὐτῶ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἔξηλθε· καὶ ἐγένετο γέγραπται ἐπ' αὐτόν. 14 Καὶ ἔλθων πρὸς τοὺς ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦς, ἀπέθανεν. 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. 15 τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. 28 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι αὐτόν. 16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς, Ἥμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; 17 Καὶ ἀποκριθεὶς 29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε, Διδάσκαλε, ἤνεγκα οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα καὶ νηστεία. 30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες ἄλαλον. 18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτόν καταλάβῃ, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οὐκ ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ἠθέλεν ἵνα τις γνῶ. 31 Ἐδίδασκε γὰρ ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται οὐκ ἴσχυσαν. 19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε ἀναστήσεται. 32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, αὐτόν πρὸς με. 20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι. 33 αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἐν τῇ ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οἰκία γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοῦς, Τί ἐν τῇ ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν ὁδῶ πρὸς ἑαυτοῦς διελογίζεσθε; 34 Οἱ δὲ

ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. **35** Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἕσχατος, καὶ πάντων διάκονος. **36** Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς· **37** Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. **38** Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. **39** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογήσαί με. **40** Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. **41** Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. **42** Καὶ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικέεται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. **43** Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, **(Geenna g1067)** **44** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **45** Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα

βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, **(Geenna g1067)** **46** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **47** Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοὶ ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, **(Geenna g1067)** **48** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **49** Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλί ἀλισθήσεται. **50** Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Κάκειθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καί, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. **2** Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτόν, Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. **3** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; **4** Οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· **6** ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτούς ὁ Θεός. **7** Ἐνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, **8** καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. **9** Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. **10** Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ

ἐπρωτήσαν αὐτόν. **11** Καὶ λέγει αὐτοῖς, δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν Ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. **24** Οἱ γαμήσιον ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· **12** καὶ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει γαμηθῆ ἄλλω, μοιχᾶται. **13** Καὶ προσέφερον αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς αὐτῶ παιδία, ἵνα ἄψῃται αὐτῶν· οἱ δὲ πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. **14** τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. **25** Εὐκοπώτερον Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν ἐστὶ κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς αὐτοῖς, Ἔφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν με· μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Οἱ δὲ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **15** Ἀμὴν λέγω περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν ἑαυτοῦς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; **27** τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ αὐτήν. **16** Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ Θεῶ· τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, εὐλόγει αὐτά. πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ. **17** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, **28** Ἦρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδοὺ, προσδραμῶν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτόν ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν ἐπρωτά αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί σοι. **29** Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὴν ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, (αἰθῆνος g166) **18** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, μὴ εἷς, ὁ Θεός. **19** Τὰς ἐντολάς οἶδας, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, **30** ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆ g165, αἰθῆνος g166) **31** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. **32** Ἦσαν δὲ σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι, ἄρας καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες τὸν σταυρόν. **22** Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα κτήματα πολλά. **23** Καὶ περιβλεψάμενος αὐτῷ συμβαίνειν· **33** ὅτι Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ εἰς Ἱεριχώ καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ
 γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου
 θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἰκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς
 ἔθνεσι, **34** καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. **47** Καὶ
 μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν,
 αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡρξάτο κράζειν καὶ λέγειν, Ὁ υἱὸς Δαυὶδ,
 ἡμέρα ἀναστήσεται. **35** Καὶ προσπορεύονται Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. **48** Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
 αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον
 Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἔκραζεν, Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. **49** Καὶ
 ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. **36** στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι
 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί με καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ,
 ὑμῖν; **37** Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν, ἵνα θάρσει ἔγειραι, φωνεῖ σε. **50** Ὁ δὲ ἀποβαλὼν
 εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
 σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. **38** Ὁ δὲ Ἰησοῦν. **51** Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιῆσω σοί; Ὁ δὲ τυφλὸς
 Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. **52**
 τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὑπάγε· ἡ πίστις
39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
 ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ **11** Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς
 βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. **40** τὸ δὲ καθίσαι Βηθσαφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος
 ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν
 ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. **41** Καὶ αὐτοῦ, **2** καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς
 ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡρξάντο ἀγανακτεῖν τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ
 περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. **42** Ὁ δὲ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσατε
 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς λέγει πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων
 αὐτοῖς, Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. **3** Καὶ
 τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε
 μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. ὅτι Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει· καὶ εὐθέως
43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε. **4** Ἀπῆλθον δὲ καὶ
 θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν
 διάκονος. **44** καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.
 πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. **45** Καὶ γὰρ ὁ **5** Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; **6**
 ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ
 αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **46** Καὶ ἔρχονται Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. **7** Καὶ ἦγαγον

τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπέβαλον αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, αὐτῷ. **8** Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. **20** Καὶ ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας πρῶτ' παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν. **21** Καὶ ἀναμνησθεὶς εἰς τὴν ὁδόν. **9** Καὶ οἱ προάγοντες καὶ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἦν οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, κατηράσω ἐξήρανται. **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. ὀνόματι Κυρίου. **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη **23** Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἶπη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς τῷ ὄρει τούτῳ, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς ἡμῶν Δαυίδ. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. **11** τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῆ ἐν τῇ Καὶ εἰσηλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἂ λέγει εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἶπη. **24** Διὰ τοῦτο ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. **12** Καὶ τῇ αἰτήσθε, πιστεῦτε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ὑμῖν. **25** Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἐπέινασε. **13** Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν πατῆρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν αὐτῇ· καὶ ἔλθων ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὔρεν εἰ τὰ παραπτώματα ὑμῶν. **26** Εἰ δὲ ὑμεῖς μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. **14** Καὶ οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. **27** Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **(αἰθῆ g165)** **15** καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, **28** καὶ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, ποιεῖς; Καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς; **29** Ὁ δὲ Ἰησοῦς περιστερὰς κατέστρεψε· **16** καὶ οὐκ ἤφιεν ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ. **17** Καὶ καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ὁ οἰκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται **30** Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι. **31** αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν. **18** Καὶ ἤκουσαν Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρεϊ, Διὰ πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **32** Ἄλλ'

εἶπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν αὐτή, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἡμῶν; 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, ὄντως προφήτης ἦν. 33 Καὶ ἀποκριθέντες καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. 13 λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἄμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὠρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. 2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. 3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. 4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κάκεινον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον. 5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κάκεινον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτένοντες. 6 Ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. 7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. 8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. 9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· 11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο

αὐτή, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἡμῶν; 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, ὄντως προφήτης ἦν. 33 Καὶ ἀποκριθέντες καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. 13 λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. 14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὐ; 15 Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. 16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπρωτότησαν αὐτόν, λέγοντες, 19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι Ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 20 Ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα· 21 καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. 22 Καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 23 Ἐν τῇ

ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῶ, ἔσται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ γυναιῖκα. **24** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες ἐπερωτῆσαι. **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν **25** Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς Δαυίδ; **36** Αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **26** Περὶ δὲ τῶν Πνεύματι Ἁγίῳ, Λέγει ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τοῦ βᾶτου, ὡς εἶπεν ἐχθροῦς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **37** αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, Αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος **27** Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. **38** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. **28** Καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν προσελθῶν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας γραμματέων, τῶν θελώντων ἐν στολαῖς αὐτῶν συζητούντων, εἰδῶς ὅτι καλῶς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποία **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή; **29** Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις· **40** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πάντων τῶν οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἐντολῶν, Ἄκουε, Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστὶ· **30** καὶ ἀγαπήσεις οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. **41** Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή. **31** Καὶ δευτέρα πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. **42** Καὶ ἔλθοῦσα ὁμοία αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶ ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ κοδράντης. **43** Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς οὐκ ἔστι. **32** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλεῖον ὅτι εἷς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην πάντων βέβληκε τῶν βαλλόντων εἰς αὐτοῦ· **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς τὸ γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν

αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. 2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Βλέπετε ταύτας τὰς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς μεγάλας οἰκοδομαί; Οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ ὅπου οὐ δεῖ—ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω—τότε λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. 3 Καὶ καθημένου οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι 15 ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν Ἀνδρέας, 4 Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; ὧν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραί τὸ Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα ἰμάτιον αὐτοῦ. 17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ συντελεῖσθαι; 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ταῖς ἡμέραις. 18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ πλανήσῃ. 6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ γένηται ἢ φυγῆ ὑμῶν χειμῶνος. 19 Ἔσονται τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι· γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις, οἷα οὐ γέγονε καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 Ὅταν δὲ τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἦς ἔκτισεν ὁ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, Θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. 20 μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω τὸ Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, τέλος. 8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, οὐκ ἂν ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ἡμέρας. 21 Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοῦ, ταραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. 9 Βλέπετε δὲ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ Ἰδοῦ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. ὑμεῖς ἑαυτοὺς παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 10 Καὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. 23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι ἰδοῦ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἀλλ' ἐν τὸ εὐαγγέλιον. 11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί ἐκείνην, ὃ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῆ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. 12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς σαλευθήσονται. 26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. 27 Καὶ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 13 Καὶ ἔσεσθε τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν

τεσσάρων ανέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ τὴν παραβολὴν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος μύρου γέγονεν; 5 Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα, πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, γινώσχετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 29 καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, αὐτῇ. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτὴν· γινώσχετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. 30 τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ εἰργάσατο ἐν ἐμοί. 7 Πάντοτε γὰρ τοὺς αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. 31 πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. 32 Περὶ δὲ τῆς οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 Ὁ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· ἡμέρας ἐκείνης ἡ ὥρα οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ ἐνταφιασμόν. 9 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ. 33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν προσεύχεσθε· οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται ἐστίν. 34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεις εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 10 Καὶ ὁ Ἰούδας τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστω τὸ ἔργον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα αὐτοῖς. 11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ γρηγορῆ. 35 Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἶδατε ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, καὶ γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἐζήτει πῶς εὐκαιρῶς αὐτὸν παραδῶ. 12 Καὶ ὀψέ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἢ πρωί· 36 μὴ ἐλθῶν ἐξαίφνης εὗρη ὑμᾶς ἔθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καθεύδοντας. 37 Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσι λέγω, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ Πάσχα; 13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἔπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, 14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; 15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. 16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν

14 Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. 2 Ἐλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. 4 Ἦσαν δὲ

τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἔπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, 14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; 15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. 16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν

αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα. **17** Καὶ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. τρεῖς ἀπαρνήθη με. **31** Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ **18** Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, ἔλεγε μᾶλλον, Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσωμαι. Ὡσαύτως ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. **32** Καὶ ἔρχονται **19** Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, καὶ αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὧδε, Μήτι ἐγώ; **20** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, ἕως προσεύξωμαι. **33** Καὶ παραλαμβάνει Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. **21** Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ ἀδημονεῖν. **34** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. **35** Καὶ προσελθὼν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχето ἐκεῖνος. **22** Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβῶν ἴνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἡ ὥρα. **36** Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ, ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. **23** Καὶ λαβῶν τὸ ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἀλλὰ τί σύ. **37** Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. γρηγορήσαι; **38** Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, **25** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἴνα μὴ εισέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. ἡμέρας ἐκεῖνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν **39** Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν τῆ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **26** Καὶ ὑμνήσαντες αὐτὸν λόγον εἰπών. **40** Καὶ ὑποστρέψας ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. **27** εὔρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὐκ ἤδειςαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι. **41** ταύτῃ· ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. **28** Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀπέχει Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς ἦλθεν ἡ ὥρα. Ἰδοῦ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **29** Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν. αὐτῷ, Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, **42** Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἰδοῦ, ὁ παραδιδούς ἀλλ' οὐκ ἐγώ. **30** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, με ἠγγικε. **43** Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν

τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. 57 Καὶ μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν αὐτοῦ, λέγοντες 58 ὅτι Ἐμεῖς ἠκούσαμεν πρεσβυτέρων. 44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὅν ἂν τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποιήτον, καὶ φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. 45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως οἰκοδομήσω. 59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ῤαββί· ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 60 Καὶ ἀναστὰς ὁ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Τί οὗτοί αὐτόν. 47 Εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σου καταμαρτυροῦσιν; 61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ τὸ ὠτίον. 48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; 62 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον 49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν ἱερῶ διδασκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 50 Καὶ διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει, Τί ἀφέντες αὐτόν πάντες ἔφυγον. 51 Καὶ ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; 64 Ἠκούσατε εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ, τῆς βλασφημίας. Τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ πάντες κατέκριναν αὐτόν εἶναι ἔνοχον κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι· 52 ὁ δὲ θανάτου. 65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐτῶν. 53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ αὐτῷ, Προφίτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρεταὶ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ῥαπίσμασιν αὐτόν ἔβαλλον. 66 Καὶ ὄντος καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως μία τῶν παιδικῶν τοῦ ἀρχιερέως, 67 ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55 Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. 68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον λέγων, Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἕως εἰς τὸ προαύλιον θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρισκον. 56 καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 69 Καὶ ἡ παιδίσκη Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἰδοῦσα αὐτόν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς

παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ἀπολύσῃ αὐτοῖς. **12** Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς **70** Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε ποιήσω πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. **71** Ὁ δὲ **14** Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γὰρ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. **72** ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. **15** Ὁ δὲ Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν αὐτῷ ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε. σταυρωθῆ. **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὄλην τὴν σπεῖραν. **17** Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, **18** καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **19** καὶ ἔτυπον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. **20** Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. **21** Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. **22** Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Κρανίου Τόπος. **23** Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνιασμένον οἶνον ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. **24** Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. **25** Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **26** Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν

15 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. **2** Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Σὺ λέγεις. **3** Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά· **4** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Ἴδε, πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. **5** Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον. **6** Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὃνπερ ἠτοῦντο. **7** Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. **8** Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς. **9** Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **10** Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. **11** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν

Ἰουδαίων. 27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ δύο ληστὰς, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἡμῆτερ, καὶ Σαλώμη, 41 αἶ καί, ὅτε ἦν εὐνούμων αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἶ 29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. 42 Καὶ αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευῆ, λέγοντες, Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ὃ ἐστὶ προσάββατον, 43 ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, 30 σῶσον Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ σεαυτόν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν 31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες τοῦ θεοῦ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 Ὁ ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἦδη τέθηκε· σῶσαι. 32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε. 45 Καὶ ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμεν αὐτῷ. Καὶ οἱ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἔδωρήσατο τὸ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. σῶμα τῷ Ἰωσήφ. 46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, 33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 34 καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐλωῖ, Ἐλωῖ, λιμὰ λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47 Ἡ σαβαχθανί; Ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, Ὁ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ θεός μου, ὁ θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, Ἰδοὺ, Ἡλίαν φωνεῖ. 36 Δραμῶν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθεῖς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. 37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. 38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. 39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ. 40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. 2 Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς,

Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. **19** Ὁ Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν αὐτόν. **7** Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. **20** Ἐκεῖνοι δὲ αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος καθὼς εἶπεν ὑμῖν. **8** Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον διὰ τῶν ἐπακολουθούτων σημείων. Ἀμήν. ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ. **9** (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) Ἄναστὰς δὲ πρῶτ' ἰδὼν τὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνῆν, ἣς ἔκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. **10** Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. **11** Κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. **12** Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρῃ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. **13** Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. **14** Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερώθη, καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγεμένον οὐκ ἐπίστευσαν. **15** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. **16** Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθὲς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. **17** Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· **18** ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε κάμοι, παρηκολουθηκότη ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. **6** Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασί τοῦ Κυρίου ἀμειμπτοι. **7** Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἕξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** Ὄφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ

ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη, καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. **16** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γὰρ εἶμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἶμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. **20** Καὶ ἰδοῦ, ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἴτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. **22** Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **23** Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **25** ὅτι Οὕτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. **41** Καὶ ἐγένετο εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν **27** πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυίδ· καὶ κοιλία αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. **28** Καὶ Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, **42** καὶ ἀνεφώνησε εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε, φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ Χαῖρε, κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. **29** Ἡ δὲ τῆς κοιλίας σου. **43** Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἰδοῦσα διαετάραχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος, με; **44** Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ **30** Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ᾧτά μου, ἐσκίρτησε Μαρίας· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ **31** Καὶ ἰδοῦ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ μου. **45** Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, υἰόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις **32** Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἰὸς ὑψίστου αὐτῇ παρὰ Κυρίου. **46** Καὶ εἶπε Μαρίας, κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, **47** τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, **33** καὶ καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. **48** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου τέλος. (αἰθῶν **g165**) **34** Εἶπε δὲ Μαρίας πρὸς γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα γενεαί. **49** Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ οὐ γινώσκω; **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **50** εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. **51** Ἐποίησε καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἰὸς κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν Θεοῦ. **36** Καὶ ἰδοῦ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενῆς ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἰὸν ἐν γήρει **52** Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ ὕψωσε ταπεινούς. **53** Πεινῶντας ἐνέπλησεν καλουμένην στείρα. **37** Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. **38** Εἶπε δὲ Μαρίας, κενούς. **54** Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, **55** καθὼς τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ ἄγγελος. **39** Ἀναστᾶσα δὲ Μαρίας ἐν ταῖς Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῶν **g165**) **56** Ἐμεινε δὲ Μαρίας σὺν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, **40** καὶ αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. **57** Τῇ δὲ Ἐλισάβετ

ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ, **73** ὄρκον καὶ ἐγέννησεν υἰόν. **58** Καὶ ἤκουσαν ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, οἱ περιόικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι τοῦ δοῦναι ἡμῖν, **74** ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. **59** Καὶ ἐγένετο **75** ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ **76** Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. **60** κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· **77** τοῦ Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. **61** Καὶ δοῦναι γινώσκων σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, **78** διὰ σπλάγχνα συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο τούτῳ. **62** Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ ἡμᾶς ἀνατολῆ ἐξ ὕψους, **79** ἐπιφᾶναι τοῖς τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. **63** Καὶ αἰτήσας ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, πινακίδιον ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. **64** ὁδὸν εἰρήνης. **80** Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρήμα καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ τὸν Θεόν. **65** Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. **66** Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. **67** Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφῆτευσεν, λέγων, **68** Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, **69** καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ— **70** καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ— (αἰθῆ **g165**) **71** σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς **72** ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. **2** Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. **3** Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **4** Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, **5** ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύω. **6** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. **7** Καὶ ἔτεκε τὸν υἰὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν

αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς αὐτούς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **8** Καὶ ποιμένες ὄκτω τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. **9** Καὶ ἰδοῦ, ἄγγελος κοιλία. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, φόβον μέγαν. **10** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ— **23** καθὼς γέγραπται Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοῦ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται— **24** **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστί καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ. **12** Καὶ ἐν νόμῳ Κυρίου, Ζεῦγος τρυγόνων ἢ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος δύο νεοσσὸς περιστερῶν. **25** Καὶ ἰδοῦ, ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. **13** ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος πληθὸς στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν καὶ εὐλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλησιν Θεόν, καὶ λεγόντων, **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις αὐτόν. **26** Καὶ ἦν αὐτῷ κεχηματισμένον εὐδοκία. **15** Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, **27** Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ ἐγνώρισεν ἡμῖν. **16** Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, **28** καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. **17** αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε, **29** Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· **30** ὅτι εἶδον τούτου. **18** Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **31** ὃ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. **19** Ἡ δὲ λαῶν· **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. **33** Καὶ ἦν συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** Καὶ καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς ἠκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοῦ, οὗτος

κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον ἐπερωτῶντα αὐτούς. 47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει 35 καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται καὶ ταῖς ἀποκρίσεις αὐτοῦ. 48 Καὶ ἰδόντες πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. 36 Καὶ ἦν αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Ἄννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ μητρὸς αὐτοῦ εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν πολλὰς, ζήσασα ἕτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπτά οὕτως; Ἰδοῦ, ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. 49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὕτη ὅτι ἐζητεῖτέ με; Οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων—ἡ πατρός μου δεῖ εἶναί με; 50 Καὶ αὐτοὶ οὐ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 Καὶ δεήσασα λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· 38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῶ καὶ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀνθρώποις.

Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. 40 Τὸ δὲ 3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, 2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεις ἀμαρτιῶν· 4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς

εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναΐξει τὸν σῖτον
6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
Θεοῦ. 7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. 18 Πολλὰ μὲν
ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο
ἐχιδῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν· 19 ὁ δὲ Ἑρώδης ὁ τετράρχης,
τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Ποίησατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἑρωδιάδος
καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ
ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ
τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Ἑρώδης, 20 προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ
Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
τῷ Ἀβραάμ. 9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν φυλακῆν. 21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι
ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος
μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ καὶ προσευχομένου, ἀνεωχθῆναι τὸν
εἰς πῦρ βάλλεται. 10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οὐρανόν, 22 καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ
οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; 11 Ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ'
Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι,
χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν
ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω. 12 Ἦλθον σοὶ εὐδόκησα. 23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὦν—ὡς
πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ἐνομιζέτο—υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλί, 24 τοῦ
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν πλέον Ματθάτ, τοῦ Λευῖ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά,
παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. 14 τοῦ Ἰωσήφ, 25 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμῶς,
Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, τοῦ Ναοῦμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί, 26 τοῦ
λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ
εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδένα διασεΐσητε, Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, 27 τοῦ Ἰωανάν, τοῦ
μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ
ὄψωνίοις ὑμῶν. 15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ Νηρί, 28 τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ,
λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, 29 τοῦ Ἰωσή, τοῦ
ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεῖμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευῖ,
μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός, 16 ἀπεκρίνατο 30 τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ,
ὁ Ἰωάννης, ἅπασιν λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι τοῦ Ἰωανάν, τοῦ Ἐλιακεῖμ, 31 τοῦ Μελεᾶ,
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν,
μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τοῦ Δαυίδ, 32 τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ
τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, 33 τοῦ
βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρὶ· 17 οὗ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ
τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, 34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ

Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ, 35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φάλεγ, λίθον τὸν πόδα σου. 12 Καὶ ἀποκριθεὶς τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά, 36 τοῦ Καϊνάν, τοῦ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἴρηται, Οὐκ Ἄρφαζάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, 37 ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. 13 Καὶ τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, 38 τοῦ Ἐνώς, τοῦ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14 Καὶ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

4 Ἰησοῦς δὲ Πνεύματος Ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον, 2 ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπέινασε. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. 4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων, Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ. 5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. 7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. 8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· γέγραπται, Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. 9 Καὶ ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πετερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. 10 γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε· 11 καὶ, Ἐπὶ

χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. 15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. 16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. 17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος, 18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς· ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφρσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. 20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. 22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; 23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἰατρέ, θεράπευσον

σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ οὐτῷ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει
Καπερναοῦμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;
σου. 24 Εἶπε δέ, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς 37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς
προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. πάντα τόπον τῆς περιχώρου. 38 Ἀναστάς
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλοὶ δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν
χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν οἰκίαν Σίμωνος πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν
τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν
ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· 26 καὶ πρὸς αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν
οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ αὐτὴν· παραχρῆμα δὲ ἀνασταῖσα διηκόνει
εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα αὐτοῖς. 40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες
χίραν. 27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις
Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ
οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθείς ἐθεράπευσεν
Σύρος. 28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτούς. 41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ
ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα, 29 πολλῶν, κρᾶζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ
καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἕξω τῆς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν
πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρυος τοῦ οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδειςαν τὸν
ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. 42 Γενομένης δὲ
εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. 30 Αὐτὸς δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον
διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 31 τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ
καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ πόλιν τῆς ἤλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτόν τοῦ
Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. 43 Ὁ δὲ εἶπε
σάββασι. 32 Καὶ ἐξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ πρὸς αὐτοὺς ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν
αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. 33 εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ
καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι. 44 Καὶ
πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς
φωνῇ μεγάλῃ, 34 λέγων, Ἐα, τί ἡμῖν καὶ Γαλιλαίας.

σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἦλθες ἀπολέσαι 5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι
ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. 35 αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην
Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν Γεννησαρέτ· 2 καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα
αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον ἐξῆλθεν παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες
ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάβαν αὐτόν. 36 Καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς
ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος,
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος ἠρώτησεν αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν

ὀλίγον. Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **15** Διήρχετο πλοίου τοὺς ὄχλους. **4** Ὡς δὲ ἐπαύσατο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν ὑμῶν εἰς ἄγραν. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων αὐτῶν. **16** Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. **17** Καὶ κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. **6** Καὶ τοῦτο διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πολὺ· διερρήγγυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν· **7** πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ καὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ δύναιμι Κυρίου ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. **18** Καὶ ἰδοὺ, αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. **8** Ἰδὼν δὲ ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· Ἰησοῦ, λέγων, Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ **19** καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν ἀμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. **9** Θάμβος γὰρ αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον· **10** σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς τοῦ Ἰησοῦ. **20** Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ· ἀμαρτία σου. **21** Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. **11** οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **12** δύναιται ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ ἄλλος Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν ὁ Θεός; **22** Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, αὐτούς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, ὑμῶν; **23** Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, δύνασαί με καθαρῖσαι. **13** Καὶ ἐκτείνας Ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, τὴν χεῖρα ἦψατο αὐτοῦ, εἰπὼν, Θέλω, Ἔγειραι καὶ περιπάτει; **24** Ἴνα δὲ εἰδῆτε καθαρῖσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' αὐτοῦ. **14** Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας—εἶπε τῷ αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον παραλελυμένῳ—Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ ἄρας τὸ κλινιδίόν σου, πορεύου εἰς τὸν τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε οἶκόν σου. **25** Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς

ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος
 ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ
 Θεόν. 26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. 38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
 ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, ἀσκούς καινοὺς βλητέον, καὶ ἀμφοτέροι
 λέγοντες ὅτι Εἶδομεν παράδοξα σήμερον. συντηροῦνται. 39 Καὶ οὐδεὶς πίων παλαιὸν
 27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήλθε, καὶ ἐθεάσατο εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ, Ὁ παλαιὸς
 τελώνην, ὀνόματι Λευῖν, καθήμενον ἐπὶ χρηστότερός ἐστιν.
 τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ **6** Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ
 μοι. 28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων·
 ἠκολούθησεν αὐτῷ. 29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας,
 μεγάλην Λευῖς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ ἦσθιον, ψύχοντες ταῖς χερσί. 2 Τινὲς
 καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε
 οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. 30 ὁ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; 3 Καὶ
 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς,
 οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαυὶδ,
 λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ὅποτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; 31 Καὶ ὄντες; 4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ
 χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ, ἀλλ' ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς
 οἱ κακῶς ἔχοντες. 32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;
 δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. 5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
 33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. 6 Ἐγένετο
 Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δεήσεις δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτόν
 ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν
 οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν; 34 Ὁ δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν
 εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς ξηρά. 7 Παρετήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ
 τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει·
 ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν; 35 Ἐλεύσονται ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ. 8 Αὐτὸς
 δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ δὲ ἦδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ
 νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν
 ταῖς ἡμέραις. 36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν χεῖρα, Ἔγειραι, καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον.
 πρὸς αὐτοὺς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη. 9 Εἶπεν οὖν ὁ
 καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς
 εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ τι, Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ
 παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι;
 37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς 10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς,

εἶπεν αὐτῷ, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐκβάλλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἐποίησε καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **23** Χάρητε ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. **11** Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε ἰδοὺ ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τῷ οὐρανῷ· ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ. **12** Ἐγένετο δὲ ἐν κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς προφήταις ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οἱ πατέρες αὐτῶν. **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. **13** Καὶ ὅτε ἐγένετο ὑμῶν. **25** Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπελησμένοι, ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς ὅτι πενήθησθε καὶ κλαύσετε. **26** Οὐαὶ ὅταν καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε, **14** Σίμωνα ὃν καλῶς ὑμᾶς εἶπωσιν οἱ ἄνθρωποι· κατὰ καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἄλλ' ὑμῖν λέγω Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον, **15** Ματθαῖον τοῖς ἀκούουσιν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, **16** **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς. ὅς καὶ ἐγένετο προδότης. **17** Καὶ καταβάς **29** Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. **30** τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. **31** Καὶ καθὼς Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. **18** καὶ οἱ καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **32** Καὶ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία καὶ ἐθεραπεύοντο. **19** Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. **33** Καὶ αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰάτο πάντας. **20** Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε, Μακάριοι οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. **34** Καὶ ἐὰν πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ δανείζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, Θεοῦ. **21** Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι νῦν, ὅτι γελάσετε. **22** Μακάριοι ἐστε, ὅταν τὰ ἴσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίωσι, καὶ μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθός

ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. 36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. 37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. Μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. 38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. 39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς, Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; Οὐχὶ ἀμφοτέρω ἐπιβόθωνον πεσοῦνται; 40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; 42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 43 Οὐ γὰρ ἔστι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. 44 Ἐκαστὸν γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται. Οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βᾶτου τρυγῶσι σταφυλήν. 45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ

θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. 46 Τί δὲ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; 47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· 48 ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῆ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 49 Ὁ δὲ ἀκούσας ἀμφοτέρω ἐπιβόθωνον πεσοῦνται; 40 καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἢ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ ἐυθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ρήγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

7 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ρήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ. 2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἔμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. 3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 Οἱ δὲ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο· 5 ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὑποκόμησεν ἡμῖν. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ εἰμι ἰκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· 7

διὸ οὐδὲ ἔμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἔλθειν· ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ ἄλλ' εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; **20** **8** Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τασσόμενοι, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, εἶπον, Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἀπέσταλκεν καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; **21** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **9** Ὥρα ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. αὐτῷ ὄχλω εἶπε, Λέγω ὑμῖν, οὔτε ἐν **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. **10** Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, τὸν οἶκον εὔρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, ὑγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξῆς, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν· καὶ εὐαγγελίζονται. **23** καὶ μακάριός ἐστιν, συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. **24** ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. **12** Ὡς δὲ ἤγγισε Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, τεθηκῶς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **25** ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. **13** Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Ἄλλα τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ αὐτῇ, Μὴ κλαῖε. **14** Καὶ προσελθὼν ἤψατο ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν. ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. **26** Ἄλλα τί Καὶ εἶπε, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω **15** Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. **27** λαλεῖν. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ **16** Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας σου, ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ἔμπροσθέν σου. **28** Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. **17** Καὶ ἐξῆλθεν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. **18** Καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ **29** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι πάντων τούτων. **19** Καὶ προσκαλεσάμενος ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης βάπτισμα Ἰωάννου. **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ

οί νομικοί τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; **43** **31** Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, **32** Ὅμοιοὶ εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ Ὁρθῶς ἔκρινας. **44** Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν καθημένους, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην καὶ λέγουσιν, Ἡλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ τὴν γυναῖκα; Εἰσηλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη ἐκλαύσατε. **33** Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων μήτε οἶνον καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. πίνων, καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει. **34** **45** Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δέ, ἀφ' ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων ἧς εἰσηλθόν, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἴδού, ἄνθρωπος τοὺς πόδας. **46** Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου οὐκ φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρω ἤλειψέ μου τοὺς ἀμαρτωλῶν. **35** Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πόδας. **47** Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφένονται τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων. **36** Ἡρώτα δέ αὐαὶ ἀμαρτία αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ **48** Εἶπε δὲ αὐτῆ, Ἀφένονται σου αἱ ἀμαρτία. Φαρισαίου ἀνεκλίθη. **37** Καὶ ἰδού, γυνὴ ἐν **49** Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἀμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἀφήσιν; **50** Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, Ἡ κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, **38** καὶ στᾶσα πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, **8** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, δάκρυσιν, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν ἐξέμασε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, **2** καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν καὶ ἤλειψε τῷ μύρῳ. **39** Ἴδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος τεθεραπευμένοι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων, καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη καὶ ἠλῆσεν ἄν τις Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ἐξεληλύθει, **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ὅτι ἀμαρτωλός ἐστι. **40** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σίμων, ἔχω σοὶ ἔτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς τι εἰπέῖν. Ὁ δὲ φησι, Διδάσκαλε, εἶπέ. **41** ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. **4** Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ

παραβολῆς, 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. 17 Οὐ σπεῖρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπασσε παρὰ τὴν γὰρ ἐστὶ κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐδοῦ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. 6 Καὶ ἕτερον φανερόν ἔλθη. 18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ἔπασσε ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, ὅς γὰρ ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. 7 Καὶ ἕτερον ἔπασσε ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφουεῖσαι ἀπ' αὐτοῦ. 19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτόν αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἕτερον ἢ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπασσε εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα 20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ λέγων ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούει σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω, ἀκουέτω. 9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἰδεῖν σε θέλοντες. 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. 22 Καὶ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. 11 ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολὴ· Ὁ σπόρος ἐστὶν εἶπε πρὸς αὐτούς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. 12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν. 23 Πλεόντων εἰσιν οἱ ἀκούοντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ καὶ ἐκινδύνεον. 24 Προσελθόντες δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ διήγειραν αὐτόν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοί ρίζαν ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερευθεὶς οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν 25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. 15 τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ὑπακούουσιν αὐτῷ; 26 Καὶ κατέπλευσαν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν τὸν λόγον κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. 27 Ἐξεληθόντι δὲ ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης ἐκ τῆς πόλεως, ὅς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων

ικανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. **38**
 ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἄφ' οὗ ἐξεληλύθει
28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ
 προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπε, αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, **39** Ὑπόστρεφε εἰς
 τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι
 ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. **29** ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν
 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ κηρύσσωσιν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. **40**
 ἐξελεθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πολλοῖς γὰρ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν,
 χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες
 ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ προσδοκῶντες αὐτόν. **41** Καὶ ἰδοῦ, ἦλθεν
 διαρρήσσωσιν τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων
 δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. **30** Ἐπρωτήσθη τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ
 δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, τί σοὶ ἐστὶν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτόν
 ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών, ὅτι δαιμόνια εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· **42** ὅτι
 πολλὰ εἰσηλθεν εἰς αὐτόν. **31** Καὶ παρεκάλει θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
 αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ
 ἄβυσσον ἀπελθεῖν. **(Abyssos g12)** **32** Ἦν δὲ ὑπάγειν αὐτόν οἱ ὄχλοι συνένπιγον αὐτόν.
 ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων **43** Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ
 ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα
 ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς
 καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοῖς. **33** Ἐξεληθόντα δὲ τὰ θεραπευθῆναι, **44** προσεληθοῦσα ὀπισθεν,
 δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσηλθον εἰς ἦψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
 τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ καὶ παραχρήμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
 τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. αὐτῆς. **45** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ
34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων,
 ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα,
 εἰς τοὺς ἀγρούς. **35** Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ
 γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; **46** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἄφ' οὗ εἶπεν, Ἥψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω
 τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. **47** Ἰδοῦσα
 σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε,
 καὶ ἐφοβήθησαν. **36** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ προσεπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἦψατο
 καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρήμα. **48** Ὁ
 περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις
 αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. **49**

Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ θεραπεύοντες πανταχοῦ. 7 Ἦκουσε δὲ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπὸ αὐτοῦ ἢ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, τινων ὅτι Ἰωάννης ἐγήγγεραι ἐκ νεκρῶν· 8 λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ ὑπό τινων δὲ ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ ὅτι σωθήσεται. 51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, Προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον εἶπεν Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. 52 Ἐκλαίον τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν. 10 Καὶ δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο εἶπε, Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν καθεύδει. 53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες αὐτούς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ὅτι ἀπέθανεν. 54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδάν. 11 πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· ἐφώνησε λέγων, Ἡ παῖς, ἐγείρου. 55 Καὶ καὶ δεξάμενος αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν παραχρήμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι ἔχοντας θεραπείας ἰατο. 12 Ἡ δὲ ἡμέρα φαγεῖν. 56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ εἶπον αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα γεγονός. ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλω κώμας καὶ

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσι, καὶ εὖρωσιν ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. 13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς 2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς κηρύσσειν τὴν φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἢ πέντε ἄρτοι καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι ἀσθενοῦντας. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν· μήτε ράβδους, τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. 14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε αὐτούς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα. 15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναί τῷ ὄχλῳ. 17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες· καὶ

ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. **29** Καὶ ἐγένετο, κόφιοι δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συήσαν προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπρωτήσεν αὐτούς, αὐτοῦ λευκὸς ἑξαστράπτων. **30** Καὶ ἰδοῦ, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; **19** ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας, **31** οἱ ὀφθέντες βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἕξοδον αὐτοῦ ἦν Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. **32** Ὁ δὲ εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν ὑπνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. **21** Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο, συνεστῶτας αὐτῷ. **33** Καὶ ἐγένετο, ἐν **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτούς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπε πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλὸν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσῆ, καὶ μίαν τρίτη ἡμέρα ἀναστῆναι. **23** Ἐλεγε δὲ Ἡλίας μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. **34** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ πρὸς πάντας, εἴ τις θέλει ὀπίσω μου λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. **35** Καὶ φωνή μοι. **24** Ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, **36** Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη οὗτος σώσει αὐτήν. **25** Τί γὰρ ὠφελεῖται ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἄνθρωπος, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθεῖς; **26** Ὅς οὐδὲν ὦν ἐωράκασιν. **37** Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐξῆς ἡμέρα, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λόγου, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. **38** ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι ἀγγέλων. **27** Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι τινες τῶν ὧδε ἐστῶτων, οἱ οὐ μὴ γεύσονται **39** καὶ ἰδοῦ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ ἑξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ Θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν συντρίβον αὐτόν. **40** Καὶ ἐδεήθη τῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ

ἠδυνήθησαν. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι 52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου ὑμῶν; Προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. 42 Ἔτι αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. 53 Καὶ τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν 54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπον, Κύριε, θέλεις εἰψωμεν πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἥλιος ἐποίησε; 55 ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς Στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, αὐτοῦ, 44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν Οὐκ οἴδατε οἶον πνεύματός ἐστε ὑμεῖς τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ 56 ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ψυχᾶς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. ἀνθρώπων. 45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. 57 καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο εἶπέ τις πρὸς αὐτόν, Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε. 58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ 46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. 47 Ὁ δὲ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. 59 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἔτερον, Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ τὸν πατέρα μου. 60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων ἐαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε οὗτος ἔσται μέγας. 49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 61 Εἶπε δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐπὶ ἕτερος, Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· καὶ δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' τὸν οἶκόν μου. 62 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς ἡμῶν. 50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, αὐτόν, Οὐδεὶς, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν. 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ σποδῶ καθήμεναι μετενόησαν. **14** Πλὴν ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν Τύρω καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς κρίσει, ἢ ὑμῖν. **15** Καὶ σύ, Καπερναοῦμ, ἢ πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως Ἁίδου ἔρχεσθαι. **2** Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς, Ὁ καταβίβασθήσῃ. (Hadēs 986) **16** Ὁ ἀκούων μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς δεθήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. **3** ἀποστείλαντά με. **17** Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. **4** Μὴ βασιλεύετε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· ὀνόματί σου. **18** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. **5** τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον πεσόντα. **19** Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν λέγετε, Εἰρήνην τῷ οἴκῳ τούτῳ. **6** Καὶ ἐὰν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, ἢ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ αὐτὸν ἢ εἰρήνην ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. **20** Πλὴν ἐν ἀνακάμψει. **7** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιος ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔστι. Μὴ ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Ἐν μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** Καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαι σοι, ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9** πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, λέγετε αὐτοῖς, Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Naί, ὁ πατήρ, τοῦ Θεοῦ. **10** Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξεληθόντες εἰς **22** Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπε, τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε, **11** Καὶ τὸν Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. **23** ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **12** Λέγω ὑμῖν ὅτι Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε, Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκεῖνη. **13** Οὐαὶ σοι, ἂ βλέπετε. **24** Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ Χοραζὶν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν προφήτῃ καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἂ Τύρω καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ ἂ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25** Καὶ ἰδοὺ,

νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (αἰθῆνος g166) 26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; Πῶς ἀναγινώσκεις; 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. 29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; 30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχῶ, καὶ λησταῖς περιέπεσαν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμίθανῃ τυγχάνοντα. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρήλθεν. 32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρήλαθε. 33 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; 37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.

Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. 38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοῦς, καὶ αὐτὸς εἰσηλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 39 Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεπαῖτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλειπε διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δὲ ἐστί χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτόν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. 2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. 4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτόν μεσονυκτίου, καὶ εἴπη αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω

ὁ παραθήσω αὐτῶ· 7 κἀκεῖνος ἔσωθεν τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν ἀποκριθεὶς εἶπη, Μὴ μοι κόπους πάρεχε· αὐτοὶ ἔσσονται. 20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Ὅταν ἀναστὰς δοῦναί σοι. 8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσει τὴν δώσει αὐτῶ ἀναστάς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα φίλον, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς αὐτοῦ· 22 ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ δώσει αὐτῶ ὅσον χρίζει. 9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, ἐπελθὼν νικήσει αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ἧ ἔπεοιθει, καὶ τὰ σκύλα εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. αὐτοῦ διαδίδωσιν. 23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ 10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν κατ' ἐμοῦ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ εὐρίσκει· καὶ τῶ κρούοντι ἀνοιγήσεται. σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα 11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῶ; Ἡ ἀνδρῶν τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει εὐρίσκον λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν αὐτῶ; 12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὦόν, μὴ μου ὅθεν ἐξῆλθον. 25 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει ἐπιδώσει αὐτῶ σκορπίον; 13 Εἰ οὖν ὑμεῖς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. 26 Τότε πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πῶσῃ μᾶλλον ὁ πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ ἐλθόντα πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει Πνεῦμα Ἅγιον κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. Ἐγένετο 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῶ λέγειν αὐτόν ταῦτα, δέ, τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 Τινὲς δὲ εἶπεν αὐτῶ, Μακαρία ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά ἐξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβούλ ἄρχοντι σε, καὶ μαστοὶ οὐς ἐθήλασας. 28 Αὐτὸς δὲ τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. εἶπε, Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν 16 Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. 17 Αὐτὸς δὲ 29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, λέγειν, Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ· σημεῖον Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει. 18 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου. 30 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωανᾶς σημεῖον τοῖς πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 31 Βασιλίσσα δαιμόνια. 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ

αυτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. **44** γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ᾧδε. **32** Ἄνδρες ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ Νινευῖ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. **45** Ἀποκριθεὶς δέ τις μετενόησεν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ, καὶ ἰδοὺ, τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πλεῖον Ἰωανᾶ ᾧδε. **33** Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. **46** Ὁ δὲ εἶπε, εἰς κρύπτῃν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μῶδιον, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, τὸ φέγγος βλέπωσιν. **34** Ὁ λύχνος τοῦ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. **47** Οὐαὶ ὑμῖν, ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὄλον τὸ σῶμά· ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, σου φωτεινὸν ἐστίν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. **35** Σκόπει οὖν μὴ **48** Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. **36** Εἰ οὖν τὸ ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν σῶμά σου ὄλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὄλον, ὡς ὅταν ὁ αὐτῶν τὰ μνημεῖα. **49** Διὰ τοῦτο καὶ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζει σε. **37** Ἐν δὲ τῷ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς λαλῆσαι, ἡρώτα αὐτὸν Φαρισαῖος τις ὅπως αὐτούς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἀριστησὶ παρ' αὐτῶ· εἰσελθῶν δὲ ἀνέπεσεν. αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· **50** ἵνα **38** Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἐκζητηθῆ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. **39** τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, **51** ἀπὸ τοῦ αἵματος οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. **40** τοῦ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. **52** Οὐαὶ ὑμῖν ἔσωθεν ἐποίησε; **41** Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθετε, καὶ τοὺς ἐστίν. **42** Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. **53** Λέγοντος ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, **54** ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. ἐνεδρεῦντες αὐτόν, ζητοῦντες θηρεῦσαι τι **43** Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, αὐτοῦ.

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, εἰπεῖν. **13** Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι πρῶτον, Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. αὐτῷ, Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν **2** Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; **15** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ Ὁρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας γνωσθήσεται. **3** Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωὴ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ αὐτῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. **16** πρὸς τὸ οὗς ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμείοις, Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. **4** Λέγω δὲ Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν χώρα· **17** καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συναξῶ τοὺς μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. **5** καρπούς μου; **18** Καὶ εἶπε, Τοῦτο ποιήσω· Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε φοβήθητε καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μερίζοντας τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα οἰκοδομήσω, καὶ συναξῶ ἐκεῖ πάντα τὰ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου. **19** Καὶ τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) **6** Οὐχὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, Καὶ ἔν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον πίε, εὐφραίνου. **20** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **7** Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς Ἄφρον, αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ οὖν ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνα φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. ἔσται; **21** Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ **8** Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. **22** Εἶπε δὲ πρὸς ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· **9** ὃ δὲ μὴδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε. **23** Ἡ ψυχὴ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ ἐνδύματος. **24** Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, Θεοῦ. **10** Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὃ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς οὐκ ἀφεθήσεται. **11** Ὅταν δὲ προσφέρωσιν διαφέρετε τῶν πετεινῶν; **25** Τίς δὲ ἐξ ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; **26** Εἰ ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἶπητε· **12** τὸ γὰρ Ἅγιον οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περι

τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; 27 Κατανοήσατε ποία ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφήκε διορυγῆναι τὸν οἶκον νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν αὐτοῦ. 40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἔτοιμοι· πάση τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν ὅτι ἦ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τούτων. 28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ ἔρχεται. 41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, σήμερον ὄντα, καὶ αὖριον εἰς κλίβανον πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, βαλλόμενοι, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, ἢ καὶ πρὸς πάντας; 42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; 29 Καὶ Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. 30 Ταῦτα γὰρ πάντα θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ τὸ σιτομέτριον; 43 Μακάριος ὁ δοῦλος ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. 31 ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιῶντα οὕτως. 44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. 32 Μὴ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν αὐτόν. 45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς παῖδας ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον μεθύσκεσθαι. 46 ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει. 34 ὅπου ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. καρδία ὑμῶν ἔσται. 35 Ἔστωσαν ὑμῶν 47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα αἰ ὀσφύες περιεζωσμένοι, καὶ οἱ λύχνοι τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ καιόμενοι. 36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε πολλάς. 48 ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἀναλύση ἐκ τῶν γάμων, ἴνα, ἐλθόντος καὶ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. 37 δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω αἰτήσουσιν αὐτόν. 49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. 38 Καὶ 50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῆ. 51 Δοκεῖτε ὅτι τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρη οὕτω, εἰρήνην παρεγενόμενην δοῦναι ἐν τῇ γῆ; μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. 39 Τοῦτο Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. 52 δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνί

διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ ὁμοίως ἀπολεῖσθε. 6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τρισί. 53 Διαμερισθήσεται πατήρ ἐπὶ υἱῶ, τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχέ τις ἐν τῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὔρεν. 7 αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἴδού, τρία 54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, Ὅταν ἴδητε ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, ταύτη, καὶ οὐχ εὐρίσκω ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα εὐθέως λέγετε, Ὅμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς οὕτω. 55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο ὅτι Καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. 56 Ὑποκριταί, τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ βάλω κόπρια· 9 κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. 10 πῶς οὐ δοκιμάζετε; 57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 Ὡς γὰρ ὑπάγετε τοῖς σάββασιν· 11 καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἦν πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, ὁδῶ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη μῆποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 Ἰδὼν δὲ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακὴν. 59 Λέγω αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸν σου. 13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν. 14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ, Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὐκ ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. 15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βουῖν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; 16 Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοῦ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν

13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; 3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. 4 Ἦ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; 5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες

ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις πρῶτοι οἱ ἔσσονται ἔσχατοι. **31** Ἐν αὐτῇ τῇ ὑπ' αὐτοῦ. **18** Ἔλεγε δέ, Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡμέρα προσήλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτῶ, Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι αὐτήν; **19** Ὅμοία ἐστὶ κόκκω σινάπεως, ὃν Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. **32** Καὶ εἶπεν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ αὐτοῖς, Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι καὶ ἠῤῥησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, ταύτη, Ἰδοῦ, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **20** Πάλιν εἶπε, Τίνι τελειοῦμαι. **33** Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; **21** Ὅμοία αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι· ὅτι ἐστὶ ζύμη, ἦν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἕξω εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη Ἱερουσαλήμ. **34** Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὅλον. **22** Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς εἰς Ἱερουσαλήμ. **23** Εἶπε δέ τις αὐτῶ, αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναῖξαι τὰ Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς πρὸς αὐτούς, **24** Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ἠθελήσατε. **35** Ἰδοῦ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν. ὑμῶν ἔρημος. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με **25** Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἴδῃτε ἕως ἂν ἴξῃ, ὅτε εἶπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. **2** Καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικός ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **3** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ ἕξεσι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; **4** Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς εἶπε, Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; **6** Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. **7** Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν,

ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, ἀνάγκην ἐξελεθῆναι καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ λέγων πρὸς αὐτούς, **8** Ὅταν κληθῆς σε, ἔχε με παρητημένον. **19** Καὶ ἕτερος ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς εἶπε, Ζεῦγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, **9** καὶ παρητημένον. **20** Καὶ ἕτερος εἶπε, Γυναῖκα ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι, ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' **21** Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε **10** Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐτοῦ, Ἐξελεθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας κεκληκῶς σε, εἶπη σοι, Φίλε, προσανάβηθι καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς τῶν συνανακειμένων σοι. **11** Ὅτι πᾶς εἰσάγαγε ὧδε. **22** Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, Κύριε, ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. **23** ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **12** Ἐλεγε Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, Ἐξελεθε δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτόν, Ὅταν ποιῆς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. **24** σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι, καὶ δεῖπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ γένηταί σοι ἀνταπόδομα. **13** Ἄλλ' ὅταν ἐκλεκτοί. **25** Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι ποιῆς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, πολλοὶ καὶ στραφεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς, **26** Εἴ χωλοὺς, τυφλοὺς **14** καὶ μακάριος τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἔση, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, σοι· ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀναστάσει τῶν δικαίων. **15** Ἀκούσας δὲ ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν δύναται μου μαθητῆς εἶναι. **27** Καὶ ὅστις οὐ αὐτῷ, Μακάριος, ὃς φάγεται ἄριστον ἐν βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **16** Ὁ δὲ εἶπεν ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητῆς. αὐτῷ, Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, **28** Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, ὁ θέλων πύργον καὶ ἐκάλεσε πολλούς **17** καὶ ἀπέστειλε οἰκοδομησά, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ εἰς ἀπαρτισμόν; εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἐρχεσθε, ὅτι **29** Ἴνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον ἤδη ἔτοιμά ἐστί πάντα. **18** Καὶ ἤρξαντο καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ, **30** εἶπεν αὐτῷ, Ἄγρον ἠγόρασα, καὶ ἔχω λέγοντες, ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο

οικοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. **31** δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἄπτει λύχνον, καὶ ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας ὅτου εὐρη; **9** Καὶ εὐροῦσα συγκαλεῖται πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα, δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρον τὴν δραχμὴν χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; **32** Εἰ δὲ ἦν ἀπώλεσα. **10** Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ μήγε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος, πρεσβείαν γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἀποστείλας ἐρωτᾶ τὰ πρὸς εἰρήνην. **33** ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. **11** Εἶπε δέ, Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς· **12** καὶ εἶπεν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί, Πάτερ, δός μοι μου εἶναι μαθητής. **34** Καλὸν τὸ ἄλας· ἐὰν τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διείλεν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; αὐτοῖς τὸν βίον. **13** Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος ἐστίν· ἕξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἕχων ὧτα υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἀκούειν ἀκουέτω. ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. **14** Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. **15** Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. **16** Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. **17** Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε, Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι. **18** ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. **19** καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. **20** Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **21** Εἶπε

15 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ. **2** Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. **3** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, **4** Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὐρη αὐτό; **5** Καὶ εὐρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς· ἑαυτοῦ χαίρων. **6** Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. **7** Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρειάν ἔχουσι μετανοίας. **8** Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ

δὲ αὐτῶ ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. **22** Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. **23** καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. **24** ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. **25** Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῶ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν. **26** Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. **27** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. **28** Ὁργίσθη δέ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· οὗν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. **29** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῶ πατρί, Ἴδού, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. **30** Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. **31** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστιν. **32** Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη.

16 Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῶ ὡς

διασκορπίζων τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ. **2** Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῶ, Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυναίη ἔτι οἰκονομεῖν. **3** Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῶ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. **4** Ἐγνων τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. **5** Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῶ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις τῶ κυρίῳ μου; **6** Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῶ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. **7** Ἐπειτα ἐτέρῳ εἶπε, Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῶ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. **8** Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. (αἰθῆ g165) **9** Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. (αἰθῆnios g166) **10** Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῶ πιστὸς ἐστι, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῶ ἄδικός ἐστιν. **11** Εἰ οὖν ἐν τῶ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; **12** Καὶ εἰ ἐν τῶ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; **13** Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεῖν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ

25 ἐτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῶ ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25
 δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. 14 Ἦκουον δὲ εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι
 ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ
 ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ
 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26 Καὶ
 ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
 Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες
 ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται,
 τοῦ Θεοῦ. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.
 Ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ 27 εἶπε δέ, Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα
 εὐαγγελίζεσαι, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. πέμψης αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός
 17 Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶ τὸν οὐρανὸν καὶ μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως
 τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
 κεραίαν πεσεῖν. 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει 29 λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ, Ἐχουσι Μωσέα
 καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
 μοιχεύει. 19 Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, 30 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ'
 καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς,
 εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. μετανοήσουσιν. 31 εἶπε δὲ αὐτῷ, εἰ Μωσέως
 20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδέ,
 ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται.
 ἠλκωμένος 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι 17 εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἀνένδεκτόν
 ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς ἐστὶ τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ
 τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. 22 δὲ δι' οὗ ἔρχεται. 2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ
 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ μύλος ὀνικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον
 ἀπενεχθῆναι αὐτόν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ
 τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἵνα σκανδαλίση ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.
 πλούσιος, καὶ ἐτάφη. 23 Καὶ ἐν τῷ Ἰακώβ 3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἀμάρτη εἰς
 ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ
 βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. 4 Καὶ ἐὰν
 καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (Hadēs 5 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σέ, καὶ
 g86) 24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε, Πάτερ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων,
 Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. 5 Καὶ εἶπον οἱ
 ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ, Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν.
 ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου 6 εἶπε δὲ ὁ Κύριος, εἰ ἔχετε πίστιν ὡς
 κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ

ταύτη, Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ εἶπεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
θαλάσση· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. 7 Τίς μετὰ παρατηρήσεως 21 οὐδὲ ἐροῦσιν, Ἴδου
δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ὤδε, ἢ, Ἴδου ἐκεῖ. Ἴδου γάρ, ἡ βασιλεία
ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. 22 Εἶπε δὲ
ἐρεῖ εὐθέως, Παρελθὼν ἀνάπεσε· 8 ἀλλ' πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε
οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ
καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. 23 Καὶ
καὶ πῶ· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, Ἴδου ὤδε, ἢ, Ἴδου ἐκεῖ· μὴ
πίεσαι σύ; 9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξητε. 24 Ὡσπερ γάρ ἡ
ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα; Οὐ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν
δοκῶ. 10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται
πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
Δοῦλοι ἀχρεῖοὶ ἐσμεν· ὅτι ὁ ὀφείλομεν 25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ
ποιῆσαι πεποιήκαμεν. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
τῷ πορευέσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ 26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
Γαλιλαίας. 12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 27 Ἦσθιον, ἔπινον,
εἷς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας
λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν· 13 εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν
καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνήν, λέγοντες, Ἰησοῦ, ὁ κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν 28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτοῖς, Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς Λῶτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν,
τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· 29 ἢ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. 15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ'
ἰδῶν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· 30 κατὰ
μεγάλῃς δοξάζων τὸν Θεόν· 16 καὶ ἔπεσεν ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται. 31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς
εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης, ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ὁ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ
18 Οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι ὀπίσω. 32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λῶτ.
δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενῆς οὗτος; 33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀναστάς πορεύου· ἡ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν
πίστις σου σέσωκέ σε. 20 Ἐπερωτηθεὶς ζωογονήσει αὐτήν. 34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη
δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ τῇ νυκτὶ ἔσσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἷς
βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουςαι ἐπὶ τὸ αὐτό· μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. 37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ, Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί.

18 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, 2 λέγων, Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος. 3 χίρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. 4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι. 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χίραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιᾶζῃ με. 6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει. 7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βούωντων πρὸς αὐτόν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; 8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; 9 Εἶπε δὲ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιοῦστας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην. 10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. 11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεῖς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο, Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. 12 Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου,

ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. 13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἔστως οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. 14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (aīōnios g166) 19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. 20 Τὰς ἐντολάς οἶδας, Μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. 21 Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἔτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. 23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε, Πῶς δύσκολος οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 25 Εὐκοπώτερον

γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν, **41** λέγων, Τί σοι θέλεις ποιήσω; Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Ὅ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. **42** Καὶ ὁ Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; **27** Ὁ δὲ εἶπε, Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. **28** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολούθησάμεν σοι. **29** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **30** ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζοῖν αἰώνιον. (aiōn **g165**, aiōnios **g166**) **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. **32** Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὕβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται, **33** καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. **34** Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. **35** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίσει αὐτόν εἰς Ἱεριχώ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· **36** ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυθάνετο τί εἶη τοῦτο. **37** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. **38** Καὶ ἐβόησε, λέγων, Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. **39** Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. **40** Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν, **41** λέγων, Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. **42** Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. **43** Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ. **2** Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. **3** Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. **4** Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι. **5** Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. **6** Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. **7** Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι Παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθε καταλύσαι. **8** Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. **9** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. **10** Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. **11** Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτόν εἶναι Ἱερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτούς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. **12** Εἶπεν

οὖν, Ἄνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **27** Πλὴν τοὺς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς καὶ ὑποστρέψαι. **13** Καλέσας δὲ δέκα με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, κατασφάζατε ἔμπροσθέν μου. **28** Καὶ εἰπὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πραγματεύσασθε ταῦτα, ἐπορευέτο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων ἕως ἔρχομαι. **14** Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς Βηθσαφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μαθητῶν αὐτοῦ, **30** εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γινῶ πῶποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες τίς τί διεπραγματεύσατο. **16** Παρεγένετο αὐτὸν ἀγάγετε. **31** Καὶ ἔάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι Ὁ προσειργάσατο δέκα μνᾶς. **17** Καὶ εἶπεν Κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. **32** Ἀπελθόντες δὲ αὐτῷ, Εὖ, ἀγαθὲ δουλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω **33** Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ δέκα πόλεων. **18** Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, Τί λύετε τὸν λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε πῶλον; **34** Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Κύριος αὐτοῦ μνᾶς. **19** Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ, Καὶ σὺ γίνου χρεῖαν ἔχει. **35** Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἐπάνω πέντε πόλεων. **20** Καὶ ἕτερος ἦλθε, Ἰησοῦν· καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια λέγων, Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἦν εἶχον ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. **36** ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· **21** ἐφοβούμην Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώωννον τὰ γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὁ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. **37** Ἐγγίζοντος οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. **22** δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ λέγει δὲ αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ σε, πονηρὲ δουλε. Ἦιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος πληθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα, καὶ Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα· **23** καὶ διὰ τί οὐκ δυνάμεων, **38** λέγοντες, Εὐλογημένος ὁ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν, ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό; εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. **24** Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ἄρατε ἀπ' **39** Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον ἔχοντι. **25** Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα τοῖς μαθηταῖς σου. **40** Καὶ ἀποκριθεὶς μνᾶς. **26** Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι εἶπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι ἔάν οὗτοι δοθῆσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται. **41** Καὶ

ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. 7 ἐπ' αὐτῇ, 42 λέγων ὅτι Εἰ ἔγνωσ καὶ σύ, Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἶδέναι πόθεν. 8 καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. σου. 43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ 9 Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι, παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, πάντοθεν, 44 καὶ ἔδαφιοῦσί σε καὶ τὰ καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἰκανοῦς· 10 καὶ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. 45 Καὶ δώσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ δεῖραντες αὐτὸν εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν ἐξαπέστειλαν κενόν. 11 Καὶ προσέθετο τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον 46 λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου δεῖραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν κενόν. 12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ ἐποίησατε σπῆλαιον ληστῶν. 47 Καὶ ἦν δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ 13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ποιήσω; Πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· 48 καὶ ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. 14 οὐχ εὔρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων. πρὸς ἑαυτοῦς, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν,

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἐκεῖνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. 15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; 16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γένοιτο. 17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε, Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; 18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. 19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας

ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν· ἔγνωσαν γυνή. **33** Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν αὐτῶν γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον ταύτην εἶπε. **20** Καὶ παρατηρήσαντες αὐτὴν γυναῖκα. **34** Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται γαμοῦσι καὶ ἐγκαμίσκονται. **(αἰῶν g165)** **35** αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ οἱ δὲ καταξιοθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. **21** Καὶ τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται. **(αἰῶν g165)** **36** οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἰσαγγελοὶ γὰρ εἰσι, καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **37** Ὅτι δὲ **22** Ἐξεστὶν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἢ οὐ; **23** Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν Θεὸν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί με Ἀβραάμ καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Θεὸν πειράζετε; **24** Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος Ἰακώβ. **38** Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; Ἀποκριθέντες ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. **39** δὲ εἶπον, Καίσαρος. **25** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων Ἄποδοτε τοῖνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. **40** Οὐκέτι τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. **26** Καὶ οὐκ ἴσχυσαν δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. **41** Εἶπε ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει υἱὸν Δαυὶδ εἶναι; **42** Καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει αὐτοῦ, ἐσίγησαν. **27** Προσελθόντες δὲ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **43** ἕως ἂν θῶ ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν **28** λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν σου. **44** Δαυὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν; **45** Ἀκούοντος γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ αὐτοῦ, **46** Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ **29** Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· **30** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἔλαβεν ὁ δεῦτερος τὴν γυναῖκα, καὶ καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις· **47** οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. **31** Καὶ ὁ τρίτος οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν κληρῶν, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως. Ὁσαύτως δὲ καὶ καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι οἱ ἑπτὰ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. λήψονται περισσότερον κρίμα. **32** Ὅστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας ἀπολογηθῆναι· **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον καὶ σοφίαν, ἣ οὐκ ἀντιπείνεται ἀντειπεῖν πλουσίου· **2** εἶδε δὲ τινα καὶ χήραν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι πενιχρὰν βάλλουσιν ἐκεῖ δύο λεπτά, **3** ὑμῖν. **16** Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· **4** καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. **17** Καὶ ἔσθε ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ μου. **18** Καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα οὐ μὴ ἀπόληται. **19** Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. **5** Καὶ τινῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **20** Ὅταν δὲ λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς ἴδητε κυκλομένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε, **6** Ταῦτα Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ φευγέτωσιν εἰς τὰ ὄρη καὶ οἱ ἐν μέσῳ καταλυθήσεται. **7** Ἐπρωτότησαν δὲ αὐτόν, αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσιν καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα μὴ εἰσερχέσθωσιν εἰς αὐτήν. **22** Ὅτι ἡμέραι ἔσονται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ἐκδικήσεως αὐταῖ εἶσι, τοῦ πλησθῆναι ταῦτα γίνεσθαι; **8** Ὁ δὲ εἶπε, Βλέπετε μὴ πάντα τὰ γεγραμμένα. **23** Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν πλανηθῆτε πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι· καὶ, Ὁ ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις ἔσται γὰρ ἀνάγκη καιρὸς ἤγγικε, μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ αὐτῶν. **9** Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους λαῶν τούτων. **24** Καὶ πεσοῦνται στόματι καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθῆσονται εἰς ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ πάντα τὰ ἔθνη καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται τέλος. **10** Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καιροὶ ἐθνῶν. **25** Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν **11** σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ ἡλίω καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσονται. **12** θαλάσσης καὶ σάλου, **26** ἀποψυχόντων Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **27** ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. **13** Ἀποβήσεται ἐρχόμενον ἐν νεφελῇ μετὰ δυνάμεως καὶ δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. **14** Θέσθε οὖν δόξης πολλῆς. **28** Ἀρχομένων δὲ τούτων εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς

κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ὑμῶν. **29** Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς, Ἴδετε ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· **30** ὅταν ἐν ἧ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. **8** Καὶ ἀπέστειλε προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπῶν, Πορευθέντες γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. **31** ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. **9** Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσομεν; γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ **10** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοῦ, εἰσελθόντων Θεοῦ. **32** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. **33** ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βατάζων· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. **34** Προσέχετε εἰσπορεύεται. **11** Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ καρδία ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῆ ἡ τῶν μαθητῶν μου φάγω; **12** Κάκεινος ὑμῖν ἡμέρα ἐκεῖνη· **35** ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον ἐτοιμάσατε. **13** Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς πάσης τῆς γῆς. **36** Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα. καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιοθῆτε ἐκφυγεῖν **14** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. **15** Καὶ εἶπε ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **37** Ἦν πρὸς αὐτοῦς, Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με νύκτας ἐξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος παθεῖν· **16** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. **38** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **17** Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· **18** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. **19** Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **20** Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. **21** Πλὴν ἰδοῦ, ἡ χεὶρ

22 Ἦγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. **2** Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβούντο γὰρ τὸν λαόν. **3** Εἰσηλθε δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. **4** Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῶ αὐτοῖς. **5** Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. **6** Καὶ ἐξωμολόγησε καὶ ἐζήτηε

τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς ἀράτω, ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, τραπέζης. 22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσει πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ μάχαιραν. 37 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ παραδίδοται. 23 τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ τὸ τίς ἄρα εἶξ ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. 38 Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε, πράσσειν. 24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν ἰδοῦ, μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 Ἰκανόν ἐστι. 39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. 26 Ὑμεῖς δὲ αὐτοῦ. 40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ εἰς πειρασμόν. 41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη διακονῶν. 27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακεῖμενος ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεῖς τὰ ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακεῖμενος; Ἐγὼ γόνατα προσηύχετο, 42 λέγων, Πάτερ, εἰ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. 28 βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐμοῦ πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. 29 κἀγὼ διατίθεμαι γενέσθω. 43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατὴρ μου, οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44 Καὶ γενόμενος βασιλείαν, 30 ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. τραπέζης μου καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων, Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. 45 Καὶ 31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοῦ, ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σιναῖσαι τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ὡς τὸν σῖτον. 32 ἐγὼ δὲ ἐδειήθην περὶ σοῦ, ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα ἐπιστρέψας στηρίξον τοὺς ἀδελφούς σου. μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. 47 Ἐτι δὲ αὐτοῦ 33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός λαλοῦντος, ἰδοῦ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτούς, πορεύεσθαι. 34 Ὁ δὲ εἶπε, Λέγω σοι, Πέτρε, καὶ ἠγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλήσῃ αὐτόν. 48 οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. 35 Καὶ εἶπεν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδω; 49 αὐτοῖς, Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον καὶ πῆρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; 50 ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Οὐθενός. 36 Εἶπεν Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον οὖν αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς

τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Προφήτευσον. εἶπεν, Ἐὰν ἔως τούτου. Καὶ ἀψάμενος Τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; 65 Καὶ ἕτερα πολλὰ τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. 52 Εἶπε βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 66 Καὶ ὡς δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ λησθὴν ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων; 53 λέγοντες, 67 Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν. Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἶπω, οὐ μὴ ἱερῶ, οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. πιστεύσητε· 68 ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἄλλ' αὐτὴ ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. 69 Ἀπὸ τοῦ τοῦ σκότους. 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἥγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. 70 Εἶπον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει δὲ πάντες, Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ μακρόθεν. 55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο εἰμι. 71 Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 56 Ἴδουσα δὲ μαρτυρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, στόματος αὐτοῦ.

καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. 57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων, Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. 58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἔφη, Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. 59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. 60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. 61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ. Καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. 62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. 64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἔτυπον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ

23 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἥγαγον αὐτόν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. 2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. 3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις. 4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὕρισκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. 5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες ὅτι Ἄνασειεὶ τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ᾧδε. 6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι. 7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτόν πρὸς Ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτόν ἐν

Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. 8 Ὁ ἐποίησεν οὗτος; Οὐδὲν αἴτιον θανάτου δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· εὗρον ἐν αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ ἀπολύσω. 23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλιπίζε μεγάλας, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. 9 καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἐπηρεῶτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς ἀρχιερέων. 24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. 10 Εἰστήκεισαν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. 25 Ἀπέλυσε δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον κατηγοροῦντες αὐτοῦ. 11 Ἐξουθενήσας δὲ εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτοῦντο· τὸν δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν 26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' Πιλάτῳ. 12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. 27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ἡμέρα μετ' ἀλλήλων· προὔπηρχον γὰρ ἐν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ ἔχθρα ὄντες πρὸς ἑαυτούς. 13 Πιλάτος καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. 28 δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, 14 εἶπε πρὸς Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' αὐτούς, Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ τέκνα ὑμῶν. 29 Ὅτι ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι ἰδοῦ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον κοιλίας αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· 15 ἀλλ' οὐκ ἐθήλασαν. 30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, αὐτόν, καὶ ἰδοῦ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ· Καλύψατε ἡμᾶς. 31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ πεπραγμένον αὐτῷ. 16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; 32 ἀπολύσω. 17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα. 18 Ἀνέκραζαν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ δὲ παμπληθεί, λέγοντες, Αἶρε τοῦτον, τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν· 19 ὅστις ἦν ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους, διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 Ὁ καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακὴν. 20 δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων γὰρ οἶδασι τί ποιούσι. Διαμεριζόμενοι δὲ ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. 21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κληῖρον. 35 Καὶ λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. 22 εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες,

Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός αἰ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐστίν ὁ Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Γαλιλαίας, ὀρώσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἰδοῦ, **36** Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων, προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος— **51** οὗτος οὐκ αὐτῷ, **37** καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς ἦν συγκαταθεθιμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. **38** Ἦν πράξει αὐτῶν—ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ’ αὐτῷ τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **52** οὗτος Ἑβραϊκοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν προσελθῶν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα Ἰουδαίων. **39** Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων τοῦ Ἰησοῦ. **53** Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. λαξευτῷ, οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς **40** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, κείμενος. **54** Καὶ ἡμέρα ἦν Παρασκευή, λέγων, Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ σάββατον ἐπέφωσκε. **55** Κατακολουθήσασαι αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, δὲ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. **42** Καὶ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. **56** ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν Ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **43** Καὶ εἶπεν μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον τὴν ἐντολήν.

μετ’ ἐμοῦ ἔση ἐν τῷ παραδείσῳ. **44** Ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. **45** Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. **46** Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. **47** Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων, Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. **48** Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. **49** Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες

24 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. **2** Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. **3** Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐκ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **4** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοῦ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις· **5** ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; **6** Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ’ ἠγέρθη μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, **7** λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας

ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 Καὶ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, 9 Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ ἐγένετο. 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. 10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ μνημεῖον. 23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Καὶ ἐφάνησαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ζῆν. 24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. 12 Ὁ δὲ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθὼς καὶ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. 25 καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν τὸ γεγονός. 13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφηταὶ 26 οὐχὶ ταῦτα ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. 14 Καὶ αὐτοὶ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, ὠμίλου πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν διηρημένον αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς συμβεβηκότων τούτων. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς περὶ ἑαυτοῦ. 28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τῷ ὁμιλεῖν αὐτούς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς τὴν κώμην οὗ ἐπορευόντο· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. 16 προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. 29 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες, Μεῖνον ἐπιγινῶναι αὐτόν. 17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί, καὶ τίνας οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σκυθρωποί; 18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν ὄνομα Κλεοπᾶς, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου παροικεῖς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ αὐτοῖς. 31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. 32 Καὶ εἶπον Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· 20 ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραφάς; 33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον

συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσθητε αὐτοῖς, **34** λέγοντας ὅτι Ἠγέρθη ὁ Κύριος δύναμιν ἐξ ὕψους. **50** Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. **35** Καὶ αὐτοὶ ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς ἐξηγουῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη χειῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. **51** Καὶ αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. **36** Ταῦτα δὲ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. οὐρανόν. **52** Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες **37** Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. **38** Καὶ εἶπεν χαρᾶς μεγάλης· **53** καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις Θεόν. Ἀμήν.

ὑμῶν; **39** Ἴδετε τὰς χειράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χειῖρας καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; **42** Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. **43** Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. **45** Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. **48** Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. **49** Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. **3** Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. **4** Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. **7** Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. **8** Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν—καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός—πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. **16** Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως

ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; **20** Καὶ ὠμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. **21** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. **22** Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; Ἰνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** Ἔφη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἡλίας, οὔτε ὁ προφήτης; **26** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **27** Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** Καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ

ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. **45** Εὐρίσκει Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. **33** Κἀγὼ οὐκ ᾔδην προφητῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. **46** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Ἔρχου καὶ ἴδε. ἔστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **34** **47** Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον Κἀγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδε ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **35** Τῆ ἑπαύριον ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. **48** πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν με γινώσκεις; μαθητῶν αὐτοῦ δύο· **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ τοῦ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, τοῦ Θεοῦ. **37** Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο εἶδόν σε. **49** Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ, Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ τῷ Ἰησοῦ. **38** Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. **50** Ἀπεκρίθη καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἶπόν σοι, λέγει αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεῦεις; αὐτῷ, Ῥαββί—ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Μείζω τούτων ὄψαι. **51** Καὶ λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε—ποῦ μένεις; **39** Λέγει αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. **40** Ἦν Ἀνδρέας τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

2 Καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῆ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον οὐκ ἔχουσι. **4** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **5** Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅ τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. **6** Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **7** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε

τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένισαν αὐτὰς αὐτοῖς, Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν ἕως ἄνω. **8** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. **20** Εἶπον οὖν νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἐξ ἕτεσιν ἤνεγκαν. **9** Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ἦδει ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; **21** Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε πόθεν ἐστίν—οἱ δὲ διάκονοι ἦδεισαν οἱ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. **22** ἠντληκότες τὸ ὕδωρ—φωναῖ τὸν νυμφίον Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν ὁ ἀρχιτρικλίνος, **10** καὶ λέγει αὐτῷ, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε· καὶ Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. **23** Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς ἐλάσσῳ σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, ἄρτι. **11** Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. **24** καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, **25** **12** Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοῦμ, καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. **13** Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. **14** Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους. **15** Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχευε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. **16** καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν, Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. **17** Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. **18** Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; **19** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· 2 οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. **3** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **4** λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρον ὦν; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; **5** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **6** Τὸ

γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ· καὶ τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνευμά τὰ ἔργα. **20** Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων
ἐστὶ. **7** Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
γεννηθῆναι ἄνωθεν. **8** Τὸ πνεῦμα ὅπου ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ. **21** Ὁ δὲ
θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ
ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ ἐστὶν εἰργασμένα. **22** Μετὰ ταῦτα ἦλθεν
τοῦ πνεύματος. **9** Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ καὶ ἐβάπτισεν. **23** Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης
εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλήμ, ὅτι
οὐ γινώσκεις; **11** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ
ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐώρακαμεν ἐβαπτίζοντο. **24** Οὐῶν γὰρ ἦν βεβλημένος
μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. **25** Ἐγένετο
λαμβάνετε. **12** Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν οὐκ ἐστὶν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου
καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, ἐὰν εἶπω ὑμῖν μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. **26** Καὶ
τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; **13** Καὶ οὐδεὶς ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ,
ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ
ὦν ἐν τῷ οὐρανῷ. **14** Καὶ καθὼς Μωσῆς πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **27** Ἀπεκρίθη
ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος
ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. **15** λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **28** Αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **16** Οὕτω ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ'
γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα **29** Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν·
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκώς καὶ
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **17** Οὐ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν
γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἢ ἐμὴ
τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα πεπλήρωται. **30** Ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ
σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **18** Ὁ πιστεύων εἰς δὲ ἐλαττοῦσθαι. **31** Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος
αὐτόν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὦν ἐκ τῆς γῆς,
κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **19** Αὕτη δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν ἐστί. **32** Καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο
κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς

λαμβάνει. **33** Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχει ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. **34** Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ τὸ πνεῦμα. **35** Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** Ἀπεκρίθη καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **36** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης— **2** καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ— **3** ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **4** Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. **5** Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· **6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὥσει ἔκτη. **7** Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν. **8** Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. **9** Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἢ Σαμαρεῖτις, Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος; —Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις. **10** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. **11** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** Ἀπεκρίθη τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλλιν· **14** ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. **17** Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. **19** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. **21** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22** Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. **23** Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. **24** Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν,

ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς
25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Οἶδα ὅτι Μεσίας γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα
 ἔρχεται—ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ὅσα ἐποίησα. **40** Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν
 ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. **26** λέγει οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ'
 αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. **27** αὐτοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. **41** Καὶ
 καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον
 καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει αὐτοῦ, **42** τῆ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι
 οὐδεὶς μέντοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἢ, Τί λαλεῖς διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ
 μετ' αὐτῆς; **28** Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν
 αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. **43**
 καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, **29** Δεῦτε, ἴδετε Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν,
 ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **44** Αὐτὸς
 μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; **30** Ἐξῆλθον γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης
 ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. **45** Ὅτε
31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτὸν οἱ οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο
 μαθηταί, λέγοντες, Ῥαββί, φάγε. **32** Ὁ δὲ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ
 εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ
 ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **33** Ἔλεγον οὖν οἱ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. **46**
 μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μὴ τις ἠνεγκεν ἦλθεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ
 αὐτῷ φαγεῖν; **34** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον.
 Ἐμὸν βρώμᾳ ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν
 τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ Καπερναοῦμ. **47** Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
 τὸ ἔργον. **35** Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα
 ἴδου, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἔμελλε
 ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ γὰρ ἀποθνήσκειν. **48** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 εἰσι πρὸς θερισμὸν ἦδη. **36** Καὶ ὁ θερίζων πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα
 μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. **49** λέγει πρὸς
 ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ αὐτὸν ὁ βασιλικός, Κύριε, κατὰβηθι πρὶν
 χαίρη καὶ ὁ θερίζων. (αἰθῆνιος g166) **37** Ἐν γὰρ ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. **50** λέγει αὐτῷ
 τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ὁ ἀληθινός, ὅτι Ἄλλος ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῆ. Καὶ
 ἐστίν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. **38** ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. **51** Ἦδη
 κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
 εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. **39** Ἐκ δὲ ἀπήνησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες
 τῆς πόλεως ἐκεῖνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς ὅτι Ὁ παῖς σου ζῆ. **52** Ἐπύθετο οὖν παρ'

αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἧ κομψότερον ἔσχε. ἐστὶν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. Καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. 53 Ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ἧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ὁ υἱός σου ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. 54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. 4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. 5 Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. 6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγειραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. 9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάββατόν

ἔστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. 11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. 12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν, Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, Ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; 13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. 14 Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι γένηται. 15 Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ. 16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτόν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. 18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. 19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. 20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. 21 Ὅσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. 22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ· 23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν,

οὐ τιμᾶ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε. **37** Καὶ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. (aiōnios g166) **25** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. **26** Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. **27** καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. **28** Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, **29** καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. **30** Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. **31** Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστίν ἀληθής. **32** Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. **33** Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. **34** Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. **35** Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. **36** Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. **2** Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. **3** Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **4** Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. **5** Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει

πρὸς τὸν Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν πνέοντος διηγείρετο. 19 Ἐληλακότες οὖν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; 6 Τοῦτο δὲ ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα, ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς ἔμελλε ποιεῖν. 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν καὶ ἐφοβήθησαν. 20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ. εἰμί· μὴ φοβεῖσθε. 21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν 8 λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον Ἄνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, 9 ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. 22 Τῇ Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἔστιν εἰς τοσοῦτους; 10 εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθε τοῖς δὲ χόρτος πολλὸς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀπέπεσον οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον— 11 Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ 23 ἄλλα δὲ ἤλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου— 24 ὅτε οὖν ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. 12 Ὡς δὲ εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἤλθον εἰς Καπερναοῦμ, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. 13 Συνήγαγον οὖν, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. 25 Καὶ εὐρόντες καὶ ἐγένεσαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ Ῥαββί, πότε ᾧδε γέγονας; 26 Ἀπεκρίθη ἐπερίσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. 14 Οἱ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. 15 ἐχορτάσθητε. 27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν καὶ ἀρπάζειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ 16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός. (aiōnios g166) 28 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; 29 Ἀπεκρίθη θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ. Καὶ σκοτία ἤδη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ἔστι τὸ ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν Ἰησοῦς. 18 Ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου ἀπέστειλεν ἐκείνους. 30 εἶπον οὖν αὐτῷ,

Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; **31** Οἱ πατέρες **44** Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐστὶ γεγραμμένον, Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. **32** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς **45** Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς καὶ ἔσονται πάντες διδασκαλοὶ Θεοῦ. Πᾶς οὖν δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθῶν, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἔρχεται πρὸς με. **46** Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. **33** Ὁ γὰρ τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὗτος ἐώρακε τὸν πατέρα. **47** Ἀμὴν ἀμὴν οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. **34** Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Κύριε, πάντοτε δὸς αἰώνιον. (αἰθῆνος g166) **48** Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. **49** Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. **50** Οὗτός ἐστιν ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. **51** Ἄλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐώρακατέ με, καὶ ἔγω εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐ πιστεύετε. **37** Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ καταβάς· ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, πρὸς ἐμὲ ἦξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. **38** Ὅτι καταβέβηκα ἐκ ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. (αἰθῆ g165) **52** ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. **39** Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με τὴν σάρκα φαγεῖν; **53** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἶμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. **54** Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆνος g166) **41** Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **42** Καὶ ἔλεγον, ἐστὶ βρωσις, καὶ τὸ αἶμά μου ἀληθῶς ἐστὶ Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ πόσις. **56** Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πίνων μου τὸ αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ Πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐν αὐτῷ. **57** Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν καταβέβηκα; **43** Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ

τρώγων με, κάκεϊνος ζήσεται δι' ἐμέ. **58** Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν παραδίδοναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. (αιθῆ g165)

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καπερναοῦμ. **60** Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, Σκληρὸς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν; **61** Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; **62** Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; **63** Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιῶν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν. **64** Ἄλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν. Ἦιδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. **65** Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. **66** Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτου. **67** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; **68** Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. (αιθῆ g166) **69** Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. **70** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν; **71** Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν

7 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** Ἦν δὲ ἐγγύς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία. **3** Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. **4** Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. **5** Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. **6** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕτω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος. **7** Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. **8** Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὐπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕτω πεπλήρωται. **9** Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10** Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. **11** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; **12** Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἁγαθὸς ἐστίν· ἄλλοι ἔλεγον, Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. **13** Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. **14** Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε. **15** Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς

οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; **16** οὐκ οἶδατε. **29** Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, αὐτοῦ εἰμι, κάκεῖνός με ἀπέστειλεν. **30** Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ Ἐζήτουν οὖν αὐτόν πιάσαι. Καὶ οὐδεὶς πέμψαντός με. **17** Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **31** Πολλοὶ δὲ πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἑμαυτοῦ λαλῶ. **18** Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, ἔλεγον ὅτι Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ ὁ δὲ ζητῶν τὴν πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὢν οὗτος δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθῆς ἐποίησεν; **32** Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ἐστί, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **19** Οὐ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἀπέστειλεν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. **33** Εἶπεν ἀποκτεῖναι; **20** Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά **21** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν με. **34** Ζητήσατέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **35** **22** Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ περιτομὴν—οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων—καὶ ἐν σαββάτῳ εὐρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασπορὰν περιτέμνετε ἄνθρωπον. **23** Εἰ περιτομὴν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; **36** Τίς ἐστίν λυθῆ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε, Ζητήσατέ με, καὶ ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ **24** Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν δύνασθε ἐλθεῖν; **37** Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κρίσιν κρίνατε. **25** Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῆ μεγάλης τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν καὶ ἔκραξε, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; **26** Καὶ ἶδε παρηρησία πρὸς με καὶ πινέτω. **38** Ὁ πιστεῦων εἰς λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. Μήποτε ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. ἐστίν ἀληθῶς ὁ Χριστός; **27** Ἀλλὰ τοῦτον **39** Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. **28** αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. **40** Πολλοὶ οὖν ἐκ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμῃ οἶδατε, καὶ οἶδατε τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον, πόθεν εἰμί καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. **41** Ἄλλοι ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι

ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί ἔρχεται; **42** Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ λέγεις; **6** Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες σπέρματος Δαυίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ, τῆς αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ κώμης ὅπου ἦν Δαυίδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν **43** Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' εἰς τὴν γῆν, μὴ προσποιούμενος. **7** Ὡς αὐτόν. **44** Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, χειρας. **45** Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς πρῶτον ἐπ' αὐτὴν τὸν λίθον βαλέτω. **8** τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; γῆν. **9** Οἱ δέ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς **46** Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἄνθρωπος. **47** Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Φαρισαῖοι, Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** γυνὴ ἐν μέσῳ οὔσα. **10** Ἀνακύψας δὲ ὁ Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; **49** Ἄλλ' ὁ γυναικός, εἶπεν αὐτῇ, Ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον οἱ κατήγοροί σου; Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; ἐπικατάρατοί εἰσι. **50** Λέγει Νικόδημος πρὸς **11** Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ ὁ αὐτοῦς—ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγὼ σε κρίνω πορεύου καὶ ὦν ἐξ αὐτῶν— **51** Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει μηκέτι ἀμάρτανε. **12** Πάλιν οὖν αὐτοῖς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων, Ἐγὼ εἰμι τὸ πρότερον καὶ γινώ τί ποιεῖ; **52** Ἀπεκρίθησαν φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς εἶ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς τῆς ζωῆς. **13** Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. **53** Καὶ ἐπορεύθη Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἢ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. **14** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω. **15** Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. **17** Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. **2** Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. **3** Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ καταληφθεῖσαν· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, **4** λέγουσιν αὐτῷ, πειράζοντες, Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπ' αὐτοφῶρῳ μοιχευομένη. **5** Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο

ἀληθής ἐστιν. 18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. 31 Ἐλεγεν
 περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
 πέμψας με πατὴρ. 19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν
 Ποῦ ἐστιν ὁ πατὴρ σου; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου
 Οὔτε ἐμὲ οἶδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐστε· 32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ
 ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν. ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 33 Ἀπεκρίθησαν
 20 Ταῦτα τὰ ρήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν αὐτῷ, σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ
 τῷ γαζοφυλακίῳ, διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις
 οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπῶ ἐληλύθει ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; 34 Ἀπεκρίθη
 ἡ ὥρα αὐτοῦ. 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι
 καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου τῆς ἁμαρτίας. 35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει
 ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 22 ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει
 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. (a10n g165) 36 Ἐὰν οὖν ὁ
 ἑαυτόν, ὅτι λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι
 οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; 23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἔσσεσθε. 37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε·
 Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ
 εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα
 οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. 24 Εἶπον παρὰ τῷ πατρὶ μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν
 οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὁ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.
 ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, 39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατὴρ
 ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. 25 ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. 40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με
 ὑμῖν. 26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν
 κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι, ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ·
 καὶ γὰρ ἡκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. 41 Ὑμεῖς
 εἰς τὸν κόσμον. 27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν
 πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. 28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα·
 ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἑνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. 42 Εἶπεν οὖν
 ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν
 καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἦν, ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ
 ἐδίδαξέ με ὁ πατὴρ μου, ταῦτα λαλῶ. 29 καὶ ἐξήλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ
 ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. 43
 μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε;
 ποιῶ πάντοτε. 30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος Ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν

έμόν. 44 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὑμῶν ἠγαλλιόσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. 57 Εἶπον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ ἔτη οὐπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; 58 τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἶμι. 59 ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεúετε μοι. 46 Τίς ἤρην οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Εἰ δὲ Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεúετε διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν μοι; 47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ οὕτως.

Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ. 48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; 49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. 51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμόν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφηταί, καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; Καὶ οἱ προφηταί ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; 54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτόν, ἢ δόξα μου οὐδὲν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστὶ, 55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ ἐάν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέγοντες, Ῥαββί, τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; 3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἶμι τοῦ κόσμου. 6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ—ὃ ἐρμηνεύεται, Ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. 8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; 9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι Ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἶμι. 10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς ἀνεῶχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπος

λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ Ἰουδαῖοι, ἴνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι, Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. **23** Διὰ ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι Ἠλικίαν καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. **24** Ἐφώνησαν οὖν ἀνέβλεψα. **12** Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστὶν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα. **13** Ἄγουσιν καὶ εἶπον αὐτῷ, Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς τυφλόν. **14** Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐστὶν. **25** Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστὶν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, τοὺς ὀφθαλμούς. **15** Πάλιν οὖν ἠρώτων ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. **26** Εἶπον δὲ αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκέ μου σου τοὺς ὀφθαλμούς; **27** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Τί βλέπω. **16** Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων πάλιν θέλετε ἀκοεῖν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε τινές, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; **28** Ἐλοιδόρησαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἔλεγον, Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. **29** τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆ λελάληκεν ὁ αὐτοῖς. **17** Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς **30** Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς **18** Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὀφθαλμούς. **31** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει ἄλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾖ, ἀναβλέψαντος, **19** καὶ ἠρώτησαν αὐτούς καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει. λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς **32** Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. (αἰθῆ **g165**) **33** Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ αὐτοῦ καὶ εἶπον, Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. **34** Ἀπεκρίθησαν καὶ ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης **21** πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς αὐτὸν ἔξω. **35** Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἠλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρῶν αὐτόν, ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. **22** εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο Θεοῦ; **36** Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε, Καὶ τίς τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἐστὶ, Κύριε, ἴνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; **37** Εἶπε

δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. **38** Ὁ δὲ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔξω, Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. **11** Ἐγὼ εἶμι αὐτῷ. **39** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρίμα ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες **12** Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, τυφλοὶ γένωνται. **40** Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν οὐδ' οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα, εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάξει αὐτά, καὶ **41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, σκορπίζει τὰ πρόβατα. **13** Ὁ δὲ μισθωτὸς οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. **15** Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. **16** Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν. **17** Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. **18** Οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. **19** Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. **20** Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; **21** Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; **22** Ἐγένετο δὲ τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν· **23** καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής. **2** Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. **3** Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλη, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **5** Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **6** Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. **7** εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. **8** Πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. **10** Ὁ

Σολομῶνος. 24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ γινώτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἔμοι ὁ πατήρ, Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἔως πότε τὴν κἀγὼ ἐν αὐτῷ. 39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν ψυχὴν ἡμῶν αἵρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, πιάσαι· καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. 25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς 40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὁ Ἰησοῦς, εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 Καὶ πολλοὶ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· 26 ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. 27 εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν. 42 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

11 Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. 3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. 4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. 5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. 6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. 7 Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; 9 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. 10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. 11 Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται·

ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. **12** καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε, εἰ λάθρα, εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ κεκοίμηται, σωθήσεται. **13** Εἰρήκει δὲ ὁ φωνεῖ σε. **29** Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. **30** Οὐπω δὲ δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ὑπνου λέγει. **14** Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Ἰησοῦς παρρησία, Λάζαρος ἀπέθανε. **15** Καὶ Μάρθα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. **16** αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, τοῖς συμμαθηταῖς, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα λέγοντες ὅτι Ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. **17** Ἐλθὼν οὖν ὁ κλαύση ἐκεῖ. **32** Ἡ οὖν Μαρία, ὡς ἦλθεν Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. **18** Ἦν δὲ ἡ Βηθανία αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων εἰ ἧς ὠδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. δεκαπέντε· **19** καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων **33** Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους Μαρίαν, ἵνα παραμυθίσωνται αὐτὰς περὶ κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. **20** Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἐτάραξεν ἑαυτόν, **34** καὶ εἶπε, Ποῦ θεείκατε ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθέζετο. **21** ἶδε. **35** Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. **36** Ἐλεγον οὖν Εἶπεν οὖν Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, οἱ Ἰουδαῖοι, Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. **37** Τινὲς εἰ ἧς ὠδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, **22** Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. **23** Λέγει αὐτῇ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; **38** ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. **24** Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ Λέγει αὐτῷ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **25** καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. **39** Λέγει ὁ Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις Ἰησοῦς, Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεῦν εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε, ζήσεται. **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεῦν εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν Πιστεύεις τοῦτο; (αἰθῆ g165) **27** Λέγει αὐτῷ, πιστεύσης, ὅψι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; **41** Ναί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρχόμενος. **28** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, ἄνω, καὶ εἶπε, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι

ἤκουσάς μου. **42** Ἐγὼ δὲ ἤδην ὅτι πάντοτε ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν, κάκει διέτριβε περιστώτα εἶπον, ἵνα πιστεῦσωσιν ὅτι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **55** Ἦν δὲ ἐγγὺς σύ με ἀπέστειλας. **43** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε, δεῦρο πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ ἔξω. **44** Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοῦ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς. **56** τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ὅψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες, Τί δοκεῖ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑμῖν; Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν; **57** ὑπάγειν. **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἂ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἐστὶ, μηνύση, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἂ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. **47** Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιοῦμεν; Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. **48** Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτόν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. **49** Εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, **50** οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. **51** Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. **53** Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλευσάντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. **54** Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **2** Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. **3** Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἠλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. **4** Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτόν παραδιδόναι, **5** Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. **8** Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολλὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ· καὶ ἦλθον

οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **24** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **10** ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· **11** ὅτι πολλοὶ δι' ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον **25** Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει εἰς τὸν Ἰησοῦν. **12** Τῆ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, **13** ἔλαβον φυλάξει αὐτήν. (aīōnios g166) **26** Ἐὰν ἐμοὶ τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς διακονῆ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω καὶ ὅπου ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, Ὡσαννά· εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῆ, τιμήσει αὐτὸν Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. **14** Εὐρῶν ὁ πατήρ. **27** Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον, **15** Μὴ φοβοῦ, ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, ὥραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου τὸ καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **16** Ταῦτα δὲ οὐκ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' **29** Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. **29** Ὁ οὖν ὅτε ἐδόξασθη Ἰησοῦς, τότε ἐμήθησαν ὅτι ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα γεγονένα· ἄλλοι ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτῷ ἐποίησαν αὐτῷ. **17** Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος λελάληκεν. **30** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ δι' ὑμᾶς. **31** Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τοῦτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. **32** Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. **33** Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. **34** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; (aīōn g165) **35** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ. Περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ

υπάγει. 36 Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκράβη ἀπ' αὐτῶν. 37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· 38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῆ, ὃν εἶπε, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίني ἀπεκαλύφθη; 39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας, 40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. 41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. 42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυναγάωγοι γένωνται. 43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεῦει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με· 45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. 46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. 47 Καὶ ἂν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. 48 Ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ'

ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολήν ἔδωκε, τί εἶπω καὶ τί λαλήσω. 50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰωνιὸς ἐστίν· ἃ οὐκ οὐκ λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ. (αἰῶνιος g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. 2 Καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἦδη βεβληκός εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτόν παραδῶ, 3 εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, 4 ἐγειρέται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. 5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. 6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. 8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (αἰῶν g165) 9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. 10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. 11 Ἦιδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ

τοῦτο εἶπεν, Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰουδαῖοις
12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ Σίμωνος Ἰσκαριώτη. **27** Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον,
ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, τότε εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει
εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποιήκα ὑμῖν; οὖν αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ ποιεῖς, ποιήσον
13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Ὁ διδάσκαλος, καὶ τάχιον. **28** Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν
Ἰουδαίων· καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῶ. **29** Τινὲς
14 εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ
ὁ Κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς Ἰουδαῖοι, ὅτι λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον
ὄφειλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. **15** ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς
Ἰουδαίοις γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς πτωχοῖς ἵνα τί δῶ. **30** Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιήτε. **16** ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ. **31** Ὅτε
Ἰουδαῖοι ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δουλος ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη ὁ
μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
μεῖζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** εἰ ταῦτα αὐτῶ. **32** εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῶ, καὶ
οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιήτε αὐτά. **18** ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτόν ἐν ἑαυτῶ, καὶ εὐθὺς
οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὐκ ἐδοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ'
ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ, ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον
Ἰουδαίοις· μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπήρην ἐπ' τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς
ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** Ἀπ' ἄρτι λέγω οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. **34**
ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν γένηται, Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** Ἀμὴν ἀμὴν ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ
λέγω ὑμῖν, Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα ἐπέμψω, ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **35** Ἐν τούτῳ
ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε,
τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. **36** Λέγει
ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε αὐτῶ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** Ἐβλεπον οὖν εἰς
ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ ἀκολουθήσεις μοι. **37** Λέγει αὐτῶ Πέτρος,
τίνας λέγει. **23** Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ,
ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. **38** ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· **24** νεύει οὖν τούτῳ
Ἀπεκρίθη αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχὴν σου Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ
ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ
λέγει. **25** Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με
στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῶ, Κύριε, τίς τρίς.
ἐστιν; **26** Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός **14** Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά·
ἐστιν ὃ ἐγὼ βάρβας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ

πιστεύετε. 2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἄν ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, (αἰθῆ q165) ὑμῖν· Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. 3 17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. Ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ἐμαυτὸν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. 18 4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς οἴδατε. 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ ὑμᾶς. 19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυναμέθα θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. 20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. 21 Ὁ ἐμοῦ. 7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' αὐτοῦ γινώσκετε ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν αὐτόν, καὶ ἐώρακατε αὐτόν. 8 Λέγει αὐτῷ με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. 9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, αὐτῷ ἐμαυτόν. 22 Λέγει αὐτῷ Ἰουδᾶς, Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, καὶ τί γέγονεν ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακὼς ἐμέ, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, οὐχὶ τῷ κόσμῳ; 23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10 Οὐ πιστεύεις ὅτι εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί ἐστι; μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοί μένων, μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. 24 Ὁ μὴ αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. 11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί· εἰ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. 25 Ταῦτα 12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. 26 Ὁ δὲ ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. 13 Καὶ ὅτι ἂν διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἃ εἶπον ὑμῖν. 27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. 14 Ἐάν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ποιήσω. 15 Ἐάν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολάς ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδὲ δειλιάτω. τὰς ἐμὰς τηρήσατε. 16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν 28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὑπάγω

καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἔστι. **29** Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσητε. **30** Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· **31** ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

15 Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἔστι. **2** Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. **3** Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. **5** Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. **7** Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** Ἐν τούτῳ ἔδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τηρήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν

τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** Αὕτη ἔστιν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. **13** Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. **14** Ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισά ὑμῖν. **16** Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μείνῃ· ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. **17** Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **18** Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. **19** Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἔστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **20** Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21** Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. **22** Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. **23** Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. **24** Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ

ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. **25** Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι Ἐμισήσαν με δωρεάν. **26** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρὰ κλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. **2** Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. **3** Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. **5** Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις; **6** Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. **7** Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρι ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παρὰ κλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· **9** περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. **12** Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. **13** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα

τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **14** Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. **17** Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Καὶ ὅτι Ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; **18** Ἔλεγον οὖν, Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; Οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. **19** Ἔγνων οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνησετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. **21** Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. **23** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. **24** Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε,

ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. 25 Ταῦτα ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. 5 Καὶ ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῶ ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, τῇ δόξει ἢ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ παρὰ σοί. 6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα ὑμῖν. 26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· 27 αὐτὸς καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. 7 Νῦν γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ σοῦ ἐστίν· 8 ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξήλθον. 28 Ἐξήλθον παρὰ μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9 Ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα. 29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου μαθηταὶ αὐτοῦ, ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. 30 Νῦν εἶσι· 10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν, καὶ τὰ οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11 Καὶ ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν οὐκέτι εἶμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθες. 31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ὁ Ἰησοῦς, Ἄρτι πιστεύετε; 32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς. ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· 12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐκ εἶμι μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐστίν. 33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ εἰρήνῃν ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, αὐτῶν ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ. 13 Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ. 13 Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. 14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἶμι ἐκ τοῦ κόσμου. 15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. 16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἶσι, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἶμι. 17 Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά

17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε· 2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (aiθnios g166) 3 Αὕτη δὲ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (aiθnios g166) 4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον

έστι. **18** Καθώς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τὸν ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξεληθὼν εἶπεν αὐτοῖς, κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν Τίνα ζητεῖτε; **5** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν κόσμον. **19** Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι εἴμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδὸς ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ αὐτὸν μετ' αὐτῶν. **6** Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ Ἐγὼ εἴμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ. **21** ἵνα πάντες χαμαί. **7** Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, ἐν ὧσι· καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν· ἵνα Ναζωραῖον. **8** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ὅτι ἐγὼ εἴμι· εἰ οὖν ἐμέ ζητεῖτε, ἄφετε **22** Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, τούτους ὑπάγειν· **9** ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς εἶπεν ὅτι Οὐδὲ δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἔν ἐσμεν. **23** Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐδένα. **10** Σίμων οὖν Πέτρος ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ ἵνα ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε γινώσκη ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψεν ἡγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμέ ἡγάπησας. **24** αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ Πάτερ, οὐδὲ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἴμι δούλῳ Μάλχος. **11** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐγὼ κάκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι Πέτρῳ, Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὴν δόξαν τὴν ἐμήν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. **25** πῶ αὐτό; **12** Ἦ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, **13** καὶ με ἀπέστειλας. **26** καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. **14** Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

18 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Ἦιδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδὸς αὐτόν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **3** Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. **4** Ἰησοῦς οὖν, εἰδὼς πάντα τὰ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. **15** Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς. Ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως. **16** Ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. **17** Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ

Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ εἶπε, Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί. ἀνθρώπου τούτου; **30** Ἀπεκρίθησαν καὶ **18** εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται εἶπον αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, ἀνθρακίαν πεποικότες, ὅτι ψύχος ἦν, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** Εἶπεν καὶ ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. **19** Ὁ καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς ἕξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα. **32** ἵνα ὁ λόγος αὐτοῦ. **20** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ποίω θανάτῳ ἕμελλον ἀποθνήσκειν. **33** ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. **21** Τί με εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἐπερωτᾷς; Ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, **34** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀφ' ἑαυτοῦ τί ἐλάλησα αὐτοῖς; Ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἂν σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ εἶπον ἐγώ. **22** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς ἐμοῦ; **35** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκε ῥάπισμα Ἰουδαῖός εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν, Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀρχιερεῖ; **23** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **36** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; **24** κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ Ἀπέστειλεν αὐτόν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. **25** Ἦν δὲ Σίμων παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις νῦν δὲ ἡ βασιλεία Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** Εἶπεν οὖν οὖν αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ; αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς Οὐκ εἰμί. **26** Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα Πέτρος τὸ ὠτίον, Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς κήπῳ μετ' αὐτοῦ; **27** Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** Λέγει Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **28** αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρῶτῃ, καὶ αὐτοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. **39** Ἔστι δὲ συνήθεια μισθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. **29** ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα

τῶν Ἰουδαίων; **40** Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔμαστίγωσε. **2** Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἔλεγον, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. **4** Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. **5** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ὁ ἄνθρωπος. **6** Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **7** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ ἐποίησεν. **8** Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. **10** Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; **11** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. **12** Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι

αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες, Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. **13** Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. **14** ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἴδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. **15** Οἱ δὲ ἐκραύγασαν, Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ Καίσαρα. **16** Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· **17** καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τόπον λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ. **18** ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. **19** Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένος, Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **20** Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένος Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ. **21** Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφει, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι Ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. **22** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὁ γέγραφα, γέγραφα. **23** Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη,

ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** Καὶ ὕφαντος δι' ὄλου. **24** Εἶπον οὖν πρὸς ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἀλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνας ἔσται· ἵνα ἢ ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεῦσητε. **36** γραφὴ πληρωθῆ ἡ λέγουσα, Διεμερίσαντο Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ, τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **37** μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, Ὅψονται εἰς ταῦτα ἐποίησαν. **25** Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ ὃν ἐξεκέντησαν. **38** Μετὰ ταῦτα ἠρώτησε τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **39** Ἦλθε δὲ μητρὶ αὐτοῦ, Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. **27** Εἶτα καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγει τῷ μαθητῇ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητῆς καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. **40** Ἔλαβον αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. **28** Μετὰ τοῦτο ἰδὼν οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς τελειωθῆ ἡ γραφὴ, λέγει, Διψῶ. **29** Σκευὸς ἔσθις ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δέ, πλήσαντες ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. **30** Ὅτε οὖν οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. **42** Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν. πνεῦμα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη **20** Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῆ, σκοτίας ἔτι ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν—ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν ἐκείνου τοῦ σαββάτου—ἠρώτησαν τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** Τρέχει Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ

ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμε τάχιον τοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. **18** Ἔρχεται 5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς οὐ μέντοι εἰσηλθεν. **6** Ἔρχεται οὖν Σίμων μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσηλθεν εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὕσης οὖν ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια ἐκείνη τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ἕνα τόπον. **8** Τότε οὖν εἰσηλθε καὶ ὁ ἄλλος καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. **20** Καὶ μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. **9** οὐδέπω γὰρ καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ ἠδειςαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. **21** Εἶπεν οὖν νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** Ἀπῆλθον οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν καθὼς πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. **11** Μαρία δὲ ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. **22** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύση καὶ λέγει ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, αὐτοῖς, Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. **23** Ἄν τινων **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς ἄν καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. **24** Θωμᾶς δέ, ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῦ Ἰησοῦ. **13** Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἤθρα **25** Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτόν. **14** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, τῶν ἡλῶν, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστί. **15** λέγει αὐτῇ εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλω τὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστί, λέγει πιστεύσω. **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ πάλιν αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτόν ἄρῶ. μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν **16** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνί—ὃ λέγεται, εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν. **27** εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, Διδάσκαλε. **17** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς μου ἄπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. **28** Καὶ ἀπεκρίθη

Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Κύριός μου καὶ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον—οὐ γὰρ ὁ Θεός μου. **29** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἐώρακάς με, πεπίστευκας; Μακάριοι οἱ μὴ πηχῶν διακοσίων—σύροντες τὸ δίκτυον ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. **30** Πολλὰ μὲν τῶν ἰχθύων. **9** Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. **10** γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **31** Ταῦτα λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἀπὸ δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. **11** Ἀνέβη ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν καὶ τοσοῦτων ὄντων, αὐτοῦ.

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. **2** Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπιάσαν οὐδέν. **4** Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδιδαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ. **5** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ. **6** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο—ἦν γὰρ γυμνός—καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. **8** Οἱ δὲ

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ, Ἄκολούθει μοι. 20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῷ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; 21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τίς; 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. 23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; 24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. 25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὐς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη· **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **4** Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου· **5** οἱ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπὶ αὐτῶν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; **7** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. **8** Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **9** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, **11** οἱ καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν,

οὕτως ἐλεύσεται ὁ δὲ τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν. **13** Καὶ ὅτε εἰσηλθόντες, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶνον οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίας τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν—ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν— **16** Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὀδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν. **17** Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης— **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τοῦτ' ἐστὶ, χωρίον αἵματος— **20** Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. **21** Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ

ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8**
Ἰησοῦς, **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ
Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἔγεννήθημεν; **9**
ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ
γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. **23** Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν,
ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Ἰουδαῖαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ
Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν,
Ματθίαν. **24** Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, Σὺ Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ
Κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι,
ὄν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα **25** Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, **11** Κρήτες καὶ
λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς
καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.
πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** **12** Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν,
Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ἂν θέλοι
κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη τοῦτο εἶναι; **13** Ἔτεροι δὲ χλευάζοντες
μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων. ἔλεγον ὅτι Γλεύκουσ μεμεστωμένοι εἰσὶ. **14**

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν
τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες
ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. **2** Καὶ ἐγένετο
ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ
φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν
ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.
3 Καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι
γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ'
ἕνα ἕκαστον αὐτῶν. **4** Καὶ ἐπλήσθησαν
ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο
λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα
ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. **5** Ἦσαν δὲ
ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι,
ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους
τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. **6** Γενομένης δὲ
τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος
καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος
τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον,
λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Οὐκ ἰδοὺ πάντες

Σταθεῖς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε
τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγατο αὐτοῖς,
Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν
ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ρήματά μου. **15**
Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι
μεθύουσιν ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας
16 ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ
προφήτου Ἰωήλ, **17** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς
ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα
καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν
ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. **18** καὶ γε ἐπὶ
τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ προφητεῦσουσι. **19**
Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ

ἀτιμίδα καπνοῦ· 20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς Ἄιδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. (Hadēs g86) 32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς Τῆ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαβὼν ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς παρὰ τοῦ πατρός, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς βλέπετε καὶ ἀκούετε. 34 Οὐ γὰρ Δαυὶδ ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε, 23 τοῦτον τῆ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ ὠρισμένη βουλή καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δεξιῶν μου, 35 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 36 Ἀσφαλῶς προσπῆξαντες ἀνείλετε· 24 ὃν ὁ Θεὸς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. ὑπ' αὐτοῦ. 25 Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν, 37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῆ καρδίᾳ, Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν, ἄνδρες μὴ σαλευθῶ· 26 διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ ἀδελφοί; 38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς, καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπ' ἐλπίδι· 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄιδου, οὐδὲ δώσεις τὸν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. 39 Ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 γάρ ἐστίν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις Ἰσραὴλ· 28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. προσκαλέσεται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. 40 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἶπεῖν μετὰ Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρητο παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς Δαυίδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ γενεᾶς τῆς σκολιάς ταύτης. 41 Οἱ μὲν τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστίν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον ἡμέρας ταύτης. 30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῆ καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια. 42 ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῆ διδαχῇ τῶν σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθίσαι ἀποστόλων καὶ τῆ κοινωνία, καὶ τῆ κλάσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 31 προΐδων ἐλάλησε τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγένετο

δὲ πάση ψυχῇ φόβος, πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. **10** ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ **44** Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ Ὁραία πύλη τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἂν τις χρειάν εἶχε. **46** Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σφωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. **2** Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. **3** Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε, Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ἔγειραι καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά. **8** Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσηλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· **10** ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθηήμενος ἐπὶ τῇ θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι. **12** Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποικηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; **13** Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. **14** Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε· ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. **18** Ὁ δὲ Θεὸς ἅ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω. **19** Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθῃ καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, **20** καὶ ἀποστείλῃ τὸν

προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν· 21 ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. (αἰθῆ g165) 22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 Ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφήται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἣς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. 26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν. 3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἡδη. 4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν

τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, 6 καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. 7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; 8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται· 10 γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. 11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοὶ εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν. 14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. 15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους, 16 λέγοντες, Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. 17 Ἄλλ' ἵνα

μη ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῆ εἰς τὸν λαόν, παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, **30** ἀπειλῆ ἀπειλησόμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ

18 Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. **31** αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ὁ ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν αὐτούς εἶπον, Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας. **32** τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν Θεοῦ, κρίνατε. **20** Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἰς ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν. **21** Οἱ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἔλεγεν ἴδιον δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. **33** Καὶ μὴδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσσονται μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. **22** Ἐτῶν γὰρ Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος αὐτούς. **34** Οὐδὲ γὰρ ἐνδείης τις ὑπῆρχεν ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ ἰάσεως. **23** Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτούς οἱ τιμὰς τῶν πιπρασκομένων, **35** καὶ ἐτίθουν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. **24** Οἱ δὲ παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδοδο ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. **36** τὸν Θεόν, καὶ εἶπον, Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ Ἰωσῆς δέ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν ἀποστόλων—ὃ ἐστὶ, μεθερμηνευόμενον, θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. **25** ὁ διὰ υἱὸς παρακλήσεως—Λευίτης, Κύπριος τῷ στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπῶν, Ἵνα τί γένει, **37** ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ πόδας τῶν ἀποστόλων.

5 Ἄνῆρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε κτήμα, **2** καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. **3** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαί σε ἀπὸ τῆς

τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῆ ἔξουσία ὑπῆρχε; Τί ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες, ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα 17 Ἄναστας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ οἱ σὺν αὐτῷ—ἢ οὕσα αἴρεις τῶν Θεῶ. 5 Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους Σαδδουκαίων—ἐπλήσθησαν ζήλου, 18 καὶ τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 6 ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει Ἄναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν δημοσίᾳ. 19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαιψαν. 7 Ἐγένετο νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, δὲ ὡς ὠρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε, 20 Πορευέσθε, αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. 8 καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ Ἄπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος, Εἰπέ μοι, εἰ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. 21 τοσοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε, Ἀκούσαντες δὲ εἰσηλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς Ναί, τοσοῦτου. 9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ πνεῦμα Κυρίου; Ἰδοῦ, οἱ πόδες τῶν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς καὶ ἐξοίσουσί σε. 10 Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα τὸ δεσμοκτήριον, ἀχθῆναι αὐτοῦς. 22 Οἱ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· δὲ ὑπηρεταὶ παραγενόμενοι οὐχ εὔρον εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτήν αὐτοῦς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρέψαντες νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαιψαν πρὸς τὸν δὲ ἀπήγγειλαν, 23 λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν ἄνδρα αὐτῆς. 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας δεσμοκτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοιζαντες δέ, ἔσω οὐδένα τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα εὔρομεν. 24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους ἐν τῷ λαῷ πολλὰ καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν τούτους ὃ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομώντος. 13 Τῶν δὲ τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· 14 μᾶλλον Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι Ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οὐς ἔθεσθε ἐν τῇ πληθῆ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· 15 ὥστε φυλακῆ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, διδάσκοντες τὸν λαόν. 26 Τότε ἀπελθὼν καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς ἤγαγεν ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτοῦς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν αὐτῶν. 16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ

ἐπρωτότησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς, 28 λέγων, ὅτι ἐὰν ἦ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλή ἢ τὸ Οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· 39 εἰ δὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε καταλύσαι πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδασχῆς αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὔρεθητε. 40 ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ Ἐπίσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 Ἀποκριθεὶς τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. 41 Οἱ μὲν οὖν Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγειρεν Ἰησοῦν, ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ ξύλου. 31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Ἰησοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. 42 σωτήρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι Πᾶσάν τε ἡμέραν, ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. οἶκον, οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ 32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἀρεστόν ἐστίν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακοπεῖν τραπέζαις. 3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. 4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. 5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευζάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς

χείρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤρξαντο, καὶ ἐξεληθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Χαρρὰν κάκειθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει 5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο Ἄνεστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνου. 6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός, καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῆ ἄλλοτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. 11 Τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν, ἔτη τετρακόσια. 7 Καὶ τὸ ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ καὶ τὸν Θεόν. 12 Συνεκίνησάν τε τὸν λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, 13 αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαάκ ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα πατριάρχας. 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἀγίου καὶ τοῦ νόμου· 14 ἀκηκόαμεν γὰρ ἦν ὁ Θεός μετ' αὐτοῦ, 10 καὶ ἐξείλετο αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος αὐτόν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν 15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν ἅπαντες οἱ αὐτόν ἠγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. 12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. 13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. 14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ,

7 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς, Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; 2 Ὁ δὲ ἔφη, Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτόν ἐν Χαρρὰν, 3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐξελεθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. 4 Τότε

καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, ἐν ψυχαῖς δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; **28** Μὴ ἀνελεῖν με ἑβδομήκοντα πέντε. **15** Κατέβη δὲ Ἰακώβ σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ Αἰγύπτιον; **29** Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ οἱ πατέρες ἡμῶν· **16** καὶ μετετέθησαν εἰς λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ γῆ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. **30** ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ. **17** Καθὼς ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ δὲ ἠγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠῤῥξισεν ὁ **31** Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμαζε τὸ ὄραμα· λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, **18** ἄχρις προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ἤδει ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν, **32** τὸν Ἰωσήφ. **19** Οὗτος κατασοφισάμενος Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, Ἰακώβ. Ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς εἰς τὸ μὴ ζυγογεῖσθαι. **20** Ἐν ᾧ καιρῷ οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. **33** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ· Κύριος, Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. πατρός. **21** Ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν, ἀνεῖλετο **34** Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου ἢ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. **22** Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον. **35** λόγοις καὶ ἔργοις. **23** Ὡς δὲ ἐπληροῦτο Τοῦτον τὸν Μωσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες, αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. **24** ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. **36** Οὗτος ἐξήγαγεν ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν πατάξας τὸν Αἰγύπτιον· **25** ἐνόμιζε δὲ γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. **37** διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· Οὗτός ἐστιν ὁ Μωσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. **26** Τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ἰσραὴλ, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς αὐτούς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐμέ. **38** Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐστε ὑμεῖς ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; **27** Ὁ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτόν, λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν εἰπὼν, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ πατέρων ἡμῶν· ὃς ἐδέξατο λόγον ζῶντα

δοῦναι ἡμῖν· 39 ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι μου; 50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπόσαντο, πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καὶ ἐστράφησαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εἰς τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Αἴγυπτον, 40 εἰπόντες τῷ Ἀαρών, Ποίησον Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε· ὡς οἱ ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. 52 Τίνα τῶν γὰρ Μωσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας αὐτῷ. 41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ ὑμεῖς προδοῦναι καὶ φονεῖς γεγέννησθε 53 εἰδῶλω, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν οἴτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς χειρῶν αὐτῶν. 42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. 54 Ἀκούοντες παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. 55 τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, ἐρήμω, οἶκος Ἰσραὴλ; 43 Καὶ ἀνελάβετε καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον 56 καὶ εἶπεν, Ἴδού, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου οὗς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. 57 Κράζαντες μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 δὲ φωνῆ μεγάλης, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν· 58 καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ ἐκβαλόντες ἕξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν λαλῶν τῷ Μωσῆ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια τύπον ὃν ἐώρακεῖ. 45 Ἦν καὶ εἰσήγαγον παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ Σαύλου. 59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἔθνων, ὃν ἐξῶσεν ὁ ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. 60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυίδ· 46 ὃς εὖρε χάριν ἔκραξε φωνῆ μεγάλης, Κύριε, μὴ στήσης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. 47 Σολομῶν δὲ εἰπὼν ἐκοιμήθη. ὦκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. 48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὦκοδόμησεν ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει, 49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσατέ μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς

8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 Συνεκόμισαν

δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον· **16** οὕτω γὰρ ἦν ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. **3** ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ Σαῦλος δὲ ἔλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων Χριστοῦ Ἰησοῦ. **17** Τότε ἐπετίθουν τὰς τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα φυλακὴν. **4** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες Ἅγιον. **18** Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ διήλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. **5** τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς δίδοται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσήνεγκεν Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. αὐτοῖς χρήματα, **19** λέγων, Δότε κάμοι **6** Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις τὴν ἔξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ χεῖρας, λαμβάνη Πνεῦμα Ἅγιον. **20** Πέτρος ἀκούειν αὐτούς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριόν σου σὺν ἅ ἐποίει. **7** Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. **21** ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ Οὐκ ἔστι σοὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ χωλοὶ ἔθεραπεύθησαν. **8** Καὶ ἐγένετο χαρὰ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. **9** Ἄνῆρ δὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **22** Μετανόησον οὖν τις ὀνόματι Σίμων προὔπῆρχεν ἐν τῇ ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· τῆς καρδίας σου. **23** Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας **10** ᾧ προσεῖχον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὀρῶ σε ὄντα. **24** λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Δεήθητε ἡ μεγάλη. **11** Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. **25** Οἱ αὐτούς. **12** Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰερουσαλήμ, πολλὰς τε κώμας τῶν ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. **13** Ὅ δὲ Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. **26** Ἄγγελος Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ θεωρῶν τε Ἄνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα, ἐξίστατο. ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ **14** Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν αὕτη ἐστὶν ἔρημος. ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν **27** Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτούς Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· **15** οἵτινες βασιλίσσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων

εἰς Ἱερουσαλήμ, 28 ἦν τε ὑποστρέφων καὶ πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ Καισάρειαν.

ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 **9** Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. 30 προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, 2 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τις εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; 5 εἶπε δέ, Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἔνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεωγμένων τε τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε, χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. 10 Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε. 11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσεά· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. 13 Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν

περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· 14 καὶ ὧδε σφυρίδι. 26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπειράτω κολλᾶσθαι τοῖς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ 15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, Πορεύου, πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητῆς. 27 Βαρνάβας ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν ἤγαγε πρὸς τοὺς βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραὴλ· 16 ἐγὼ γὰρ τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτόν ὑπὲρ τοῦ αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ὀνόματός μου παθεῖν. 17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 28 Καὶ ἦν μετ' καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ, αὐτόν τὰς χεῖρας εἶπε, Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἀπέσταλκέ με, ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ Κυρίου Ἰησοῦ, 29 ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει ὁδῷ ἧ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν Πνεύματος Ἁγίου. 18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον αὐτόν ἀνελεῖν. 30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν εἰς Καισάρειαν, ἀνέβλεψέ τε καὶ ἀναστάς ἐβαπτίσθη, 19 καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς Ταρσόν. 31 καὶ λαβῶν τροφήν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ Αἰ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον ἡμέρας τινάς. 20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς εἰρήνην οἰκοδομούμεναι, καὶ πορευόμεναι συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν, ὅτι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 21 Ἐξίσταντο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο. 32 δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Οὐχ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ κατοικοῦντας Λύδδαν. 33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ὧδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν ἵνα δεδεμένους ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; 22 Σαῦλος ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε παραλελυμένος. 34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Πέτρος, Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως Χριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἀνέστη. 35 Καὶ εἶδον αὐτόν πάντες οἱ ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσάρωνα, ἀνελεῖν αὐτόν· 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἢ οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. 36 ἐπιβουλή αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτόν ἀνέλωσι· Ταβηθά, ἢ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· 25 λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ νυκτός, αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ

ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. 37 Ἐγένετο δὲ ἐν σου καὶ αἱ ἐλεημοσύνη σου ἀνέβησαν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Καὶ νῦν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν πέμψον εἰς Ἴόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι ἐν ὑπερώῳ. 38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Σίμωνι τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον· 6 οὗτος Ἴόππη, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, οἰκία παρὰ θάλασσαν. 7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ παρακαλοῦντες μὴ ὀκνησαι διελθεῖν ἕως ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας αὐτῶν. 39 Ἀναστάς δὲ Πέτρος συνῆλθεν δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, 8 καὶ τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ἴόππην. 9 Τῇ δὲ ἐπαύριον, χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει οὔσα ἡ Δορκάς. 40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα ὁ Πέτρος θεὸς τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ προσεύξασθαι, περὶ ὧραν ἔκτην· 10 ἐγένετο ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε, Ταβηθά, δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε. αὐτὸν ἔκστασις, 11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν 41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν· ἀνεωγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 Γνωστὸν δὲ ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς· 12 ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετὰ καὶ ἡμέρας ἱκανὰς μείναι αὐτὸν ἐν Ἴόππῃ παρὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 13 Καὶ ἐγένετο τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

10 Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπειρίης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός. 3 Εἶδεν ἐν ὄραματι φανερώς, ὡσεὶ ὧραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Κορνήλιε. 4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφορος γενόμενος εἶπε, Τί ἐστὶ, Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ, Αἱ προσευχαί

καὶ φάγε. 14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. 15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου. 16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν οὐρανόν. 17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, 18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων, ὁ

ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται. Κορνήλιος ἔφη, Ἐπὶ τετάρτης ἡμέρας μέχρι 19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα, τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ Ἰδοῦ, ἄνδρες ζητοῦσί σε. 20 Ἀλλὰ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιον ἀναστάς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, 31 καὶ φησι, μηδὲν διακρινόμενος διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ αὐτοῦς. 21 Καταβάς δὲ Πέτρος πρὸς αἱ ἐλεημοσύνας σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοὺς ἄνδρας εἶπεν, Ἰδοῦ, ἐγὼ εἰμι ὃν τοῦ Θεοῦ. 32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ ζητεῖτε· τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; 22 μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους σοι. 33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σε· σύ τε τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ 23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε. τοῦ Θεοῦ. 34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· 35 ἀλλ' ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. 24 Καὶ τῇ ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοῦς, ἐστὶ. 36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην τοὺς ἀναγκαίους φίλους. 25 Ὡς δὲ ἐγένετο διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ—οὗτός ἐστι πάντων τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας Κύριος— 37 ὑμεῖς οἴδατε, τὸ γενόμενον αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον προσεκύνησεν. 26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα λέγων, Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἀνθρωπὸς ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· 38 Ἰησοῦν τὸν εἰμι. 27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε, ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς καὶ εὐρίσκει συνελθυσθῆναι πολλούς, 28 Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν ἔφη τε πρὸς αὐτοῦς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὃ ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. 39 Καὶ ἡμεῖς Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε λέγειν ἀνθρωπῶν· 29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. τίνοι λόγῳ μετεπέμψασθέ με. 30 Καὶ ὁ 40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, **41** σκευῶς τι, ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ κατενούουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **42** καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, τοῦ οὐρανοῦ. **7** Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μοι, Ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. **8** ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. **43** Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσήλθεν εἰς τὸ στόμα μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ μου. **9** Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, εἰς αὐτόν. **44** Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ σὺ μὴ κοίνου. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. **45** τὸν οὐρανόν. **11** Καὶ ἰδοῦ, ἐξαυτῆς τρεῖς Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ἡμῖν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. **46** με. **12** Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ ὁ Πέτρος, **47** Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναταί εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός· **13** τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ ἀπήγγειλὲ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα, καὶ εἰπόντα **48** Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ αὐτῷ, Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρα, καὶ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν μετὰπεμψαι Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. **15** Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **16** Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **17** Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; **18** Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν,

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι Πρὸς ἄνδρα ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσήλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων, **5** Ἐγὼ ἡμῖν ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον

λέγοντες, ἼΑρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν. **19** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας,

μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους. **20** Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **22** Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὠτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ. **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. **25** Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, **26** καὶ εὐρῶν ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. **28** Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἰαγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν

κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· **30** ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. **3** Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον—ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων— **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. **6** Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖ· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. **7** Καὶ ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. **8** Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περιζώσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. **9** Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. **10** Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ

τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοιχθῆ αὐτοῖς τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἤτοῦντο καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **21** Τακτῆ δὲ **11** Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, ἡμέρᾳ ὁ Ἑρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοῦς. **22** Ὁ δὲ δῆμος με ἐκ χειρὸς Ἑρώδου καὶ πάσης τῆς ἐπεφώνει, Φωνὴ Θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. **23** Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ Θεῷ· τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν. Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι **24** Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε καὶ καὶ προσευχόμενοι. **13** Κρούσαντος δὲ τοῦ ἐπληθύνετο. **25** Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη. **14** Καὶ τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. **15** Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, Μαίρη. Ἡ δὲ διίσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν. **16** Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν. **17** Κατασεΐσας δὲ αὐτοῖς τῆ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπε δὲ, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. **18** Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἑρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διέτριβεν. **20** Ἦν δὲ ὁ Ἑρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς

13 Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφήται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναῖν τε Ἑρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. **2** Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστεούντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτοῦς. **3** Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. **4** Οὗτοι μὲν οὖν, ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν· ἐκεῖθεν δὲ ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον. **5** Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. **6** Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι

Πάφου, εὐρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἐξελέξατο τοὺς
 Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριήσους, 7 ὃς ἦν πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν
 σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
 συνετῶ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ
 καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον αὐτῆς. 18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον
 τοῦ Θεοῦ. 8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας, ὁ ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 19
 μάγος—οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναάν,
 αὐτοῦ—ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.
 ἀπὸ τῆς πίστεως. 9 Σαῦλος δέ, ὁ καὶ 20 Καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ
 Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ
 ἀτενίσας εἰς αὐτὸν 10 εἶπεν, Ἵ πληρῆς προφήτου. 21 Κάκειθεν ἠτήσαντο βασιλέα,
 παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ
 διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη
 παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς τεσσαράκοντα. 22 Καὶ μεταστήσας αὐτόν,
 εὐθείας; 11 Καὶ νῦν ἰδοῦ, χεῖρ Κυρίου ἐπὶ σέ, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ
 καὶ ἔση τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καὶ εἶπε μαρτυρήσας, Εὐρον Δαυὶδ τὸν
 καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν τοῦ Ἰεσοαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου,
 ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. 23
 χειραγωγός. 12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ'
 τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένοις ἐπὶ ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, 24
 τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου. 13 Ἀναχθέντες δὲ προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου
 ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας
 εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ τῷ Ἰσραὴλ. 25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης
 ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς τὸν δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε
 Ἱεροσόλυμα. 14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ εἶναι; Οὐκ εἰμι ἐγώ. Ἄλλ' ἰδοῦ, ἔρχεται
 τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα
 τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν τῶν ποδῶν λῦσαι. 26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
 συναγωγῆν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι
 ἐκάθισαν. 15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας
 νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν ταύτης ἀπεστάλη. 27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες
 οἱ ἀρχισυναγωγοὶ πρὸς αὐτούς, λέγοντες, ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν,
 Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς
 παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. 16 τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον
 Ἄναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ ἀναγινωσκομένης, κρίναντες ἐπλήρωσαν.
 χειρὶ, εἶπεν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ 28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες,
 φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. 17 Ὁ ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν
 γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων
 ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. 30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῃ·
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· 31 ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας οἵτινες προσλαλοῦντες, ἔπειθον αὐτοὺς
 πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ. 44 Τῷ τε
 Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις
 μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. 32 Καὶ συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
 ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς 45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους
 πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ
 ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ
 ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν· 33 ὡς καὶ ἐν τῷ βλασφημοῦντες. 46 Παρρησιασάμενοι δὲ
 ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται, Υἱός μου ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, Ὑμῖν ἦν
 εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 Ὅτι ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον
 δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ
 μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου
 οὕτως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (aiōnios
 τὰ πιστά. 35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Οὐ g166) 47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος,
 δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν· 36 Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε
 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48
 Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς ἄκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρε, καὶ ἐδόξαζον
 τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν· 37 τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι
 ὄν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν. ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios
 38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, g166) 49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου
 ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν δι' ὅλης τῆς χώρας. 50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
 καταγγέλλεται· 39 καὶ ἀπὸ πάντων ὧν παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ
 οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς
 δικαιοθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν
 δικαιοῦται. 40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον
 ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις, 41 αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. 51 Οἱ δὲ
 ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν
 καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, ἧλθον εἰς Ἰκόνιον.
 ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, 52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ
 ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. 42 Ἐξιόντων Πνεύματος Ἁγίου.
 δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, 14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ
 παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν
 σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα. 43 τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε

πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ πλῆθος. 2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἔσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ἔθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 Ἰκανὸν μὲν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ αὐτοῖς. 16 ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορευέσθαι ταῖς ὁδοῖς 4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ αὐτῶν. 17 Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν τοῖς ἀποστόλοις. 5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ὑετοῦς διδοῦς καὶ καιροῦς καρποφόρους, ἔθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, 6 καρδίας ἡμῶν. 18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν αὐτοῖς. 19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας περίχωρον· 7 κάκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς 8 Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας ἔσυρον ἕξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε τεθνάναι. 20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν περιπεπατήκει. 9 Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν λαλοῦντος ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, 10 εἶπε μεγάλη τῇ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. 21 Εὐαγγελισάμενοί φωνῇ, Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθῶς. τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες Καὶ ἤλλετο καὶ περιεπάτει. 11 Οἱ δὲ ὄχλοι, ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, 22 ἐπιστηρίζοντες φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν ἡμᾶς. 12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 23 Χειροτονήσαντες ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 13 Ὁ δὲ ἱερεὺς δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. 14 24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ εἰς Παμφυλίαν. 25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀτάλειαν· εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες 15 26 κάκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν,

ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν· 9 καὶ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως. 28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. 2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῃ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 3 Οἱ μὲν οὖν, προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. 4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν. 5 Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. 6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. 7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δούς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν· 9 καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. 10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; 11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. 12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου· 14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται, 16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν· 17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. 18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. (aiōn g165) 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν· 20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ

καὶ τοῦ αἵματος. **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγον ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ἐπεστήριξαν. **33** Ποιήσαντες δὲ χρόνον, σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **22** Τότε ἔδοξε ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. **35** Παῦλος δὲ ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν Παύλῳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ Βαρνάβα, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Βαρσαββᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους Κυρίου. **36** Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** γράψαντες διὰ Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέψαντες χειρὸς αὐτῶν τάδε, Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. **37** ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἔθνων, χαίρειν· **24** ἐπειδὴ Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν ἡκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες τὸν Ἰωάννην, τὸν καλούμενον Μάρκον. ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς **38** Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' ψυχᾶς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμεσθαι καὶ αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, τοῦτον. **39** Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβα καὶ τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον· **40** Παῦλος δὲ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **27** τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, **41** Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

16 Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν καὶ ἰδοὺ, μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνος· **2** ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. **3** Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἤδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλλήν

ὑπῆρχεν. 4 Ὡς δὲ διεπορευόντο τὰς πόλεις, λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, 5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ παιδίσκῃ τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν ἡμέραν. 6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη. καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες 17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἔλθόντες κατὰ τὴν δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες Μυσίαν ἐπεύραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. πορευέσθαι· καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ 18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. πνεῦμα· 8 παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, κατέβησαν εἰς Τρωάδα. 9 Καὶ ὄραμα διὰ τῷ πνεύματι εἶπε, Παραγγέλλω σοι ἐν τῆς νυκτὸς ὥφθη τῷ Παύλῳ ἀνὴρ τις ἦν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελεῖν ἀπ' Μακεδῶν ἐστῶς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19 λέγων, Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἡμῖν. 10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἰλκυσαν εἰς συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. 11 προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς Ἄναρχέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, ἐπιούση εἰς Νεάπολιν, 12 ἐκεῖθεν τε εἰς 21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξοστιν Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις Μακεδονίας πόλις, κολωνεῖα ἡμεν δὲ ἐν οὔσι. 22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῇ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινὰς. 13 αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν. τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομίζετο 23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ ταῖς συνελθούσαις γυναίξιν. 14 Καὶ τις γυνὴ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς 24 ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως ὅς, παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἥκουεν· ἥς αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 Ὡς δὲ 25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ ἔβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν,

ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοιοι· 26 εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε ἐκβάλλουσιν; Οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου ἐξαγαγέτωσαν. 38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. 27 Ἔξυπνος καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοὶ δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν εἰσι, 39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελεθεῖν τῆς σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν πόλεως. 40 Ἐξελεθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς εἰσηλθον πρὸς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες δεσμίους. 28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξης σεαυτῷ ἐξήλθον.

κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. 29 **17** Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος καὶ ἑσσηλονίκη, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Θεσσαλονίκη, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Σίλα, 30 καὶ προαγαγὼν αὐτούς ἐξῶ ἔφη, Ἰουδαίων· 2 κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσηλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, 3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. 4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. 5 Προσλαβόμενοι δὲ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀπειθοῦντες, τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροῦς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτούς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. 6 Μη εὐρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων

Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα λέγοντες αὐτῷ. Καί τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν. **8** Ἐτάραξαν δὲ τὸν σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ, Ξένων ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας δαιμονίων δοκεῖ καταγελεῦς εἶναι ὅτι τὸν ταῦτα. **9** Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν **19** Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον αὐτοῦς. **10** Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς πάγον ἤγαγον λέγοντες, Δυνάμεθα γινῶναι, νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη Σίλαν εἰς Βέροϊαν· οἵτινες παραγενόμενοι διδαχῇ; **20** Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς εἰς τὴν συναγωγὴν ἀπήεσαν τῶν Ἰουδαίων. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι, **11** Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι— **21** Ἀθηναῖοι δὲ Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα καινότερον. **22** Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ οὕτω. **12** Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. θεωρῶ. **23** Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν **13** Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὔρον καὶ βωμὸν Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἄγνωστω Θεῷ. Ὅν ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ κάκει σαλεύοντες τοὺς ὄχλους. **14** Εὐθέως καταγγέλλω ὑμῖν. **24** Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ὑπέμενον δὲ ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, **25** οὐδὲ ἐκεῖ. **15** Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· **26** ἐποίησέ ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν. τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, **16** Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦς κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον τὰς ὀρθοεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· **27** οὐσαν τὴν πόλιν. **17** Διελέγετο μὲν οὖν ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς αὐτὸν καὶ εὐροῖεν, καὶ γε οὐ μακρὰν σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. **28** ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ **18** Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ ἐσμέν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. **29**

Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῶ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. 30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· 31 διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ ἔσται κρίσις τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ὃς ὠρίσει, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. 33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. 34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

18 Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. 2 Καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ τεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς· 3 καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. 4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἕπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. 5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. 6 Ἀντιτασομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναζάμενος

τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. 7 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. 8 Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. 9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὀράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης· 10 διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. 11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, 13 λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπαίθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν. 14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμενην ὑμῶν· 15 εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὕψεθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγώ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. 16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτούς ἀπὸ τοῦ βήματος. 17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἑλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος. Καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳι ἔμελλεν. 18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμεῖνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος,

ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ διακατηλέγετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχραεῖς εἶχε γὰρ εὐχήν. **19** Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, καὶ ἐκείνους ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς ἀνωτερικὰ μέρη ἔλθειν εἰς Ἔφεσον· καὶ τὴν συναγωγὴν διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις. εὐρών τινὰς μαθητὰς **2** εἶπε πρὸς αὐτούς, **20** Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα Εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. **3** Εἶπε τε πρὸς αὐτούς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. **4** Εἶπε δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. **5** Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευσαν. **7** Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. **8** Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **9** Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας. **11** Δυναμίεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, **12** ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους,

τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχονται χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. 23 Ἐγένετο δὲ ἀπ' αὐτῶν. 13 Ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξοριστῶν ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. 24 Δημήτριος ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα γὰρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς λέγοντες, Ὀρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην· 25 οὗς δὲ ὁ Παῦλος κηρύσσει. 14 Ἦσαν δὲ τινες συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ οἱ ἐργάτας, εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι τοῦτο ποιοῦντες. 15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε, Τὸν Ἰησοῦν ἐστι. 26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς δὲ τίνες ἐστέ; 16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' Ἀσίας, ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα ἰκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσαν αὐτῶν, οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. 27 Οὐ μόνον ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἐκείνου. 17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν μεγάλης θεᾶς ἱερὸν Ἀρτέμιδος εἰς οὐθὲν Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλησι τοῖς κατοικοῦσι λογισθῆναι, μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἦν ὅλη ἡ Ἀσία πάντας αὐτοῦς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. 28 Ἀκούσαντες τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 18 Πολλοὶ τε τῶν δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι, λέγοντες, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων. 29 καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. 19 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον ἐνώπιον πάντων καὶ συνεψήφισαν τὰς Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου. 30 τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὖρον ἀργυρίου μυριάδας Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς πέντε. 20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί. τοῦ Κυρίου ἠῤῥαξαν καὶ ἴσχυεν. 21 Ὡς 31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν, τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, θέατρον. 32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ ἔκραζον ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. 22 Ἀποστείλας δὲ εἰς καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων συνεληλύθεισαν. 33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων

αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, Μακεδονίας. 4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων τῷ δήμῳ. 34 Ἐπιγινόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός δέ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος ἐστὶ, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικός ἐπὶ ὥρας δύο κρίζοντων, Μεγάλη ἢ καὶ Τρόφιμος. 5 Οὗτοι προσελθόντες Ἄρτεμις Ἐφεσίων. 35 Καταστείλας δὲ ἔμμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι. 6 Ἡμεῖς δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, Ἄνδρες ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς οὐ ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ οὐσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ Διοπετοῦς; 36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, ὑπάρχειν, καὶ μὴδὲν προπετὲς πράσσειν. 37 μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ Ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 Ἦσαν ἱεροσούλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ὑμῶν. 38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν ἤμεν συνηγμένοι. 9 Καθήμενος δὲ τις αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρὸς τινα λόγον, νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· καταφερόμενος ὑπὸ βαθεῖ, διαλεγομένου ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 Εἰ δέ τι περὶ τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, ἐπιλυθήσεται. 40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν καὶ ἦρθη νεκρός. 10 Καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε, μὴδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ οὐ Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ δυνησόμεθα δοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ἐστίν. 11 Ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας καὶ γαυρῶν, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 Ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δέ, προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνίχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. 14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην. 15 Κάκειθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν. 2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγω πολλῶ, ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ

μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ **26** Διότι μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἤλθομεν εἰς Μίλητον. **16** Ἐκρινε γάρ ὁ ἡμέρα, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος Παῦλος παραπλευσαί τὴν Ἐφεσον, ὅπως πάντων. **27** Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλήν Ἀσία· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τοῦ Θεοῦ. **28** Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα εἰς Ἱεροσόλυμα. **17** Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἢν πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. **18** Ὡς δὲ περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. **29** παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἑμετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· **30** τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, **19** δουλεύων καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. **31** Διὸ συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν Ἰουδαίων· **20** ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ δακρύων νουθητῶν ἕνα ἕκαστον. **32** Καὶ διδάξαί ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, **21** τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν. **22** Καὶ ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πᾶσιν. **33** Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. **34** Αὐτοὶ γινώσκετε συναντήσοντά μοι μὴ εἰδῶς, **23** πλὴν ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατὰ πόλιν ἐμοῦ ὑπῆρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. **35** διαμαρτύρεται λέγον ὅτι δεσμά με καὶ Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας θλίψεις μένουσιν. **24** Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἢν ἔλαβον μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. **25** αὐτοῖς προσηύξατο. **37** Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο καὶ νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλου αὐτόν, διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ

ειρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κάκειθεν εἰς Πάταρα· **2** καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. **3** Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. **4** Καὶ ἀνευρόντες μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ. **5** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἑξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα. **6** Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. **7** Ἡμεῖς δέ, τὸν πλοῖον διανύσαντες ἀπὸ Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. **8** Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. **9** Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθέναι τέσσαρες προφητεύουσαι. **10** Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατήλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος. **11**

Καὶ ἔλθων πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπε, Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ἔστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνῶν. **12** Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. **13** Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἠσυχάσαμεν εἰπόντες, Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω. **15** Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ. **16** Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. **19** Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. **20** Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, εἰπόντες αὐτῷ, Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι· **21** κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ

περιτέμνουν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ ἔθρου περιπατεῖν. **22** Τί οὖν ἐστὶ; Πάντως θύραι. **31** Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπειρῆς, ὅτι ὅτι ἐλήλυθας. **23** Τοῦτο οὖν ποιήσον ὅ ὅλη συγκέχυται Ἰερουσαλήμ· **32** ὃς ἐξαυτῆς σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες παραλαβῶν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· **24** τούτους κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δέ, ἰδόντες τὸν παραλαβῶν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** Ἐγγίσας δὲ ὁ τὴν κεφαλὴν, καὶ γινῶσι πάντες ὅτι ὢν χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε κατήχηται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ δεθῆναι ἀλύσεισι δυοσί· καὶ ἐπυθάνετο στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσω. τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστὶ πεποικῶς. **34** **25** Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν δυνάμενος δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν αὐτούς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἷμα καὶ παρεμβολὴν. **35** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς πνικτὸν καὶ πορνείαν. **26** Τότε ὁ Παῦλος ἀναβαθμούς, συνέβη βασιτάζεσθαι αὐτὸν παραλαβῶν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένη ἡμέρᾳ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν, ὄχλου. **36** Ἦκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν λαοῦ κρᾶζον, Αἴρε αὐτόν. **37** Μέλλων τε τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος ἐνόος ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. **27** Ὡς λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξιστί μοι εἰπεῖν πρὸς δὲ ἔμελλον αἰ ἐπτά ἡμέραι συντελεῖσθαι, σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἐλληνιστὶ γινώσκεις; **38** Οὐκ οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγῶν εἰς ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας **28** κρᾶζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε. τῶν σικαριῶν; **39** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· πανταχοῦ διδάσκων ἔτι τε καὶ Ἐλληνας δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκε πρὸς τὸν λαόν. **40** Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. **29** Ἦσαν γὰρ ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν ἑωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ πολλῆς δὲ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ σιγῆς γενομένης, προσεφώνει τῇ Ἑβραϊδὶ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** Ἐκινήθη τε ἡ διαλέκτῳ λέγων, πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· **22** Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. **2**

Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, 13 ἔλθων ἡσυχίαν. Καί φησιν, 3 Ἐγὼ μὲν εἶμι πρὸς με καὶ ἐπιστάς εἶπέ μοι, Σαοὺλ ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῶ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. 14 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκριβείαν σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε στόματος αὐτοῦ. 15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ σήμερον· 4 ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς ἡκουσας. 16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστάς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἀμαρτίας σου, 5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ 17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς ἐπιστολάς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμενῳ, ἄξων καὶ τοὺς ἱερῶ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, 18 καὶ ἰδεῖν ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν ἴνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δέ μοι τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονται πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῶ, σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. 19 Κἀγὼ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην περιαστράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ. 7 φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς Ἔπεσα τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἡκουσα φωνῆς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· 20 καὶ ὅτε ἐξεχῆτο λεγούσης μοι, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ 8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ πρὸς με, Ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἀναιρέσει αὐτοῦ, φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ὃν σὺ διώκεις. 9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ ἀναιρούντων αὐτόν. 21 Καὶ εἶπε πρὸς μὲν φῶς ἔθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἡκουσαν τοῦ λαλοῦντός ἐξαποστελῶ σε. 22 Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι μοι. 10 Εἶπον δέ, Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀναστάς πορεύου αὐτῶν λέγοντες, Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν εἰς Δαμασκόν· κάκεῖ σοι λαληθήσεται τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. 23 περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι. Κραζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων 11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ εἰς τὸν ἄερα, 24 ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν. χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, 12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβῆς κατὰ εἰπῶν μᾶστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα

ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς. 6 Γνοὺς δὲ ὁ αὐτῷ. 25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ συνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός ἀκατάκριτον ἕξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26 εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ Ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατόνταρχος, προσελθὼν ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. 7 ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ λέγων, Ὅρα τί τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος στάσις τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ Ῥωμαῖός ἐστι. 27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε ἔφη, Ναί. 28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἀμφοτέρα. 9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους γεγέννημαι. 29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς. ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν. 10 Πολλῆς 30 Τῆ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεῖς ὁ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβῆναι καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῆ δὲ τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἐπιούση νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε, Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. 13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποικότες 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν

23 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάση συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. 2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. 3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε, Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κἀθῆ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπεσθαι; 4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; 5 Ἐφη τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἤδιν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ

Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης
χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον ὥρας τῆς νυκτός· 24 κτήνη τε παραστήσαι,
αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι
διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα· 25 γράψας
ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτόν, ἔτοιμοί ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·
ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ 26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι
ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἔνεδρον, Φήλικι χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον
παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. 17 μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς
Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἓνα τῶν σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμενον αὐτόν,
ἑκατοντάρχων ἕφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι. 28 Βουλόμενος δὲ
ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἔχει γάρ τι γινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ,
ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. 18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·
αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησιν, 29 ὃν εὔρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων
Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν ἄξιον θανάτου ἢ
ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα. 30 Μηνυθείσης
σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. 19 Ἐπιλαβόμενος δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν
δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἔσσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς
ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυθάνετο, τί ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς
ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 Εἶπε δὲ ὅτι κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτόν ἐπὶ σοῦ.
Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε, Ἐρρωσο. 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ
ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες
τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά τι ἀκριβέστερον τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς
πυθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 Σὺ οὖν μὴ τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 Τῇ δὲ ἐπαύριον
πεισθῆς αὐτοῖς ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐάσαντες τοὺς ἵππεῖς πορευέσθαι σὺν
ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· 33
οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν,
μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι,
νῦν ἔτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34
σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 Ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας Μηδενὶ ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι
ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἀπὸ Κιλικίας, 35 Διακούσομαί σου, ἕφη,
με. 23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς ὅταν καὶ οἱ κατηγόροί σου παραγένωνται.
τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοιμάσατε Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ
στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.
ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα,

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη πατρώῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, **15** ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν τοῦ Παύλου. **2** Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, **16** Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ συνείδησιν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός. **17** Δι' ἐτῶν διὰ τῆς σῆς προνοίας, **3** πάντη τε καὶ δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ **18** ἐν οἷς εὐρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. **5** ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι **19** οὐκ δεῖ ἐπὶ Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν καὶ κινουῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις πρὸς με. **20** Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τί εὐρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως **6** ὃς ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, **21** ἢ περὶ μιᾶς ταύτης καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέειρε βεβηλῶσαι· ὃν φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἐκρατήσαμεν· **8** παρ' οὗ δυνήσῃ, Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τούτων σήμερον ὑφ' ὑμῶν. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ἐπιγῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. **9** ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες εἰδῶς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπῶν, Ὅταν ταῦτα οὕτως ἔχειν. **10** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος τὰ καθ' ὑμᾶς· **23** διαταξάμενός τε τῷ λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, **11** δυναμένου αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ. σου γινῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι **24** Μετὰ δὲ ἡμέρας τινάς, παραγενόμενος δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ οὔσῃ Ἱερουσαλήμ· **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν Ἰουδαία, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν ποιῶντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, πίστεως. **25** Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ οὔτε κατὰ τὴν πόλιν. **13** Οὔτε παραστήσαί περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου. κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος **14** Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν ἦν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβῶν

μετακαλέσομαί σε· **26** ἄμα καὶ ἐλπίζων ὅτι Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστῶς εἰμι, οὗ
χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα,
ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** Εἰ μὲν
αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ. **27** γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι,
Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβε διάδοχον ὁ οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν
Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς
καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα
τὸν Παῦλον δεδεμένον. ἐπικαλοῦμαι. **12** Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας

25 μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; Ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. **13**
Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῆ ἑπαρχία, μετὰ ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας
τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς
ἀπὸ Καισαρείας. **2** Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ Καισάρειαν, ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. **14**
ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβεν ἐκεῖ,
κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ
3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως τὸν Παῦλον, λέγων, Ἀνήρ τις ἐστὶ
μεταπέμψεται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, **15**
ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα,
τὴν ὁδόν. **4** Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ
δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν δίκην. **16** Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν
δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τί ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον
ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος
αὐτοῦ. **6** Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς,
πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῆ τόπον τε ἀπολογίας λάβει περὶ τοῦ
ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε ἐγκλήματος. **17** Συνελθόντων οὖν αὐτῶν
τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** Παραγενομένου δὲ ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος,
αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων τῆ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα
καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· **18** περὶ οὗ σταθέντες
αἰτιώματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον
οὐκ ἴσχυον ἀποδείξει, **8** ἀπολογουμένου ὧν ὑπενόουν ἐγώ, **19** ζητήματα δὲ τινα
αὐτοῦ ὅτι Οὕτε εἰς τὸν νόμον τῶν ἐῖχον περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς
Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθηνηκός,
Καίσαρά τι ἤμαρτον. **9** Ὁ Φῆστος δὲ ὄν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** Ἀπορούμενος
τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον,
ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε, Θέλεις εἰς εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,
Ἰεροσόλυμα ἀναβάς, ἐκεῖ περὶ τούτων

κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 Τοῦ ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι ἡθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαί σου, αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. 4 Τὴν μὲν ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως οὗ πέμψω οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. 22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τὸν Φῆστον ἔφη, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, 5 τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ, Αὔριον, προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι φησὶν, ἀκούση αὐτοῦ. 23 Τῇ οὖν ἐπαύριον, μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων Φαρισαῖος. 6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς εἰς τὸ ἀκροατήριον, σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς τοῦ Θεοῦ ἔσθηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν τὸ πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ὁ Παῦλος. 24 Καὶ φησιν ὁ Φῆστος, Ἀγρίππα ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπάροντες ἡμῖν ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ ὑπὸ Ἰουδαίων. 8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐντυχόν μοι ἐν ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 Ἐγὼ μὲν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. 25 Ἐγὼ δὲ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι· 10 ὁ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, πέμπειν αὐτόν. 26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον. 11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, τιμωρῶν αὐτούς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον γενομένης σχῶ τι γράψαι. 27 Ἄλογον γάρ ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. 12 Ἐν οἷς μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, 13 ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. 14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδί διαλέκτῳ, Σαούλ,

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, 2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἠγγημαί ἑμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων ἀπολογεῖσθαι σήμερον· 3 μάλιστα γνώστην

Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς ὃν καὶ κέντρα λακτίζειν. **15** Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς παρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν γὰρ εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γὰρ ὃν σὺ διώκεις. **16** Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. **27** Πιστεύεις, στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; Οἶδα ὦφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπέρητην ὅτι πιστεύεις. **28** Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις σοι, **17** ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ Χριστιανὸν γενέσθαι. **29** Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν, τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω, **18** Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ὑποστρέψαι ἐν πολλῷ οὐ μόνον σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν τοιοῦτους ὅποιος κἀγὼ εἶμι, παρεκτός τῶν αὐτοὺς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν δεσμῶν τούτων. **30** Καὶ ταῦτα εἰπόντος τοῖς ἡγιασμένοις πίστευε τῇ εἰς ἐμέ. **19** Ὅθεν, αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν, ἡ βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ τε Βερνίκῃ, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, **20** ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ **31** καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος ἀπαγγέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν οὗτος. **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη, ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα Ἀπολελῦσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, πράσσοντας. **21** Ἔνεκα τούτων οἱ Ἰουδαῖοί εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπειρῆς Σεβαστῆς. **2** Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνοιο Θεσσαλονικέως. **3** Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. **4** Κάκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. **5** Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν

Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 σκάφης 17 ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρώντο, Κάκεϊ εὐρών ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον φοβούμενοί τε Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, μὴ εἰς τὴν Σύρτην ἐκπέσωσι, χαλάσαντες ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 Ἐν ἱκαναῖς τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. 18 Σφοδρῶς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἐποιοῦντο. 19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. 20 Μῆτε Κρήτην κατὰ Σαλμώνην· 8 μόλις τε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἐπικειμένον, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς ἦν πόλις Λασαία. 9 Ἰκανοῦ δὲ χρόνου τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς ὑπαρχούσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ἔδει μὲν, ὧ ἄνδρες, παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς λέγων αὐτοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ Κρήτης, κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τὴν ζημίαν. 22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ εὐθυμεῖν ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. 23 Παρέστη γὰρ πλοῦν. 11 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέιθετο μᾶλλον ἢ εἶμι, ᾧ καὶ λατρεύω, 24 λέγων, Μὴ φοβοῦ, τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. 12 Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, Ἄνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλείοντας παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν μετὰ σοῦ. 25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω ἀναχθῆναι κάκεϊθεν, εἴ πως δύναιτο γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λελάληταί μοι. 26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. 27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτη κατὰ χῶρον. 13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, νύξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, Ἄδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν· 28 καὶ 14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος βολίσαντες εὗρον ὄργυιᾶς εἴκοσι· βραχὺ δὲ τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων· διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον 15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ ὄργυιᾶς δεκαπέντε· 29 φοβούμενοί τε μήπως μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 Νησίον δὲ ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἠύχοντο τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην ἡμέραν γενέσθαι. 30 Τῶν δὲ ναυτῶν

ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, κυμάτων. 42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή προφάσει ὡς ἐκ πύρας μελλόντων ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, ἀγκύρας ἐκτείνειν, 31 εἶπεν ὁ Παῦλος μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγη. 43 Ὁ δὲ τῷ ἑκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις, ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, Παῦλον, ἐκώλυσε αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. 32 Τότε οἱ ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι σκάφης, καὶ εἶσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. 33 Ἄχρι 44 καὶ τοὺς λοιπούς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, δὲ οὗ ἡμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν λέγων, Τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμερον γῆν.

ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. 34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. 35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων· καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. 36 Εὐθύμοι δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. 37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσiai ἐβδομήκοντα ἕξ. 38 Κορεσθέντες δὲ τῆς τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. 39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δυνατόν, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. 40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. 41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείασα ἔμεινε ἀσάλευτος,

28 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. 2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρείχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυράν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος. 3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πληθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης διεξελθοῦσα καθήψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. 5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. 6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίω, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς

ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. 8 Ἐγένετο 18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου δυσεντερία συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. 19 Ἀντιλεγόντων δὲ ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι ἐπιθείς τὰς χεῖρας αὐτῶ, ἰάσατο αὐτόν. 9 Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ κατηγορήσαι. 20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι· καὶ ἐθεραπεύοντο. 10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι. 21 Οἱ δὲ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. 11 Μετὰ δὲ τρεῖς πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα μῆνας ἤχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότη περι σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν Διοσκούροις. 12 Καὶ καταχθέντες εἰς ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέ τι περι σοῦ πονηρόν. Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς 22 Ἀξιῶμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς 13 ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν περι μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστόν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. 23 ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν Ταξάμενοι δὲ αὐτῶ ἡμέραν, ἦκον πρὸς εἰς Ποτιόλους· 14 οὗ εὐρόντες ἀδελφούς, αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξέτιθετο παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐπτὰ καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν. πείθων τε αὐτοὺς τὰ περι τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε 15 Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περι τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀπὸ πρῶτῃ ἕως ἑσπέρας. 24 Καὶ οἱ μὲν Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν· οὓς ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν. ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, 25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἔλαβε θάρσος. 16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς ὅτι Καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησε διὰ δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ ἡμῶν, 26 λέγον, Πορευθήτι πρὸς τὸν λαὸν φυλάσσουντι αὐτὸν στρατιώτῃ. 17 Ἐγένετο τοῦτον καὶ εἶπόν, Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων μὴ ἴδητε. 27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ πρῶτους συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσί βαρέως ἤκουσαν, πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, παρεδόθη ἐν τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. 28

Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. **29** Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. **30** Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις, **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἀγιοσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **7** πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι, **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθῆσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλὰκις προεθέμην ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς—καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο—ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· **15** οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **17** Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσε. **20** Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· (aidios g126) **21** διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **22** Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἔρπετῶν. **24** Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· **25** οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν

εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aiōn
g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὅ
 Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἶ τε γὰρ θήλειαι ἄγεις· 5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ
 αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῶ
 εἰς τὴν παρὰ φύσιν· 27 ὁμοίως τε καὶ οἱ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως
 ἄρρηνες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν καὶ δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, 6 ὃς ἀποδώσει
 τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 7 τοῖς μὲν καθ'
 αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσενι ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
 τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·
 τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης (aiōnios g166) 8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
 αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθόμενοι δὲ
 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή, 9 θλίψις καὶ
 ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
 ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου
 μὴ καθήκοντα, 29 πεπληρωμένους πάσῃ τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος· 10 δόξα δὲ καὶ
 ἀδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία· τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῶ ἔργαζομένῳ τὸ
 μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· 11
 κακοηθείας· ψιθυριστάς, 30 καταλάλους, οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῶ Θεῶ.
 θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφάνους, 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ
 ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ
 ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
 ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· 32 τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῶ Θεῶ, ἀλλ' οἱ
 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. 14
 ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει
 εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ νόμου ποιῆ, οὗτοι, νόμον μὴ ἔχοντες,
 συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι. ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται
 τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν
 τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων
 τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ
 ἀπολογουμένων, 16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ
 Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ
 εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 17 Ἴδε
 σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζη, καὶ ἐπαναπαύη
 τῶ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῶ, 18 καὶ
 γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὧ ἄνθρωπε πᾶς
 ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον,
 σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις
 ὁ κρίνων. 2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα
 τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ
 τοιαῦτα πράσσοντας. 3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο,
 ὧ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ
 τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; 4 Ἡ τοῦ πλοῦτου τῆς
 χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ

διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, **19** ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. **5** Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν πέποιθάς τε σεαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; φῶς τῶν ἐν σκότει, **20** παιδευτὴν ἀφρόνων, Μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν —κατὰ ἄνθρωπον λέγω— **6** Μὴ γένοιτο τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; **7** Εἰ γὰρ νόμῳ· **21** ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν ἢ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι οὐ διδάσκει; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, ἐπερίσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί κλέπτεις; **22** Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι; **8** Καὶ μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἶδωλα, μὴ—καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς ἱεροσυλεῖς; **23** Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν—ὅτι Ποιήσωμεν διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; Ὡν τὸ κρίμα ἀτιμάζεις; **24** Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ἑνδικὸν ἐστὶ. **9** Τί οὖν; Προεχόμεθα; Οὐ ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς πάντως προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε γέγραπται. **25** Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι, νόμον πράσεως· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου **10** καθὼς γέγραπται ὅτι Οὐκ ἔστι δίκαιος ἦς, ἢ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. οὐδὲ εἷς· **11** οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ **26** Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα ἐκζητῶν τὸν Θεόν· **12** πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα τοῦ νόμου φυλάσσει, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία ἠχρειώθησαν οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός· **13** τάφος ἀνεψωγμένος Καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη περιτομῆς παραβάτην νόμου; **28** Οὐ γὰρ ὁ αὐτῶν· **14** ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἢ ἐν γέμει· **15** ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ· **29** ἀλλ' ὁ ἐν **16** σύντριμμα καὶ τλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας αὐτῶν, **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ **18** οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν τίς ἢ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** Πολλὸν στόμα φραγῆ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι κόσμος τῷ Θεῷ· **20** διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. **3** Τί γὰρ εἰ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· ἠπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. **21** Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; **4** Μὴ γένοιτο· πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· **22** δικαιοσύνη γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς

πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ χωρὶς ἔργων, 7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν γὰρ ἔστι διαστολή· 23 πάντες γὰρ ἡμαρτον αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἔπεκαλύφθησαν αἱ καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, 24 ἁμαρτίαι. 8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ λογιῆται Κύριος ἁμαρτίαν. 9 Ὁ μακαρισμὸς τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· οὗν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν 25 ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἰλαστήριον, διὰ τῆς ἀκροβυστίας; Λέγομεν γὰρ ὅτι Ἐλογίσθη πίστεως, ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. 10 τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν Πῶς οὗν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων, 26 ἐν ἐν ἀκροβυστία; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἐν ἀκροβυστία· 11 καὶ σημεῖον ἔλαβε δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία· εἰς τὸ εἶναι τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. 27 Ποῦ οὗν ἢ αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογιθῆναι καὶ τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως, αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· 12 καὶ πατέρα 28 Λογιζόμεθα οὗν πίστει δικαιοῦσθαι περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. 29 Ἡ ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; Οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία τοῦ πατρὸς Ναὶ καὶ ἐθνῶν· 30 ἐπεὶπερ εἷς ὁ Θεός, ἡμῶν Ἀβραάμ. 13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ ὅς δικαιώσει περιτομήν ἐκ πίστεως, καὶ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. 31 Νόμον οὗν τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. 14 Εἰ γὰρ οἱ ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.

4 Τί οὗν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα; 2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. 3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. 5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἢ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. 6 Καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην

καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία· 15 ὁ γὰρ νόμος ὄργην κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. 16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν— 17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε—κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. 18 Ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν

ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἔσται ἡμῶν ἀπέθανε. **9** Πολλῶ οὖν μᾶλλον, τὸ σπέρμα σου. **19** Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. **10** Εἰ ἤδη νεκρωμένον—ἐκατονταετής που γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ ὑπάρχων—καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ Σάρρας. **20** εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ ζωῇ αὐτοῦ. **11** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ, **21** καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπίγγελλται, δυνατὸς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστὶ καὶ ποιῆσαι. **22** Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. **12** Διὰ τοῦτο, ὡσπερ εἰς δικαιοσύνην. **23** Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ. **24** ἀλλὰ εἰσηλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον— **13** ἄχρι Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, **25** ὃς παρεδόθη γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. **14** Ἄλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. **15** Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. **16** Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. **17** Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. **18** Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ

5 Δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **2** δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. **3** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· **5** ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. **6** Ἔτι γὰρ Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. **7** Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. **8** Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ

δι' ἑνὸς δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς
 εἰς δικαίωσιν ζωῆς. **19** Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ
 παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **12**
 κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ
 ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν
 οἱ πολλοί. **20** Νόμος δὲ παρεισηλθεν, ἵνα αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· **13** μηδὲ
 πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐδὲ ἐπλεόνασεν παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας
 ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπέρισσευσεν ἡ χάρις· **21** τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς
 ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ
 θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
 δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ **14** Ἄμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ
 Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (aīōnios g166) γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. **15**
6 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, Τί οὖν; Ἄμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ
 ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; **2** Μὴ γένοιτο. νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο. **16** Οὐκ
 Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους
 ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ἡτοὶ ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς
 ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, δικαιοσύνην; **17** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε
 εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; δουλοὶ τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ
4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς
 βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὡσπερ **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,
 ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. **19** Ἀνθρώπινον
 δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
 καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. **5** Εἰ γὰρ ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
 σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ δουῖα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν
 θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
 ἐσόμεθα· **6** τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ ὑμῶν δουῖα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. **20**
 παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ὅτε γὰρ δουλοὶ ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι
 ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** Τίνα οὖν καρπὸν
 τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε;
7 ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** Νυνὶ
 ἁμαρτίας. **8** Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,
 πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· **9** δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν
 οὐκέτι ἀποθνήσκει θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι αἰώνιον. (aīōnios g166) **23** Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς
 κυριεύει. **10** Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ
 ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. **11**

ζωῆ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν. (aiōnios g166)

7 Ἦ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί—γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ—ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ’ ὅσον χρόνον ζῆ; **2** Ἦ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἔλευθερα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. **5** Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. **6** Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. **7** Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις· **8** ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. **9** Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· **10** καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον· **11** ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς

ἐξηπάτησέ με, καὶ δι’ αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον—ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. **14** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. **15** Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ’ ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. **16** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **18** Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ’ ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω. **19** Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ’ ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. **20** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **21** Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. **22** Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. **24** Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; **25** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. **15** Οὐ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς ἄλλα κατὰ πνεῦμα. **2** Ὁ γὰρ νόμος τοῦ φόβου, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κρίζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. **16** Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἠλευθέρωσε με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν καὶ τοῦ θανάτου. **3** Τὸ γὰρ ἀδύνατον τέκνα Θεοῦ **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν δὲ Χριστοῦ εἶπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς σαρκί· **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι πληρωθῆ ἔν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα εἰς ἡμᾶς. **19** Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. **5** Οἱ γὰρ κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· Θεοῦ ἀπεκδέχεται. **20** Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος, κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἔκουσα, ἀλλὰ διὰ τὸν **6** Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θανάτου ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι· **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας εἰρήνη· **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης ἔχθρα εἰς Θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. **22** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· **8** οἱ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ἄχρι τοῦ νῦν. **23** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ **9** Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος πνεύματι, εἶπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. **10** Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** Τῇ τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** Εἰ δὲ τὸ οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν ἐλπίζει; **25** Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. **26** Ὡσαύτως νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα ὑμῖν. **12** Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· **13** εἰ ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· ἀλαλήτοις· **27** ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θανατοῦτε, ζήσεσθε. **14** Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. **28** Οἶδαμεν δὲ

ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
 εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· 4
 οὖσιν. 29 Ὅτι οὐς προέγνω, καὶ προώρισε οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ
 συμμόρφους τῆς εἰκόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία
 εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, 5 ὧν
 ἀδελφοῖς· 30 οὐς δὲ προώρισε, τούτους οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ
 καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὐς ἐκάλεσε, τούτους καὶ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων, Θεὸς εὐλογητὸς
 ἐδικαίωσεν· οὐς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (αἰῶν g165) 6 Οὐχ οἶον
 ἐδόξασε. 31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οὐ
 ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; 32 Ὅς γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· 7
 γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα
 ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
 καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; 33 8 Τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός,
 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα
 δικαίων· 34 τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. 9
 ἀποθανῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεῖς, ὃς καὶ Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος, Κατὰ τὸν
 ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ
 ὑπὲρ ἡμῶν. 35 Τίς ἡμᾶς χωρίζει ἀπὸ τῆς Σάρρα υἱός. 10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ
 ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, Ἐρεβέκκα ἐξ ἐνόου κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ
 ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, πατρὸς ἡμῶν— 11 μήπω γὰρ γεννηθέντων,
 ἢ μάχαιρα; 36 Καθὼς γέγραπται ὅτι μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἢ
 Ἐνεκέν σου θανατούμεθα ὄλην τὴν ἡμέραν· κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ Θεοῦ μένη, οὐκ
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. 37 Ἀλλ' ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, 12 ἐρρήθη
 ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ αὐτῆ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
 ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. 38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι 13 Καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα,
 οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελιοι οὔτε τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα. 14 Τί οὖν ἐροῦμεν;
 ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο. 15
 μέλλοντα 39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε Τῷ γὰρ Μωϋσῆ λέγει, Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ,
 τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. 16 Ἄρα
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος,
 Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. 17 Λέγει γὰρ

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,
 συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς
 μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, 2 ὅτι λύπη μοί ἐστι
 μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ
 μου. 3 Εὐχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα

ἢ γραφῆ τῷ Φαραῷ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο
 ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν
 δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά
 μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. 18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει
 ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. 19 Ἐρεῖς οὖν

μοι, τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; 20 Μενουγγε, ὦ γέγραπται, Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἔρεϊ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, καὶ πᾶς ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ Τί με ἐποίησας οὕτως; 21 Ἡ οὐκ ἔχει

ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκευῶν, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν; 22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν. 23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, 24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν; 25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην. 26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. 28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμων ἐν δικαιοσύνῃ· ὅτι λόγον συντετημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. 29 Καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. 30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως. 31 Ἰσραὴλ δέ, διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε. 32 Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου προσέκοψαν γὰρ

τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου καταισχυθήσεται.

10 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. 2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. 3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. 4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεῦοντι. 5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. 6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; —τοῦτ' ἐστὶ Χριστὸν καταγαγεῖν— 7 ἢ, Τίς καταθήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; —τοῦτ' ἐστὶ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. (Abyssos g12) 8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματι σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματι σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. 11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται. 12 Οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς

πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. **13** Πᾶς Κατέλιπον ἑμαυτῶ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. **5** σωθήσεται. **14** Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λειμμα ὄν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύουσιν κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. **6** Εἰ δὲ οὐὶ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι κηρύσσοντος; **15** Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὠραῖοι χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, **7** Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. **16** Ἄλλ' οὐ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας λοιποὶ ἐπωρώθησαν· **8** καθὼς γέγραπται, γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ Ἦδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ἡμῶν; **17** Ἦρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὧτα τοῦ ἀκοῆ διὰ ῥήματος Θεοῦ. **18** Ἄλλὰ λέγω, μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. **9** μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε· Εἰς πᾶσαν Καὶ Δαυὶδ λέγει, Γεννηθῆτω ἡ τράπεζα τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς αὐτῶν. **19** Ἄλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; **10** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνεϊ, ἐπὶ ἔθνεϊ ἀσυνέτω διὰ παντὸς σύγκαμψον. **11** Λέγω οὖν, μὴ παροργιῶ ὑμᾶς. **20** Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ καὶ λέγει, Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτοῦς. **12** Εἰ **21** πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων, λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν; **13** Ὑμῖν

11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσωτο ὁ Θεὸς τὸν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, δοξάζω. **14** εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν φυλῆς Βενιαμίν. **2** Οὐκ ἀπόσωτο ὁ Θεὸς σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. **15** Εἰ γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἦ οὐκ οἴδατε ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; **16** Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. **17** Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πύτης τῆς ἐλαίας

ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάξεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ. 19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντριθῶ. 20 Καλῶς καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀνεξερευνητα τὰ τῆ ἀπιστίας ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῆ πίστει ἔστηκας. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. 21 εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσεται. 22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ σέ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνης τῆ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῆ ἀπιστίας, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἐστὶ πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. 24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὔτοι, οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῆ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ; 25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνῶν εἰσέληθ· 26 καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται, Ἕξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας, 29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ. 30 Ὡσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῆ τούτων ἀπειθείᾳ· 31 οὕτω καὶ οὔτοι νῦν ἠπειθήσαν, τῷ ὑμετέρῳ ἑλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἑλεθῶσι· 32

συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. (eleēsē g1653) 33 Ὡ βᾶθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀνεξερευνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. 34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; Ἥ τίς τὸν σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; 35 Ἥ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα αὐτῷ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aiōn g165)

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν, 2 καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (aiōn g165) 3 Λέγω γάρ, διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ υπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. 4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πράξιν· 5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. 6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· 8 εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἑλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. 9 Ἥ

ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν
 πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. 10 Τῇ ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις
 φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι: τῇ ἔπαινον ἐξ αὐτῆς; 4 Θεοῦ γὰρ διάκονός
 τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. 11 τῇ σπουδῇ ἐστὶ σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν
 μὴ ὀκνηροί: τῷ πνεύματι ζέοντες: τῷ ποιῆς, φοβοῦ: οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν
 Κυρίῳ δουλεύοντες. 12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες: φορεῖ Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος
 τῇ θλίψει ὑπομένοντες: τῇ προσευχῇ εἰς ὄργην τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. 5
 προσκαρτεροῦντες. 13 ταῖς χρεῖαις τῶν Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ
 ἀγίων κοινωνοῦντες: τὴν φιλοξενίαν τὴν ὄργην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν.
 διώκοντες. 14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας. 6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε:
 ὑμᾶς: εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. 15 λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο
 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ προσκαρτεροῦντες. 7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι
 κλαίωντων. 16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους τὰς ὀφειλάς: τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον
 φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος: τῷ τὸν φόβον
 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. τὸν φόβον: τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. 8
 Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. 17 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν
 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. ἀλλήλους: ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον
 Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων πεπλήρωκε. 9 Τὸ γάρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ
 ἀνθρώπων. 18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις,
 μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. 19 καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ
 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν
 δότε τόπον τῇ ὄργῃ: γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 10 Ἡ ἀγάπη τῷ
 ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀναπαδώσω, λέγει Κύριος. πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται: πλήρωμα
 20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε οὖν νόμου ἢ ἀγάπη. 11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες
 αὐτόν: ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν: τοῦτο γὰρ τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ ὕπνου
 ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν ἐγερθῆναι: νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ
 κεφαλὴν αὐτοῦ. 21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. 12 Ἡ νύξ
 ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν: ἀποθώμεθα
 οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα
 τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. 13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ,
 εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις
 καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ
 ἔριδι καὶ ζήλῳ. 14 Ἄλλ' ἐνδύσασθε τὸν
 Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς
 πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς ἐπιθυμίας.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
 ὑποτασσέσθω: οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία
 εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ
 τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. 2 Ὡστε ὁ
 ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ
 διαταγῇ ἀνθεστήκεν: οἱ δὲ ἀνθεστηκότες
 ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται. 3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες
 οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις τι κοινὸν εἶναι, ἐκεῖνῳ κοινόν. **15** Εἰ δὲ διὰ διαλογισμῶν. **2** Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** Ὁ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω. **16** Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **4** Σὺ τίς **17** οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. Σταθῆσεται δὲ καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **18** Ὁ γὰρ ἐν δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν. τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος **5** Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **19** δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἐκαστος ἐν τῷ ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ ἰδίῳ νοῖ πληροφορεῖσθω. **6** Ὁ φρονῶν τὴν τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. **20** Μὴ ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ καὶ ὁ μὴ φρονῶν ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ Κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ **21** Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. **7** Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἑαυτῷ ζῆν, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. **8** ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. **22** Σὺ πιστὶν Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἔάν τε ἔχρεις; Κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ἔάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, ᾧ δοκιμάζει. **23** Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν τοῦ Κυρίου ἐσμέν. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, ἵνα πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστί. καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. **10** Σὺ δὲ **15** τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἡ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. **11** Γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. **12** Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. **13** Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. **14** Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι **15** Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. **2** Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. **3** Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλά, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. **4** Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. **5** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως

δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἔθνῶν, ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα λόγῳ καὶ ἔργῳ, 19 ἐν δυνάμει σημείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Διὸ καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ· προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλήμ καὶ κύκλῳ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ Θεοῦ. 8 Λέγω δέ, Χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· 20 οὕτω δὲ γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον πατέρων· 9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι θεμέλιον οἰκοδομῶ· 21 ἀλλά, καθὼς τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο γέγραπται, Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὄψονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. ὀνόματί σου ψαλῶ. 10 Καὶ πάλιν λέγει, 22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον 11 Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαιέσατε αὐτὸν πάντες οἱ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν λαοί. 12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, Ἔσται ἐτῶν, 24 ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν ἠρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω ἄρχειν ἔθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ 13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. 25 Νυνὶ δὲ εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου. 14 Πέπεισμαι ἀγίοις. 26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι 27 Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν καὶ ἄλλους νουθετεῖν. 15 Τολμηρότερον εἰσιν. Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς ὡς ἐπαναμνησκῶν ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 Τοῦτο τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, 16 εἰς οὗν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸ εἶναί με λειτουργῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ εἰς τὴν Σπανίαν. 29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι. 30 Ἁγίῳ. 17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν Θεόν. 18 Οὐ γὰρ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης

τοῦ πνεύματος, συναγωνίασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν· **31** ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἀγίοις· **32** ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. **33** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς· **2** ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4** οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν· **5** καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. **6** Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. **7** Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. **8** Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ. **9** Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. **10** Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. **11** Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ

τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. **12** Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. **13** Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. **14** Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμᾶν, Πατρόβαν, Ἐρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. **15** Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. **16** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. **17** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. **18** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. **19** Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. **20** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. **21** Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. **22** Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν, ἐν Κυρίῳ. **23** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. **24** Ἡ χάρις τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν., **25** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, **(aīōnios g166)** **26** φανερωθέντος δὲ νῦν, διὰ τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, **(aīōnios g166)** **27** μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. **(aīōn g165)**

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. **12** Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἔσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ

ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· **15** ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. **16** Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανάν οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σφζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. **19** Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; (aiōn g165) **21** Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἔσταυρωμένον, Ἰουδαίους μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· **27** ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ

τὰ ἰσχυρά· **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ ἐρευνᾶ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. **11** Τίς γὰρ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· **29** τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω ὅπως μὴ καυχῆσονται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ τοῦ Θεοῦ. **30** Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα Χριστοῦ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμός, καὶ τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπολύτρωσις· **31** ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. **13** Ἄ καὶ λαλοῦμεν, καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

2 Καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. **2** Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. **3** Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. **4** Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. **6** Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων· (αἰὼν γ165) **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· (αἰὼν γ165) **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· (αἰὼν γ165) **9** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **10** Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα

λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. **14** Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. **15** Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **16** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. **2** Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἐδύνασθε, ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· **3** ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; **4** Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε; **5** Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; **6** Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠύξανεν. **7** Ὡστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. **8** Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος

δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον πάντα ὑμῶν ἐστίν, 23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, κόπον. 9 Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ Χριστὸς δὲ Θεοῦ. 10 Κατὰ γέωργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. 11 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος μυστηρίων Θεοῦ. 2 Ὁ δὲ λοιπόν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ. 3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. 4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμα· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν. 5 Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπερ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπερ τοῦ ἐνός φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. 7 Τίς γὰρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; 8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. 9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους, καὶ ἀνθρώπους. 10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, 12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς

ιδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν· τοιοῦτον τῷ Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς
διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· **13** βλασφημοῦμενοι σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἔν τῇ ἡμέρᾳ
παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Οὐ καλὸν τὸ καύχημα
κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ
ἄρτι. **14** Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, φύραμα ζυμοῖ; **7** Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. **15** ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε
Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ ἐτύθη Χριστός· **8** ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ
Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ
ἐγέννησα. **16** Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ
μου γίνεσθε. **17** Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν ἀληθείας. **9** Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ
Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ συναναμίγνυσθαι πόρνοις **10** καὶ οὐ πάντως
πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς
ὁδοῦς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις
ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. **18** Ὡς μὴ ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.
ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν **11** Νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι,
τινες. **19** Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, εἰάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ
ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γινώσσομαι οὐ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός,
τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ
δύναμιν. **20** Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία συνεσθίειν. **12** Τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἕξω
τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. **21** Τί θέλετε; κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἕσω ὑμεῖς κρίνετε; **13**
Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ· Τοὺς δὲ ἕξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν
πνεύματί τε πραότητος; πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

5 Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ **6** Τολμᾶ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς
τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων,
ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; **2** Οὐκ οἴδατε
πατὴρ ἔχειν. **2** Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινουσι; Καὶ εἰ
ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε
ἐξαρθῆ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο κριτηρίων ἐλαχίστων; **3** Οὐκ οἴδατε ὅτι
ποιήσας. **3** Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι ἀγγέλους κρινοῦμεν; Μῆτι γε βιωτικά; **4**
παρῶν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια εἰάν ἔχητε, τοὺς
παρῶν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους
4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καθίζετε. **5** Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.
Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ Οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς,
πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ὅς δυνήσεται διακρῖναι ἀνά μέσον τοῦ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **5** παραδοῦναι τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **6** ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ

ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; Καὶ 7 Ἦδη μὲν οὖν ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἐστίν, οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, 20 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ δοξάσατε διὰ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ ἀποστερεῖσθε; 8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ Θεοῦ.

ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς. 9 Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται, 10 οὔτε πλεονέκται, οὔτε κλέπται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. 11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. 13 Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνεία, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. 14 ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῆ πόρνη ἔν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 17 Ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ Κυρίῳ ἔν πνευμά ἐστι. 18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. 19 Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεισθαι. 2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 3 Τῆ γυναικὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. 4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. 5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως. 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστίν ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ. 9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. 10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγῆτω—καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. 12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν. 13 Καὶ γυνὴ ἥτις

ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτε. Θλίψιν δὲ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. **14** τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ φείδομαι. **29** Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἢ ἄπιστος καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἵνα ἐν τῷ ἀνδρὶ ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας ὡς μὴ ἔχοντες ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγια ἐστίν. **15** Εἰ ὧσι· **30** καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Οὐ καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες· **31** τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς Θεός. **16** Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; Ἡ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου τούτου. **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; **17** Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· **33** ὁ περιπατεῖτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. **18** Περιτετμημένος τις ἀρέσει τῇ γυναικί. **34** Μεμέρισται καὶ ἡ ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπᾶσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις γυνὴ καὶ ἡ παρθένος, Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω. **19** Ἡ περιτομὴ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἅγια καὶ σώματι καὶ οὐδὲν ἐστὶ, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. **20** Ἐκαστος κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρὶ. **35** Τοῦτο ἐν τῇ κλήσει ἡ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω **21** Δοῦλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ χρῆσαι. **22** Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπερισπάστως. **36** Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖν ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ. ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ **23** Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι θέλει ποιεῖτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμεῖτωσαν. ἀνθρώπων. **24** Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, **37** Ὅς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῶ. **25** ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν παρθένον, καλῶς ποιεῖ. **38** Ὡστε καὶ ὁ τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως κρεῖσσον ποιεῖ. **39** Γυνὴ δέδεται νόμφ εἶναι. **27** Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζητεῖ λύσιν. ἐφ' ὅσον χρόνον ζητῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζητεῖ γυναῖκα. δὲ καὶ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρᾳ ἐστίν **28** Ἐὰν δὲ καὶ γήμη, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. **40**

Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμη· δοκῶ δὲ κάγῳ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γινώσκοντες ἔχομεν. Ἡ γνώσις φυσιοῦ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶναι. **3** εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπὲρ αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἶς. **5** Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσι λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς· ὡςπερ εἰσι θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί. **6** ἄλλ' ἡμῖν εἶς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἶς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. **7** Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῆ συνειδήσει τοῦ εἰδῶλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. **8** Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίσθησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **9** Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; **10** Ἡ δὲ ἡμᾶς βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. **10** Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γινῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; **11** Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῆ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; **12** Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν

μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (αἰὼν g165)

9 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. **4** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; **5** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; **7** Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεῖ ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; **9** Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. **10** Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. **11** Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **13** Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἐπερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ

θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; **14** Οὕτω τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, ἄλλοις καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. **15** Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. **16** Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δὲ μοί ἐστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. **17** Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. **18** Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλευθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. **20** Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. **22** Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. Τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. **23** Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. **24** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. **25** Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. **26** Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως οὕτω πικτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· **27** ἀλλ' ὑπωπιάζω μου

10 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, **2** καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσει, **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, **4** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. **5** Ἄλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. **7** Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὥσπερ γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. **8** Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. **9** Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο. **10** Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. **11** Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. (αἰῶν g165) **12** Ὅστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. **13** Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς συνειδήσεως; 30 Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί εἰδωλολατρείας. 15 Ὡς φρονίμοις λέγω, βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. 16 Τὸ ποτήριον τῆς 31 Εἶτε οὖν ἐσθίετε, εἶτε πίνετε, εἶτε τι εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; Τὸν ἄρτον 32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος Ἑλλῆσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ. 33 καθὼς τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; 17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν ἀγῶ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ σῶμα, οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. 18 Βλέπετε τὸν ἵνα σωθῶσι.

Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθιόντες τὰς 11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς ἀγῶ θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ; 19 Χριστοῦ. 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, Τί οὖν φημι; Ὅτι εἰδωλόν τί ἐστιν; Ἡ ὅτι ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν; 20 Ἄλλ' ὅτι ἂ θύει ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῶ· οὐ παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἢ οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων κεφαλῆ ὁ Χριστός ἐστι κεφαλῆ δὲ γυναικός, γίνεσθαι. 21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου ὁ ἀνὴρ· κεφαλῆ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. 4 Πᾶς πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν δαιμονίων. 22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; αὐτοῦ. 5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; 23 Πάντα μοι προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ, κατὰ ἕξοιστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ μοι ἕξοιστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. 24 ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. 6 Εἰ γὰρ οὐ Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ ἐτέρου ἕκαστος. 25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλω αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ζυρᾶσθαι, πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες κατακαλυπτέσθω. 7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ δια τὴν συνειδήσιν· 26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἢ γῆ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 27 Εἰ δέ τις καλεῖ εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορευέσθαι, δόξα ἀνδρὸς ἐστιν. 8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἕκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· 9 καὶ ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνειδήσιν. 28 Ἐὰν γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα· 10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ἢ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ. 12 Ὡσπερ γὰρ ἢ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς

γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. **13** Ἐν ἐσθήητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; **14** καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. **27** Ὡστε ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνη τὸ ἀνήρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι; **15** ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως τοῦ Κυρίου, Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν. Ὅτι ἡ ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. **16** Εἰ δὲ τοῦ Κυρίου. **28** Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἰ ἐκκλησίαι καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. **29** Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ. **17** Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐπαινώ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ' εἰς ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τὸ ἥττον συνέρχεσθε. **18** Πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ Κυρίου. **30** Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ συνηχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι ἴκανοί. **31** Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, πιστεύω. **19** Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. **32** Κρινόμενοι δέ, εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ ἐν ὑμῖν. **20** Συνηχομένων οὖν ὑμῶν κόσμῳ κατακριθῶμεν. **33** Ὡστε, ἀδελφοί ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον μου, συνηχομένοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους φαγεῖν. **21** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον ἐκδέχεσθε. **34** Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. **22** Μὴ γὰρ οἰκίας δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **2** Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. **3** Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει Ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **4** Διαίρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. **5** Καὶ διαίρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος. **6** Καὶ διαίρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. **7** Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. **8** Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος

γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· 9 ἑτέρω ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει· 24
 δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω δὲ τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει· ἄλλ'
 χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι
 10 ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ περισσοτέραν δούς τιμὴν, 25 ἵνα μὴ ἦ
 προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, σχίσματα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ
 ἑτέρω δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἔρμηνεῖα ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. 26 Καὶ εἴτε
 γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη
 καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα
 καθὼς βούλεται. 12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα τὰ μέλη. 27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ,
 ἐν ἐστί, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ καὶ μέλη ἐκ μέρους. 28 Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ
 τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνός, πολλὰ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους,
 ὄντα, ἐν ἐστί σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους,
 13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 εἴτε ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι ἀντιλήψαι, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
 εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· 29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες
 καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. 14 προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ
 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πάντες δυνάμεις; 30 Μὴ πάντες χαρίσματα
 πολλά. 15 Ἐὰν εἶπῃ ὁ πούς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις
 χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; 31
 τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 16 Καὶ Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ
 ἐὰν εἶπῃ τὸ οὐς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.
 οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο 13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 17 Εἰ ὅλον τὸ λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ
 σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον
 ποῦ ἡ ὄσφρησις; 18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο ἀλαλάζον. 2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ
 τὰ μέλη ἐν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
 καθὼς ἠθέλησεν. 19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν,
 ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 Νῦν δὲ πολλὰ ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
 μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 21 Οὐ δύναται δὲ ὁ οὐθέν εἰμι. 3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
 ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ, Χρεῖαν σου οὐκ τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ
 ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ, Χρεῖαν σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ
 ὑμῶν οὐκ ἔχω. 22 Ἀλλὰ πολλῶ μάλλον τὰ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη
 δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ·
 ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι· 23 καὶ ἂ δοκοῦμεν ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,
 ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν 5 οὐκ ἀσημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ
 περισσοτέραν περιτίθειμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα παροξύνεται, οὐ λογιζέται τὸ κακόν, 6

οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἄψυχα φωνῇ διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε ἀληθεία, 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ ἀγάπη διδῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, τὸ κιθαριζόμενον; 8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδῃ ὁ καταργηθῆσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· φωνὴν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται εἴτε γνώσις, καταργηθήσεται. 9 Ἐκ εἰς πόλεμον; 9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς μέρους δὲ γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε, προφητεύομεν· 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 10 Τοσαῦτα, εἰ ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ καὶ νήπιος ἐφρόνου, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεν· οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. 11 Ἐὰν οὖν μὴ ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ νηπίου. 12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς βάρβαρος. 12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ταῦτα· μεῖζον δὲ τούτων ἢ ἀγάπη. ἵνα διερμηνεύη. 14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ γλώσση, τὸ πνευμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. 15 Τί οὖν ἐστι; προφητεύητε. 2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· δε καὶ τῷ νοί· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ δε καὶ τῷ νοί. 16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἄμην ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστία, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε; 17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· 19 ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. 21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις

καὶ ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** Εἰ δέ τι μαθεῖν τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοῦς ἰδίους ἄνδρας λέγει Κύριος. **22** Ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς ἐπερωτάτωςαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν σημεῖόν· εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. **36** Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῖς ἀπίστοις ἢ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν; Ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. **23** Ἐὰν κατήντησεν; **37** Εἴ τις δοκεῖ προφήτης οὖν συνέλθῃ ἢ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό, εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἅ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ γράφω ὑμῖν, ὅτι Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; **38** Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. **39** Ὡστε, **24** Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε· **40** πάντα πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, **25** καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά **15** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ προσκυνήσει τῷ Θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι. **26** Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνεῖαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. **27** Εἴτε γλῶσση καὶ ἀνά μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω· **28** ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἐαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ. **29** Προφητῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. **30** Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὃ πρῶτος σιγάτω. **31** Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται· **32** καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται. **33** Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλὰ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. **34** Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς

καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, **2** δι' οὗ καὶ σῶζεσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. **3** Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· **4** καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· **5** καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· **6** ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· **7** ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· **8** ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κάμοι. **9** Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. **10** Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. **11** Εἴτε οὖν ἐγώ,

εἶτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως Πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐπιστεύσατε. **12** Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. **28** Ὅταν δὲ ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν ὑποταγῆ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτοὶ τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ὁ υἱὸς ὑποταγίσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ ἔστιν; **13** Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. **14** εἰ δὲ **29** Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν **15** Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες νεκρῶν; **30** Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ πᾶσαν ὥραν; **31** Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **32** Εἰ κατὰ ἄνθρωπον **16** Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, Χριστὸς ἐγήγερται. **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ ἐγήγερται, ματαῖα ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἔστε πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. **33** ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. **18** Ἄρα καὶ οἱ Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. **19** Εἰ ἐν ὁμιλίαις κακαί. **34** Ἐκνήψατε δικαίως καὶ τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. **35** Ἄλλ' ἐσμέν. **20** Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποίῳ δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων σώματι ἔρχονται; **36** Ἄφρον, σὺ ὁ σπεῖρεις, ἐγένετο. **21** Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· **37** καὶ ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον νεκρῶν. **22** Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν. **38** ὁ δὲ Θεὸς πάντες ζωοποιηθήσονται. **23** Ἐκαστος δὲ αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. **39** οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **24** Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτῆ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. **40** Καὶ σώματα ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα **25** Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ θῆ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας ἢ τῶν ἐπιγείων. **41** Ἄλλη δόξα ἡλίου, αὐτοῦ. **26** Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ὁ θάνατος. **27** Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι δόξη. **42** Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. 45 Οὕτω καὶ γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. 46 Ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. 47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. 48 Οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· 49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ. 50 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. 51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, 52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. 53 Δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. 54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. 55 Ποῦ σου, Θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄϊδη, τὸ νίκος; (Hadēs 986) 56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος· 57 τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ

διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡςπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. 2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτῶ τιθέτω, θησαυρίζων ὃ τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα μή, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. 3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· 4 ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. 5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι· 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμεινῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι. 7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπη. 8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς· 9 θύρα γάρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. 10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ. 11 Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. 12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ

ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. **14** Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί—οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς— **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. **17** Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. **18** Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19** Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. **20** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. **21** Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. **22** Εἶ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. **24** Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, 4 ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. 6 Εἶτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἶτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· 7 εἰδότες ὅτι ὡσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως. 8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. 9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· 10 ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ

ρύεται, εἰς ὃν ἠλπικαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται, 11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν. 12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. 13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε· 14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· 16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. 17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Ἡ ἂν βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναί, ναὶ καὶ τὸ Οὐ, οὐ; 18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ. 19 Ὅ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. 20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ Ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. 21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός· 22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ

δους τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. **24** Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2 Ἐκρινά δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. **2** Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἢν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους—ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ—πάντας ὑμᾶς. **6** Ἰκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῆ ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων· **7** ὥστε τὸναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** Ὡς δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὔρεϊν με Τίτον τὸν ἀδελφόν

μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σφωζόμενοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· **16** οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; **17** Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; **2** Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναίς. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· **5** οὐχ ὅτι ἰκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· **6** ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ

προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην, 8 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἢ διακονία τοῦ πνεύματος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι ἔσται ἐν δόξῃ; 9 Εἰ γὰρ ἢ διακονία κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον ἀπολλυμένοι ἐστὶ κεκαλυμμένον· 4 ἐν οἷς περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ ἐν δόξῃ. 10 Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἔνεκεν αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. 11 Εἰ γὰρ δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ, τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, πολλῶ (aiōn g165) 5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ. 12 Ἔχοντες ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. 6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ χρώμεθα· 13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου· 14 Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἢ γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μὴ ἐξ ἡμῶν· 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὃ τι ἐν οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' Χριστῷ καταργεῖται. 15 Ἄλλ' ἔως σήμερον, οὐκ ἐξαπορούμενοι· 9 διωκόμενοι, ἀλλ' ἡνίκα ἀναγινώσκειται Μωϋσῆς, κάλυμμα οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. 16 ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· 10 πάντοτε τὴν ἠνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. 17 Ὁ δὲ Κύριος περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. 11 Ἀεὶ γὰρ ἐκεῖ ἐλευθερία. 18 Ἡμεῖς δὲ πάντες, ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12 Ὡστε μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· 14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ

4 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες

τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἕσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. **17** Τὸ γὰρ παραυτικά ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (αἰθῆριος g166) **18** μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (αἰθῆριος g166)

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκίηνους καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποιήτων, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (αἰθῆριος g166) **2** Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· **3** εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθισόμεθα. **4** Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκίηνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. **6** Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου— **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἶδους— **8** θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. **10** Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος

διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἄνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. **13** Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. **14** Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. **16** Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **17** Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοῦ, γέγονε καινὰ τὰ πάντα. **18** Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· **19** ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. **21** Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι Ἵμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς ὑμᾶς— 2 λέγει γάρ, Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοῦ, νῦν αὐτοὶ ἔσσονται μοι λαός. **17** Διό, Ἐξέλθετε ἡμέρα σωτηρίας— **3** μηδεμίαν ἐν μηδενὶ ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἢ Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ διακονία· **4** ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες εἰσδέξομαι ὑμᾶς, **18** καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ πολλῆ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶσμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. **2** Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθειράμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. **3** Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω προείρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. **4** Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. **5** Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. **6** Ἄλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἧ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. **8** Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολή

ἐκεῖνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεῖα
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς
ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε ἀπλότητος αὐτῶν. **3** Ὅτι κατὰ δύναμιν,
γὰρ κατὰ Θεόν, ἴνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι,
ἐξ ἡμῶν. **10** Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη **4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους· **5** καὶ οὐ
θάνατον κατεργάζεται. **11** Ἴδου γάρ, αὐτὸ καθὼς ἠλπίζαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
τοῦτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος
πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδῆν, ἀλλὰ Θεοῦ **6** εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον, ἴνα
ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ
φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. **7** Ἄλλ'
ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ
ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. **12** Ἄρα εἰ καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ
ἔγγραφᾳ ὑμῖν, οὐχ εἴνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἴνα καὶ ἐν
οὐδὲ εἴνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἴνεκεν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. **8** Οὐ κατ'
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδῆν ὑμῶν ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
Θεοῦ. **13** Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ γνήσιον δοκιμάζων. **9** Γινώσκετε γὰρ τὴν
δὲ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν, ἴνα
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ὑμεῖς τῇ ἐκεῖνου πτωχεῖᾳ πλουτήσῃ.
πάντων ὑμῶν. **14** Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ **10** Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο
ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη· ἀλλ' γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξαθε
οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀπὸ πέρυσι. **11** Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἀλήθεια ἐγενήθη. **15** Καὶ τὰ σπλάγχνα ἐπιτελέσατε, ὅπως, καθάπερ ἡ προθυμία
αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ
ἀναμιμησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ἔχειν. **12** Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται,
ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου καθὸ ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ
ἐδέξασθε αὐτόν. **16** Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ οὐκ ἔχει. **13** Οὐ γὰρ ἴνα ἄλλοις ἄνεσις,
θαρρῶ ἐν ὑμῖν. ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· **2** ὅτι ἐν
πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσεῖα τῆς
περίσσευμα εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα·
περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα·
ὅπως γένηται ἰσότης, **15** καθὼς γέγραπται,

Ὅ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, μήπως, ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες οὐκ ἡλαττόνησε. **16** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν καταισχυρθῶμεν ἡμεῖς—ἵνα μὴ λέγωμεν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. **17** Ὅτι τὴν μὲν ὑμεῖς—ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ καυχήσεως. **5** Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. **18** παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα Συνεπέψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, τῶν ἐκκλησιῶν. **19** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ ταύτην ἐτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. **6** Τοῦτο δέ, ὁ συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ σπεύρων φειδομένως, φειδομένως καὶ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ θερίσει· καὶ ὁ σπεύρων ἐπ' εὐλογίαις, τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν. **20** ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. **7** Ἐκαστος στελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ὑφ' ἡμῶν. **21** προνοοῦμενοι καλὰ οὐ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. **8** Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἀνθρώπων. **22** Συνεπέψαμεν δὲ αὐτοῖς παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. **9** πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς εἰς ὑμᾶς. **23** Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **10** Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. **24** χορηγήσαι, καὶ πληθῆναι τὸν σπόρον ὑμῶν, τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ὑμῶν. **11** ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν. ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ. **12** Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ. **13** διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας. **14** καὶ

9 Περί μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν· **2** οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. **3** Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε· **4**

αὐτῶν δεῖσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων
ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ
Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. **15** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ
ἀνεκδιγητῷ αὐτοῦ δωρεᾷ.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς
διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικειᾶς
τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς
ὑμᾶς. **2** δέομαι δέ, τὸ μὴ παρὼν
θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι
τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους
ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3**
Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ
σάρκα στρατευόμεθα— **4** τὰ γὰρ ὄπλα τῆς
στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ
τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων— **5**
λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα
ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν
ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, **6** καὶ ἐν ἐτοιμῷ
ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν
πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. **7** Τὰ κατὰ
πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἐαυτῷ
Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν
ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ,
οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. **8** Ἐὰν τε γὰρ
καὶ περισσώτερόν τι καυχῆσθωμι περὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμῶν—ἥς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν
εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν
ὑμῶν—οὐκ αἰσχυνθήσομαι. **9** Ἴνα μὴ δόξω
ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
10 Ὅτι, Αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι
καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος
ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. **11**
Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἳοί
ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, ὑπὲρ
λίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης

τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. **12** Οὐ γὰρ
τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοῦς
τισι τῶν ἑαυτοῦς συνιστανόντων· ἀλλὰ
αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοῦς μετροῦντες,
καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοῦς ἑαυτοῖς, οὐ
συνιοῦσιν. **13** Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ
κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεός, μέτρου,
ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. **14** Οὐ γὰρ ὡς
μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν
ἑαυτοῦς ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **15** οὐκ
εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι, ἐν ἀλλοτρίοις
κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀύξανομένης
τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι
κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, **16**
εἰς τὰ ὑπέρεκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι,
οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα
καυχῆσασθαι. **17** Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
Κυρίῳ καυχάσθω. **18** Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν
συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ
Κύριος συνίστησιν.

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ
ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. **2**
Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω· ἡρμოსάμην γὰρ
ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστήσαι
τῷ Χριστῷ. **3** Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ
ὄφις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ
αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ
τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. **4** Εἰ μὲν
γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον
λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον
ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.
5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν
ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης

τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. **21** Κατὰ ἀτιμίαν φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. **7** Ἡ λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ἂν τις τολμᾷ—ἐν ἀφροσύνῃ λέγω—τολμῶ ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ κἀγώ. **22** Ἐβραῖοί εἰσι; Κἀγώ. Ἰσραηλιταὶ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; **8** Ἄλλας εἰσι; Κἀγώ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγώ. ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβῶν ὀψώνιον πρὸς **23** Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; — παραφρονῶν τὴν ὑμῶν διακονίαν· **9** καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς λαλῶ—ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσοτέρως, καὶ ὑστερηθεῖς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις, **24** ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας καὶ ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ μίαν ἔλαβον. **25** Τρις ἐραβδίσθη, ἀπαξ τηρήσω. **10** Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ἐλιθάσθη, τρις ἐναυάγησα, νυχθήμερον ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· **26** ὁδοιπορίας ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. **11** Διὰ πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους τί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν. ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ **12** Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἔθνων, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων ἀφορμὴν, ἐρημία, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις· **27** ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. **13** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ. **14** Καὶ οὐ θαυμαστόν· καὶ γυμνότητι. **28** Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα ἄγγελον φωτός. **15** Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** Τίς ἀσθενεῖ, οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται οὐκ ἐγώ πυροῦμαι; **30** Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **16** Πάλιν λέγω, μὴ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. **31** Ὁ τίς με δόξη ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, κἂν Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι οἶδεν, ὃ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι καυχῆσωμαι. **17** Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ οὐ ψεύδομαι. (αἰθῆ g165) **32** Ἐν Δαμασκῷ ὁ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. **18** Ἐπεὶ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ **33** καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθη καυχῆσομαι. **19** Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες. **20** Ἀνέχεσθε γάρ, αὐτοῦ.

εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, **12** Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ

ἀποκαλύψεις Κυρίου. 2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων—εἴτε ἐν Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. 14 Ἴδού, σῶματι οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν—ἀρπαγέντα τὸν οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. 3 Καὶ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον—εἴτε ἐν τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ’ οἱ γονεῖς τοῖς σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα τέκνοις. 15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ὁ Θεὸς οἶδεν— 4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἤττον οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. 5 Ὑπὲρ τοῦ ἀγαπῶμαι. 16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ ὑμᾶς· ἀλλ’ ὑπάρχων πανοῦργος, δόλω ὑμᾶς καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἔλαβον. 17 Μὴ τίνα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς 6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ὑμᾶς, δι’ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν τις εἰς ἐμὲ λογιῶνται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. 7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ υπεραίρωμαι, ἐδόθη τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; 19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν με κολαφίζη, ἵνα μὴ υπεραίρωμαι. 8 Ὑπὲρ Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τούτου τρις τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. 20 Φοβοῦμαι γάρ, ἀποστῆ ἀπ’ ἐμοῦ. 9 Καὶ εἴρηκέ μοι, Ἄρκεῖ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς, σοι ἢ χάρις μου· ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἀσθενεῖα τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶ, καταλαλιά, καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· 21 ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσει ὁ Θεός 10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ δυνατός εἰμι. 11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος ἢ ἔπραξαν.

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. 2 Προεῖρηκα καὶ σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. 2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι· 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ

ἐν ἑμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· 4 καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἔκ δυνάμεως Θεοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησοῦμεθα σὺν αὐτῷ ἔκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; Εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. 7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. 8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρῶν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. 11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε· καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. 13 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. 14 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· (αιθῆ g165) **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αιθῆ g165) **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον· **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἦ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρωπον. **12** Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν

αὐτήν· **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιτίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· **17** οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἕτη τρία ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. **20** Ἄ δε γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** Ἥμην δὲ ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει. **24** Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** Ἄλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλληνας ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες

παρεισῆλθον κατασκοπήσαι τὴν ἐλευθερίαν ἁμαρτωλοί, 16 εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἡμῶν ἦν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ ἡμᾶς καταδουλώσωνται· 5 οἷς οὐδὲ πρὸς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ὦραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα τοῦ εὐαγγελίου διαμεῖνῃ πρὸς ὑμᾶς. 6 δικαιοθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ Ἄπο δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι—ὅποιοί ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιοθήσεται ἐξ ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει πρόσωπον ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. 17 Εἰ δέ, ζητοῦντες Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει—ἐμοὶ γὰρ οἱ δικαιοθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο· 7 ἀλλὰ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας τὸνναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ διάκονος; Μὴ γένοιτο. 18 Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα, εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος ταῦτα ἀλὶν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν τῆς περιτομῆς— 8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ συνίστημι. 19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. 20 Χριστῷ καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη— 9 καὶ γνόντες συνεσταύρωμαι ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε 11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ἐκαστὸν ὄφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος; 2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ; Εἶγε καὶ εἰκῆ. 5 Ὅ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 Καθὼς Ἄβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ. 8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφή ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσαστο

τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ· Μὴ γένοιτο. Εἰ πάντα τὰ ἔθνη. **9** Ὅστε οἱ ἐκ πίστεως γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. **10** Ὅσοι ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. **22** γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ εἰσὶ γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι. **23** τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον **11** Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν τῷ Θεῷ, δηλον· ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. **24** ζήσεται· **12** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, Ὅστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐν αὐτοῖς. **13** Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ **25** Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρως τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγὸν ἔσμεν. **26** Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἡμῶν κατάρω· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **27** πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου· **14** ἵνα εἰς Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. **28** Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς **15** Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **29** Εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. **16** Τῷ δὲ Ἀβραάμ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὧν· **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. **3** Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· **4** ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** Ὅτι δὲ ἔστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. **7** Ὅστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ

κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. **8** Ἄλλα εἰσι δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. τοῖς μὴ φύσει οὐσι θεοῖς· **9** νῦν δέ, γνόντες **25** Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, Ἀραβία, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. **26** Ἡ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις δουλεῖν θέλετε; **10** Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν· **27** γέγραπται γάρ, καὶ μῆνας, καὶ καιρούς, καὶ ἔνιαυτούς. **11** Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἢ οὐ τίκτους· ῥῆξον Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῆ κεκοπίακα καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ εἰς ὑμᾶς. **12** Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδέν με τὸν ἄνδρα. **28** Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ ἠδικήσατε· **13** οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. **29** Ἄλλ' σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον. ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε **14** Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. **30** Ἄλλα τί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομίῃ Χριστὸν Ἰησοῦν. **15** Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, ἐλευθέρας. **31** Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἄν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. ἐδώκατέ μοι. **16** Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; **17** Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. **18** Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. **19** Τεκνία μου, οὐς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, **20** ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. **21** Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; **22** Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. **23** Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. **24** Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ

5 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. **2** Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. **3** Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὄλον τὸν νόμον ποιῆσαι. **4** Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. **5** Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. **6** Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. **7** Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; **8** Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. **9** Μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. **10**

Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσω ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾦ. **11** Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. **12** Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. **13** Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. **14** Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. **15** Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. **16** Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. **17** Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. **18** Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. **19** Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, **20** εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. **22** Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, **23** πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. **24** Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **25** Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. **26** Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. **6** Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾶ· **4** τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. **5** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. **8** Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. **(aīdōnios g166)** **9** Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι. **10** Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. **11** Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. **13** Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκί καυχῆσωνται. **14** Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. **15** Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. **16** Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. **17** Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς ἐν Χριστῷ· **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ· **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· **11** ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· **13** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας

ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, **14** ὃς ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο καὶ γώ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· **17** ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἶδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ **20** ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς, **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· **(aīōn g165)** **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, **23** ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις, **2** ἐν αἷσι ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν

ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἰοῖς τῆς ἀπειθείας· (αἰθῆ γ165) 3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· 4 ὁ δὲ Θεός, πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, 5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ—χάριτί ἐστε σεσωσμένοι— 6 ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. 19 Ἄρα καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· (αἰθῆ γ165) 8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· 9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. 10 Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. 11 Διὸ μνημονεῦτε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, 12 ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. 13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. 14 Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρω ἑν, καὶ τὸ

μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, 15 τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι, καταργήσας ἵνα τοὺς δύο κτίση ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην, 16 καὶ ἀποκαλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν τῷ αἵματι τοῦ σταυροῦ, ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· 17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· 18 ὅτι δι’ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν τῷ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. 19 Ἄρα οὐδὲν οὐκέτι ἐστε ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, 20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 21 ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, 22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, 2 εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, 3 ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, 4 πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· 5 ὁ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἰοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι· 6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 7 οὗ ἐγενόμην

διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, **9** καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **(αἰθῆ g165)** **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· **(αἰθῆ g165)** **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δῶῃ ὑμῖν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἕσω ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **18** ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, **19** γινῶνά τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. **20** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,

κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(αἰθῆ g165)**

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· **5** εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα, **6** εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. **7** Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. **8** Διὸ λέγει, Ἄναβας εἰς ὕψος ἠχμαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **9** Τὸ δέ, Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· **13** μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· **14** ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ

ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ δὲ κοπιᾶτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν μεθοδείαν τῆς πλάνης· **15** ἀληθεύοντες ἔχοντι. **29** Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἶ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός, **16** τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμοζόμενον ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. **30** Καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἐκάστου μέρους, τὴν αὕξησιν τοῦ σώματος **31** Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. **17** κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, σὺν πάσῃ κακίᾳ· **32** γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ χρηστοί, εὐσπλαγχοὶ, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο νοδὸς αὐτῶν, **18** ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ἡμῖν.

ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· **19** οἵτινες ἀπληγῆκοτες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. **20** Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, **21** εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· **22** ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· **23** ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοδὸς ὑμῶν, **24** καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. **25** Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. **26** Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· **27** μὴδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. **28** Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον

5 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. **3** Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μὴδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· **4** καὶ αἰσχροῦτος, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. **5** Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. **6** Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** Μὴ οὖν γίνεσθε συμμετοχοὶ αὐτῶν· **8** ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε— **9** ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ— **10** δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ

Κυρίῳ· **11** καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ ἄωμος. **28** Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες καὶ ἐλέγχετε· **12** τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν. **13** σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· **29** οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει φῶς ἐστὶ. **14** Διὸ λέγει, Ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει τὴν ἐκκλησίαν· **30** ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σοι ὁ Χριστός. **15** Βλέπετε οὖν πῶς σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ὁστέων αὐτοῦ. **31** Ἀντὶ τούτου ὡς σοφοί, **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. **17** Διὰ τοῦτο καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **18** Καὶ μὴ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** Τὸ μυστήριον τοῦτο μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ μέγα ἐστὶν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς πληροῦσθε ἐν πνεύματι, **19** λαλοῦντες τὴν ἐκκλησίαν. **33** Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως πνευματικῆς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ ἀγαπάτῳ ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, **20** εὐχαριστοῦντες τὸν ἄνδρα.

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον. **2** Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, **3** ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου. **5** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ· **6** μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, **7** μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· **8** εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἕκαστος ποιῆσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ

Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, με λαλήσαι. **21** Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ. **10** Διάκονος ἐν Κυρίῳ **22** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν. **23** Εἰρήνην αὐτοῦ. **11** Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. **12** Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἴμα καὶ σάρκα, Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (αἰθῆ g165) **13** Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. **14** Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης **16** ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. **17** Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστι ῥῆμα Θεοῦ **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεῖα ὑμῶν, **4** πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· **6** πεποithῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· **7** καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. **8** Μάρτυς γὰρ μοῦ ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποthῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11** πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. **12** Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν

ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποithῶτας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνωσ, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· **17** οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμαι. **18** Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. **19** Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, **20** κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. **22** Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. **23** Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· **24** τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. **25** Καὶ τοῦτο πεποithῶς οἶδα ὅτι μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπών, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνί

πνεύματι, μιᾶ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ τοῦ εὐαγγελίου, **28** καὶ μὴ πτυρόμενοι φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις κατεργάζεσθε· **13** ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· **29** ὅτι ὑμῖν ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. **14** Πάντα ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ **15** ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, πάσχειν· **30** τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς εἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, **2** πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες· **3** μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος. **5** Τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **6** ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, **7** ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· **8** καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. **9** Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· **10** ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, **11** καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς. **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν

ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, **16** λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοί εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. **17** Ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· **18** τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι. **19** Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. **20** Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. **21** Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. **22** Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοί ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **23** Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμέ, ἐξαιτίας· **24** πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. **25** Ἄναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· **26** ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε· **27** καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, οὐκ αὐτὸν

δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. **28** Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα, ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ. **29** Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε. **30** ὅτι ἡγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν· **3** ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποισμένοι· **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποισθῆσιν καὶ ἐν σαρκί· εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποισθῆναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον· **5** περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. **7** Ἄλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** Ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, **9** καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει· **10** τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν

παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, **11** εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. **12** Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελειώμαι· διώκω δέ, εἰ καὶ καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. **13** Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· **16** πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. **17** Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλακίς ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· **19** ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. **20** Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· **21** ὃς μετασηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

4 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. **2** Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ. **3** Ναί, ἐρωτῶ καὶ σέ, σύζυγε γνήσιε,

συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ μοι ἐπέμψατε. **17** Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν εἰς λόγον ὑμῶν. **18** Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. **4** περισσεύω πεπλήρωμαι, δεξάμενος παρὰ Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρω, Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν εὐωδίας, χαίρετε. **5** Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. **19** Ὁ πᾶσιν ἀνθρώποις, Ὁ Κύριος ἐγγύς. **6** Μηδὲν δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα Ἰησοῦ. **20** Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. **7** Καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα **(αἰθὴ g165)** **21** Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **8** ἀδελφοί. **22** Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ προσφιλεῖ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. **9** Ἄ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **10** Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλατε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ. **11** Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἶμι, αὐτάρκης εἶναι. **12** Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. **13** Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. **14** Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. **15** Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· **16** ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφός, **2** τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀγίοις καὶ
πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4**
ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς
ἀγίους, **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην
ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν
τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, **6**
τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ
τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον καὶ
αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς καὶ ἐμάθετε
ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου
ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος
τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο
καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ
παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ
αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατήσαι ὑμᾶς
ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν,
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες
καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
Θεοῦ· **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι
κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν
ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· **12**
εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι

ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων
ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν,
τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὅς ἐστιν
εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος
πάσης κτίσεως· **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε
ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν
ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων,
καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε. **18** Καὶ
αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς
ἐκκλησίας· ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος
ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν
αὐτὸς πρωτεύων· **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε
πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, **20** καὶ δι'
αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν,
εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ
αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε
τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς. **21** Καὶ ὑμᾶς ποτε
ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ
διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ
δὲ ἀποκατήλλαξεν **22** ἐν τῷ σώματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι
ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
κατενώπιον αὐτοῦ· **23** εἶγε ἐπιμένετε τῇ
πίστει θεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ
μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ
εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος
ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24**
Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν

θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ αὐτῶ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία· ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν 25 ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν εὐχαριστία. 8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν 26 τῶν μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (aiōn g165) 27 πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος 10 καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· 11 ἐν ᾧ ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, τῆς δόξης· 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12 διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 29 εἰς δὲ καὶ κοπιῶ, ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἐκ τῶν νεκρῶν. 13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλικὸν ἀγῶνα

ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἐωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, 3 ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. 4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μὴ τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. 5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἶμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, 7 ἔρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν

τῆς σαρκός ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, 14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν· καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτούς ἐν αὐτῷ. 16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρωσίῃ ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νομηνίας ἢ σαββάτων· 17 ἃ ἐστὶ σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ. 18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἐώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοδὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων

ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβάζομενον, τοῦ Θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα αὐξοῦν τὴν αὐξήσιν τοῦ Θεοῦ. **20** Εἰ ἀπεθάνετε οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, σὺν Χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, πραότητα, μακροθυμίαν· **13** ἀνεχόμενοι τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε, **21** ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἕαν μὴ ἄψη, μηδὲ γεύση, μηδὲ θίγης— **22** ἅ ἐστι τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει—κατὰ τὰ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; **14** ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** Καὶ ἐθελοθηρσκαίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ πλησμονῇ τῆς σαρκός. σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16** Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νοθετοῦντες ἑαυτοῦς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. **17** Καὶ πᾶν ὃ τι ἄν ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. **19** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστὶν εὐάρεστον ἐν Κυρίῳ. **21** Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. **22** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν· **23** καὶ πᾶν ὃ τι ἕαν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου λήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. **25** Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος. **2** Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. **4** Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. **8** Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· **11** ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς Ἀσπάσαθε τοὺς ἐν Λαοδικεῖα ἀδελφούς, δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς. **2** Τῇ προσευχῇ ἐκκλησίαν. **16** Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ὑμῖν ἢ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἐν εὐχαριστίᾳ. **3** προσευχόμενοι ἅμα καὶ Λαοδικαίων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν ἐκ Λαοδικεῖας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγῶτε. **17** τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε τὴν διακονίαν Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι. **4** ἵνα φανερώσω ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ **18** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις ἐξαγοραζόμενοι. **6** Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένους, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ. **8** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. **9** σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. **10** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς—ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν. **11** καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῆτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στήτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **13** Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικεῖα καὶ τῶν ἐν Ἰεραπόλει. **14** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς. **15**

Προς Θεσσαλονικεις

Α΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρί, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· **4** εἰδότες, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου, **7** ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. **8** Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. **9** Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ

τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· **2** ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἄγῳνι. **3** Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ· **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, **7** ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἄν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως, ὁμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε. **9** Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. **10** Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν· **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι **12** καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι

ὕμᾱς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **13** τῆς πίστεως ὑμῶν, **3** τὸ μηδένα σαίνεσθαι Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἴδατε Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. **4** Καὶ γὰρ ὅτε ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν οἴδατε. **5** Διὰ τοῦτο καγὼ, μηκέτι στέγων, ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. **14** Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ μήπως ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. **6** Ἄρτι δὲ Ἰησοῦ ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ καὶ εὐαγγελισμαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, **15** τῶν καὶ τὸν Κύριον τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς **7** διὰ τοῦτο Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ ἐναντίων, **16** κωλύοντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι πίστεως **8** ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκετε αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐν Κυρίῳ. **9** Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα ἐπ' αὐτοὺς ἢ ὀργὴ εἰς τέλος. **17** Ἡμεῖς τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν τῇ χαρᾷ ἣν χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, Θεοῦ ἡμῶν, **10** νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· **18** διὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν τῆς πίστεως ὑμῶν; **11** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. **19** Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ Χριστός, κατευθῆναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἡ οὐχὶ καὶ ὑμᾶς **12** ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ περισεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; **20** Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἢ πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, **13** εἰς δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ. τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, **2** καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ σὺν αὐτῷ. **15** Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ περισσεύητε μᾶλλον. **2** Οἴδατε γὰρ τίνας Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου **16** Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν Ἰησοῦ. **3** Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, φωνῆ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν τῆς πορνείας· **4** εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· **17** ἔπειτα ἑαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα τιμῆ, **5** μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· **6** εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. **18** πρᾶγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἕκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ τούτοις.

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. **2** Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται· **3** ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὕδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. **4** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ· **5** πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· **6** ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. **7** Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. **8** Ἡμεῖς δέ, ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. **9** Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. **11** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἠγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. **14** Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** Ὅρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε· **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε· **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· **21** πάντα δὲ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· **22** ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὅλοτελεῖς καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖ. **24** Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ὅρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· **4** ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε· **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε· **6** εἶπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν, **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, **8** ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ· **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (aiōnios g166) **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει· **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ· **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς θεὸν καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ θεός. **5** Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. **7** Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου γένηται, **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· **9** οὐ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνεργεῖαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους, **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο

εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** Καὶ διὰ τοῦτο ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, παράδοσιν ἦν παρέλαβον παρ' ἡμῶν. **7** εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει. **12** Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, **8** οὐδὲ ἀληθεία, ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ. δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' **13** ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ὑμῶν. **9** οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς καὶ πίστει ἀληθείας. **14** εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. **10** Καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **15** εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε **11** Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. **16** Αὐτὸς δὲ περιεργαζομένους. **12** Τοῖς δὲ τοιούτοις ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν χάριτι, (aiōnios g166) **17** παρακαλέσαι ὑμῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. **13** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ τὰς καρδίας, καὶ στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. **14** Εἰ δέ τις οὐχ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῆ, **15** καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. **16** Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. **17** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ οὕτω γράφω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

3 Τὸ λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, **2** καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. **3** Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **4** Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. **5** Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, **2** Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. **5** Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. **6** ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἄ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·

ἀλλὰ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. **14** ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθnios g166) **17** Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰθn g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντευξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων. **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. **3** Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους, **7**

εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῶ ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι· προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. 8 τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας συνειδήσει. 10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας, πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν, ἀνέγκλητοι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. 9 Ὡσαύτως ὄντες. 11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, διαβόλους, νηφαλέους, πιστὰς ἐν πᾶσι. 12 μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, 10 οἴκων. 13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. 11 Γυνὴ ἐν καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. 12 Χριστῷ Ἰησοῦ. 14 Ταῦτά σοι γράφω, Γυναῖκι δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἐλπίζων ἔλθειν πρὸς σε τάχιον· 15 ἐὰν δὲ αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. 13 βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὔα· 14 καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας. ἐν παραβάσει γέγονε· 15 σωθήσεται δὲ διὰ 16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανέρωθη καὶ ἀγάπη καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

3 Πιστὸς ὁ λόγος εἴ τις ἐπίσκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. 2 Δεῖ οὖν

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· 3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· 4 τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. 5 Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται; 6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου. 7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέση καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως

4 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 3 κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· 5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ

Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλικικεν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει
πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἧ ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς
παρηκολούθησας. 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ καὶ ἡμέρας. 6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα
γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε δὲ τέθνηκε. 7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα
σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ σωματικὴ ἀνεπίληπτοι ὦσιν. 8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ
γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν
δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἡρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χεῖρων. 9 Χήρα
ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα,
μελλούσης. 9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης γεγонуῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, 10 ἐν ἔργοις
ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν,
κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν,
ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ
ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 Παράγγελλε ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε. 11 Νεωτέρας δὲ
ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 Μηδεὶς σου τῆς χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι
νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, 12
τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν
ἀγάπη, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ. ἠθέτησαν. 13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι,
13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ
παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 Μὴ ἀμέλει ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι,
τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι
προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν,
πρεσβυτερίου. 15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι
ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἧ ἐν τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. 15 Ἦδη
πᾶσιν. 16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
Ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ 16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας,
σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ

5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέση.
παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι
ἀδελφούς· 2 πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ
νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ. 3 κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18
Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 Εἰ δέ τις λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ
χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν φιμώσεις καί, Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ αὐτοῦ. 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν
ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ
γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. τριῶν μαρτύρων. 20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας
5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἐνώπιον πάντων ἔλεγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ

φρόνον ἔχωσι. **21** Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν. **22** Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. **23** Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνω ὀλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. **24** Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται. **2** Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνομενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. **3** Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, **4** τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, **5** διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. **6** Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειᾶς· **7** οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς

τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· **8** ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. **10** Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύνας πολλαῖς. **11** Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. **12** Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aiōnios g166) **13** Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, **14** τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἣν καιροῖς ἰδίους δεῖξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, **16** ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὧς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν. (aiōnios g166) **17** Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλοῦτου ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· (aiōn g165) **18** ἀγαθοεργεῖν,

πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
εἶναι, κοινωνικούς, **19** ἀποθησαυρίζοντας
ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον,
ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. **20**
ᾧ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον,
ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως
21 ἧν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ δια-
θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ
τέκνω· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω
ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς
ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν
ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4**
ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν
δακρῶν, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν
λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως,
ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου
Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω
σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ
ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
μου. **7** Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα
δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ
σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ
μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ
τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον
τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, **9** τοῦ
σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει
ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ'
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων,
(**aiōnios g166**) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον,
φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ
τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ
καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. **12**
Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ
πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκην
μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. **13**
Ἐπιποθῶν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων
ᾧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν
παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου
τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο,
ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ᾧν ἐστὶ Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. **16**
Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ·
ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν
μου οὐκ ἐπαισχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος
ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ
εὔρε— **18** δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος
παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ—καὶ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** Καὶ ἃ
ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. **3** Σὺ
οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις,
ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** Ἐὰν
δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ
νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.
7 Νόει ἃ λέγω· δῶν γὰρ σοὶ ὁ Κύριος
σύνεσιν ἐν πᾶσι. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου· **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν,
ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ
δέδεται. **10** Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ

τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχῃσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης
αἰώνιου. (αἰθῖνος g166) **11** Πιστὸς ὁ λόγος
εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν
12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν
εἰ ἄρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς
13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει
ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. **14**
Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρούμενος
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν
εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
τῶν ἀκουόντων. **15** Σπούδασον σεαυτὸν
δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην
ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δὲ βεβήλους
κενοφωνίας περίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ
προκόψουσιν ἀσεβείας, **17** καὶ ὁ λόγος
αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν ἔξει· ὧν ἔστιν
Ἵμέναιος καὶ Φιλητός· **18** οἵτινες περὶ
τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν
ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι
τὴν τινων πίστιν. **19** Ὁ μέντοι στερεὸς
θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν
σφραγίδα ταύτην, Ἔγώ Κύριος τοὺς ὄντας
αὐτοῦ, καί, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου. **20** Ἐν
μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ
εἰς ἀτιμίαν. **21** Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν,
ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἠτοιμασμένον. **22** Τὰς
δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μετὰ
τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς

καρδίας. **23** Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι
μάχας. **24** Δουλὸν δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι,
ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν,
ἀνεξίκακον, **25** ἐν πραότητι παιδεύοντα
τοὺς ἀντιδιατιθεμένους μήποτε δῶ αὐτοῖς
ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,
26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ
ἐκείνου θέλημα.

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.
2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι,
φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι,
ἀνόσιοι, **3** ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, **4**
προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, **5** ἔχοντες
μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν
αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου.
6 Ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες
εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες
γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις,
ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, **7** πάντοτε
μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. **8** Ὅν τρόπον
δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
Μωϋσῆ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀντίστανται τῇ
ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν
νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. **9** Ἄλλ'
οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια
αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ
ἐκείνων ἐγένετο. **10** Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς
μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει,
τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ

ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἴους διωγμούς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. 12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χειρὸν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανάρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· 17 ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος.

4 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 κήρυζον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· 8 λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. 9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· 10 Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλειπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκη· Κρήσης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. (αἰθῆ g165) 11 Λουκᾶς ἔστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. 13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. 17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρύσθῃν ἐκ στόματος λέοντος. 18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰθῆ g165) 19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ

χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος,
καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Τιτον

1 Παῦλος, δούλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἦν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, (aiōnios g166) **3** ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὁ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τοῦτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην· **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρήτης αἰεὶ ψευδῆται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. **13** Ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν· ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ· **2** πρεσβύτας νηφαλέους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· **3** πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἶνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται· **6** τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, **8** λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσηζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῆν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα,

ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (aiōn g165) 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

3 Ὑπομίμησε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. 4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. (aiōnios g166) 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς

ἀνθρώποις· 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. 10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὧν αὐτοκατάκριτος. 12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἦσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, **2** καὶ Ἀφρία τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. **7** Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτερης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· **12** σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη

(αἰῶνιος g166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει· **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** Naί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. **21** Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. **22** Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, **2** ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν, (αἰθῆ **g165**) **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς υποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; **6** Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. **7** Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (αἰθῆ **g165**) **9** Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. **10** Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, **12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον

ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. **13** Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῶμεν. **2** Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. **6** Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; Ἦ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; **7** Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφήκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕπω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. **9** Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. **10** Ἐπρεπε

γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ κατασκευάσας Θεός. **5** Καὶ Μωϋσῆς μὲν πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων· **6** παθημάτων τελειῶσαι. **11** Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' οἴκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παρρησίαν ἦν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους αὐτοὺς καλεῖν, **12** λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ βεβαίαν κατάσχωμεν. **7** Διό, καθὼς λέγει τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. **13** Καὶ πάλιν, Ἐγὼ αὐτοῦ ἀκούσητε, **8** μὴ σκληρύνητε τὰς ἔσομαι πεποιθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ Θεός. **14** Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε ἐρήμῳ, **9** οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου τεσσαράκοντα ἔτη. **10** Διὸ προσώχθισα τῇ καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ γενεᾶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον, Ἀεὶ πλανῶνται θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, **15** καὶ τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου ὁδοῦς μου· **11** ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν **16** Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, μου. **12** Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας **17** Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· **13** ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. **18** Ἐν ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑμῶν τις ἀπάτη τῆς ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται ἁμαρτίας· **14** μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· **15** ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. **16** Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπύκρναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως. **17** Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; **18** Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν

3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, **2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. **3** Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. **4** Πᾶς γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα

κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι; καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι
εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὐκ μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῆ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. **2** Καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κάκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν, Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. **4** Εἶρηκε γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω, Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6** Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθεῖαν, **7** πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἶρηται, Σήμερον ἔαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. **8** εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. **9** Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ. **10** Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. **11** Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέση τῆς ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ,

καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μέρισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. **13** Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. **15** Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. **16** Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· **2** μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· **3** καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ, προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. **4** Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρῶν. **5** Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. **6** Καθὼς καὶ ἐτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰθῆ **g165**) **7** Ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν

δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρῶν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλακίς εὐλαβείας, 8 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ἐρχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς εὐθέτον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· 8 αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου (aiōnios g166) 10 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 11 Περὶ οὗ τέλος εἰς καῦσιν. 9 Πεπεῖσμεθα δὲ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. 12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι 10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς, διακονοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον 13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ἔστι. 14 πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι Τελειῶν δὲ ἔστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν τέλους 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ κακοῦ.

6 Διό, ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, 2 βαπτισμῶν διδασκῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. (aiōnios g166) 3 Καὶ τοῦτο ποιήσωμεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας Πνεύματος Ἁγίου, 5 καὶ καλὸν γευσασμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (aiōn g165) 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμοῖαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, 14 λέγων, Ἥ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. 15 Καὶ οὕτω μακροθυμίας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. 16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος. 17 Ἐν ᾧ περισσώτερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκω, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς

προκειμένης ἐλπίδος· **19** ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος· **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (αιῶν g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, **2** ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ—πρῶτον μὲν ἐρμηνεύμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὁ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρήνης· **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ—μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. **4** Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. **5** Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευῖ τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε. **7** Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. **8** Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. **9** Καί, ὡς ἔπος εἶπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευῖ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται· **10** ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ

ὁ Μελχισεδέκ. **11** Εἰ μὲν οὖν τελείως διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν—ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο—τίς ἔτι χρεῖα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; **12** Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. **13** Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. **14** Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησε. **15** Καὶ περισσώτερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· **17** μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (αιῶν g165) **18** Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές· **19** οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγῆ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. **20** Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας—οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ὁμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ— (αιῶν g165) **22** κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. **23** Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δέ, διὰ τὸ μένειν αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. (αιῶν g165) **25** Ὅθεν

καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς ἐζητεῖτο τόπος. **8** Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε λέγει, Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. **26** καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν· **9** ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου τῶν οὐρανῶν γενόμενος· **27** ὃς οὐκ ἔχει μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο λέγει Κύριος. **10** Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνετέγκας, ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. **11** Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνωθὶ τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. **12** Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. **13** Ἐν τῷ λέγειν, Καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις

τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, **2** τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος· **3** πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. **4** Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα, **5** οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς λατρεῖας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. **2** Σκηνὴ κεχηρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἢ τε τὴν σκηνὴν, Ὅρα, γὰρ φησι, ποιήσεις λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται ἅγια. **3** Μετὰ ἐν τῷ ὄρει. **6** Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός λεγομένη ἅγια ἁγίων, **4** χρυσοῦν ἔχουσα ἐστὶ διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. **7** Εἰ γὰρ ἡ περικεκαλυμμένη πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν πρώτη ἐκείνῃ ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἢ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ

9 Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα

ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες **g166)** 15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 τῆς διαθήκης· 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ
 δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἰλαστήριον· περὶ
 ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6
 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν
 τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαιν
 οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· 7
 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ
 μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος,
 ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ
 λαοῦ ἀγνοημάτων· 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ
 Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι
 τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης
 σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· 9 ἥτις παραβολὴ
 εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν
 δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ
 δυνάμεναι κατὰ συνειδησιν τελειῶσαι
 τὸν λατρεύοντα, 10 μόνον ἐπὶ βρώμασι
 καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς
 καὶ δικαιώμασι σαρκός, μέχρι καιροῦ
 διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 Χριστὸς δὲ
 παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων
 ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεζιζονος καὶ τελειότερας
 σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ
 ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ δι' αἵματος
 τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου
 αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια,
 αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. (aīōnios g166)
 13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τάυρων καὶ τράγων,
 καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
 κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς
 σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσω μᾶλλον τὸ
 αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου
 ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ,
 καθαρῆς τὴν συνειδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν
 ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; (aīōnios
g166) 15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου
 εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ
 παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν
 οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
 (aīōnios g166) 16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον
 ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. 17
 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ
 μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος. 18 Ὅθεν
 οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.
 19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ
 νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβῶν
 τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ
 ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου,
 αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν
 ἐρράντισε, 20 λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς
 διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ
 Θεός. 21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ
 σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως
 ἐρράντισε. 22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα
 καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς
 αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις. 23 Ἀνάγκη
 οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ
 ἐπουράνια κρεῖττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
 24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσηλθεν
 ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ'
 εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι
 τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδ'
 ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ
 ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ'
 ἑνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· 26 ἐπεὶ ἔδει
 αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς
 κόσμου· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
 αἰῶνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς
 θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. (aīōn g165) 27

Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· 28 οὕτω καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις, εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. 2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους; 3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· 4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. 5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρίσω μοι· 6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· 7 τότε εἶπον, Ἰδοῦ, ἦκω— ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ— τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. 8 Ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας—αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται— 9 τότε εἶρηκεν, Ἰδοῦ, ἦκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. 10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν, οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. 11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας,

αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· 12 αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκές, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, 13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 14 Μιᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους. 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, 16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· 17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 18 Ὅπου δὲ ἄφεςις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. 19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, 20 ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 21 καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, 22 προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· 23 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινη, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελιάμενος· 24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, 25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. 26 Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,

οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, **11** Ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, 27 φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ 2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ ὑπεναντίους. 28 Ἀθετήσας τις νόμον πρεσβύτεροι. 3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· 29 πόσω, φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας (aiōn g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' ἐνυβρίσας; 30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, αὐτῆς ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖται. 5 Πίστει Ἔμοι ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, Κύριος· καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν αὐτοῦ. 31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ Θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμνηθήσεσθε δὲ τὰς μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ· 6 πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον 33 τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. 7 Πίστει οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. 34 Καὶ χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκευάσατε τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίν ἐν οὐρανοῖς πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος. καὶ μένουσαν. 35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν 8 Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμελλε μεγάλην. 36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 Πίστει κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 Ἔτι γὰρ παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς μικρὸν ὅσον ὅσον, Ὁ ἐρχόμενος ἦξει, καὶ ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ οὐ χρονιεῖ. 38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγκληρονόμων ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἐξεδέχετο ἢ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. 39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. περιποίησιν ψυχῆς. 11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ

καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο **24** Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος τὸν ἐπαγγειλάμενον. **12** Διὸ καὶ ἄφ' ἐνὸς ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένου, **25** μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· **26** μείζονα πλοῦτον θαλάσσης ἢ ἀναριθμητος. **13** Κατὰ πίστιν ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ιδόντες, τὴν μισθαποδοσίαν. **27** Πίστει κατέλιπεν καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεῖς τὸν θυμὸν τοῦ ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς, βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὀρῶν **14** Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ἐκαρτέρησε. **28** Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. **15** Καὶ εἰ μὲν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ἐκείνης ἐμνημόνευον ἄφ' ἧς ἐξῆλθον, ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη αὐτῶν. **29** εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. **16** Νῦν Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν, διὰ ξηρᾶς ἧς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπουρανοῦ· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς κατεπόθησαν. **30** Πίστει τὰ τεῖχη Ἰεριχὼ ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἠτοίμασε ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. **31** γὰρ αὐτοῖς πόλιν. **17** Πίστει προσενηόχεν Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπόλετο τοῖς Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας μετ' εἰρήνης. **32** Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει ἀναδεξάμενος, **18** πρὸς ὃν ἐλαλήθη, γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ **19** λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· **33** οἱ ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. **20** Πίστει εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. **21** Πίστει Ἰακώβ **34** ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. **22** Πίστει Ἰωσήφ πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **35** Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ νεκροῦς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἐνετείλατο. **23** Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεῖς οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως, πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ

φυλακῆς· **37** ἔλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, παιδεΐας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. **9** Εἶτα τοὺς μὲν τῆς ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, καὶ ἐνεντρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον θλιβόμενοι, κακουχούμενοι— **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος—ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ζήσομεν; **10** Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον γῆς. **39** Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἔκομίσαντο τὴν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** Πᾶσα δὲ παιδεΐα ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι, κρεῖττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἀλλὰ λύπης ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν ἡμῶν τελειωθῶσι. τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς, ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. **3** Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. **4** Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· **5** καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδεΐας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. **7** Εἰς παιδεΐαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; **8** Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε

καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον· **15** ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ τις ρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῆ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί· **16** μὴ τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. **17** Ἵστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων κληρονομησαί τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσελήλυθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνώφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ, **19** καὶ σάλπιγγοσ ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρουσ, λιθοβοληθήσεται· **21** καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς

εἶπεν, Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. 22 βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄλλα προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει ἄνθρωπος. 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίω, ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, 23 πανηγύρει τοῦ Θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. 8 ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῆ Θεῶ πάντων, Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, 24 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (αἰθῆ g165) 9 Διδαχαῖς καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, Ἄβελ. 25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, περιπατήσαντες. 10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν σκηνῆ λατρεύοντες. 11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ἀποστρεφόμενοι 26 οὗ ἢ φωνῆ τὴν ζώων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἅγια γῆν ἐσάλειψε τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται, διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα λέγων, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. 12 γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 Τὸ δέ, Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης μετᾶθεις, ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ ἔπαθε. 13 Τοῖνον ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν σαλευόμενα. 28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄνειδισμόν παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς αὐτοῦ φέροντες. 14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν καὶ εὐλαβείας 29 καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ ἐπιζητοῦμεν. 15 Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν καταναλίσκον. θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. 16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. 19

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμιῶν, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. 4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. 5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω. 6 Ὡστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ

Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. **20** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, **(aiōnios g166)** **21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(aiōn g165)**

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. **23** Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς. **24** Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. **25** Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ιακωβου

1 Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ οὐκ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. **8** Ἄνῆρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· **10** ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** Ἄνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπιγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπο Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· **14** ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. **16** Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθὲν ἐστί, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἐνὶ παραλλαγῇ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18** Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλήσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· **20** ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. **21** Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. **23** Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστί καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· **24** κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. **25** Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. **27** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχη; Μὴ δύναται ἡ πίστις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν σῶσαι αὐτόν; **15** Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γὰρ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὡς τῆς εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἶπη δέ τις αὐτοῖς χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, **3** καὶ καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; **17** τὴν λαμπράν, καὶ εἶπητε αὐτῷ, Σὺ κάθου Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ὡς καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, Σὺ ἐστὶ καθ' ἑαυτήν. **18** Ἄλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν στηθὶ ἐκεῖ, ἢ κάθου ὡς ἐπὶ τὸ ὑποπόδιόν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω δεῖξόν μοι τὴν πίστιν μου. **4** καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δεῖξω σοι ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; **5** ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. **19** Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστὶ καλῶς Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς φρίσσουσι. **20** Θέλεις δὲ γνῶναι, ὧ ἄνθρωπε βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά αὐτόν; **6** Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἐστὶν; **21** Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι νόμον ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; **23** Καὶ τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν, ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἢ λέγουσα, Ἐπίστευσε Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ καλῶς ποιεῖτε. **9** εἰ δὲ προσωποληπεῖτε, εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. ἀμαρτιάν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ **24** Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γὰρ ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ Ὅμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. **11** Ὁ ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, γὰρ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσεις, εἶπε καί, Μὴ καὶ ἐτέρα ὀδῶ ἐκβαλοῦσα; **26** Ὡσπερ γὰρ τὸ φονεύσεις; εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστὶν, οὕτω δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. **12** Οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶ. λαεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου **3** Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα. **2** Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἶ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἴδε, τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτὴ ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. 16 Ὅπου αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία μετάγομεν. 4 Ἴδού, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ πᾶν φαῦλον πράγμα. 17 Ἡ δὲ ἄνωθεν τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου εἰρηνικῆ, ἐπιεικῆς, εὐπειθῆς, μεστῆ ἐλέους πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὄρμη τοῦ εὐθύνοτος καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. 18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεῖρεται τοῖς ποιούσιν εἰρήνην.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυχεῖ. Ἴδού, ὀλίγον πῦρ ἠλίκην ὕλην ἀνάπτει. 6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. 8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. 9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. 11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. 13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. 14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 Οὐκ ἔστιν

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; 2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. 3 αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; Ὅς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. 5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει; Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν. 6 Μειζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. 7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. 8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρῖσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσσατε καρδίας, δίψυχοι. 9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. 10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. 11 Μὴ καταλαεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ

κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον Ἰδοῦ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς. καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτόν, **12** Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος ἕως λάβῃ ὑετὸν πρῶτιμον καὶ ὄψιμον. σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις **8** Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὸν ἕτερον; **13** Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε Κυρίου ἤγγικε. **9** Μὴ στενάζετε κατ' τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε ἰδοῦ, ἕνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, καὶ κερδήσωμεν ὁ κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. **10** **14** οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς Ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; Ἀτιμὴς γὰρ ἔσται κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ καὶ προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. ἀφανιζομένη. **15** Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, **11** Ἰδοῦ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **16** Νῦν δὲ Κυρίου ἴδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστι καὶ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα οἰκτίρμων. **12** Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. **17** Εἰδότε μου, μὴ ὀμνύετε, μῆτε τὸν οὐρανόν, μῆτε οὐ καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία τὴν γῆν, μῆτε ἄλλον τινα ὄρκον· ἦτω δὲ αὐτῷ ἐστιν. ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. **13** Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. **14** Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· **15** καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἀμαρτίας ἦ πεποικῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. **16** Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. **17** Ἥλιος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. **18** Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τάλαιπωρίαῖς ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. **2** Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν· **3** ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἶδς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. **4** Ἰδοῦ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἰβοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὄτια Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. **5** Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **6** Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. **7** Μακροθυμήσατε οὖν,

ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί,
ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20** γινωσκέτω
ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ
καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς, **5** τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ εἰς δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρένησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες. **11** ἔρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **12**

Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. **16** διότι γέγραπται, Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. **23** ἀναγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) **24** Διότι, Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα

ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ
χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· **25** τὸ
δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο
δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς,
(aiōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ
πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ
φθόνους καὶ πάσας καταλαλιὰς, **2** ὡς
ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον
γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀύξηθῆτε,
3 εἴπερ ἐγένευσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος
4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα,
ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον,
παρὰ δὲ Θεῶ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, **5** καὶ
αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος
πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι
πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ
Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **6** Διότι
περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, Ἴδού, τίθημι ἐν
Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν,
ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ
μὴ κατασχυνοθῆ. **7** Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ
τοῖς πιστεῦουσιν· ἀπειθοῦσι δέ, λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, **8** καί,
λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου·
οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες·
εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. **9** Ὑμεῖς δὲ γένος
ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος
ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς
ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ·
οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἔλεηθέντες, **11**
Ἄγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ
παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν

ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ
τῆς ψυχῆς· **12** τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν
ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν
ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν,
ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ἐποπτεύσαντες,
δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. **13**
Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ
τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· **14**
εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις
εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ
ἀγαθοποιῶν. **15** Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν
τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· **16**
ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα
ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Θεοῦ. **17** Πάντας τιμήσατε.
Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπήσατε. Τὸν Θεὸν
φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε. **18** Οἱ
οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ
τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς
καὶ ἐπεικείσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν
Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσῃ ἀδίκως.
20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες
καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ' εἰ
ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε,
τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ. **21** Εἰς τοῦτο γὰρ
ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· **22** ὃς
ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· **23** ὃς λοιδορούμενος
οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσῃ οὐκ ἠπέλει,
παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· **24** ὃς
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς

ἀμαρτῆρας ἀπογενόμενοι, τῆ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. μὴ λαλήσαι δόλον· **11** ἐκκλινάτω ἀπὸ **25** Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. **12** Ὅτι ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὅμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, **2** ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. **3** Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· **4** ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πράεος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. **5** Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν· **6** ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **8** Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοί, φιλόφρονες· **9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. **10** Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαθῶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν

αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. μὴ λαλήσαι δόλον· **11** ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. **12** Ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. **13** Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; **14** Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· **15** Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου· **16** συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν. **17** Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας. **18** Ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι, **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, **20** ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος· **21** ὁ ἀντίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, **22** ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν,

ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔγνωσαν ὀπίσασθε ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας· **2** εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. **3** Ἄρκετος γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἔθνων κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίας, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· **4** ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· **5** οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. **6** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. **7** Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς· **8** πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν· **9** φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν· **10** ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ· **11** εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aiōn g165) **12** Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος· **13** ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε

τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. **14** Εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. **15** Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτριεπίσκοπος· **16** εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. **17** Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; **18** Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῶζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; **19** Ὅστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός· **2** ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνίον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· **3** μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. **4** Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. **5** Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. **6** Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ

τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς
ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, 7 πᾶσαν τὴν μέριμναν
ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ
μέλει περὶ ὑμῶν. 8 Νήψατε, γρηγορήσατε
ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων
ῥυόμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπή-
9 ρῶ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες
τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. 10 Ὁ
δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει.
(αιῶνιος g166) 11 Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
(αιῶν g165) 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων
ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
ἣν ἐστήκατε. 13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός
μου. 14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πετροῦ Β΄

1 Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· **3** ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· **4** δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐπιθυμίας φθορᾶς· **5** Καὶ αὐτὸ τοῦτο δέ, σπουδῆν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· **8** Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργούς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· **9** Ὅτι γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν· **10** Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· **11** οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. (aiōnios g166) **12** Διὸ οὐκ ἀμελήσω αἰεὶ

ὑμᾶς ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καίπερ εἰδόμενος, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας· **13** Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· **14** εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι· **15** Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι· **16** Οὐ γὰρ σεσοφισμένοι μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπτει γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος· **17** Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα· **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ· **19** Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν ἀσχημῶ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται· **21** Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες

εαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. **2** Καὶ τρυφὴν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, **14** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται. **3** Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. **4** Εἰ γὰρ κατάρας τέκνα· **15** καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας ὁδῶ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους (Tartaros ἀδικίας ἠγάπησεν, **16** ἔλεγχιν δὲ ἔσχεν **g5020**) **5** καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἰδίας παρανομίας ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἀνθρώπου φωνῆ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. **17** Οὗτοί ἐπάξας· **6** καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικῶς· **7** αἰῶνα τετήρηται. (questioned) **18** Ὑπέρογκα καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐν ἐπιθυμίαις σαρκός, ἀσελγείαις, τοὺς ἐρρύσατο· **8** βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἀναστρεφόμενος, **19** ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν· **9** οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς ᾧ γάρ τις ἦττηται, τούτῳ καὶ ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς δεδούλωται. **20** Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· **10** μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠτῶνται, γέγονεν καταφρονούντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. **21** δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες· **11** Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὅπου ἄγγελοι, ἰσχυὶ καὶ δυνάμει μείζονες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. **12** Οὗτοι δέ, ἀγίας ἐντολῆς. **22** Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγενημένα εἰς τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὅς λουσαμένη εἰς βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν κύλισμα βορβόρου.

καταφθαρήσονται, **13** κομιούμενοι μισθὸν **3** Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν ἀδικίας, ἡδονὴν ἠγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν

ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν δικαιοσύνη κατοικεῖ. 14 Διό, ἀγαπητοί, ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι σωτήρος· 3 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν 15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν ἐμπαίκται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς πορευόμενοι, 4 καὶ λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ἡ ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἀφ' ἧς δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν· 16 ὡς καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. 5 Λανθάνει περὶ τούτων· ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα, γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ, 6 ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. 17 Ὑμεῖς οὖν, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεῖς ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα ἀπώλετο· 7 οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ μὴ, τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. 18 Αὐξάνετε πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. 8 Ἐν δὲ καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν. (αἰθῆ g165)

μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. 9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἠγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. 10 Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἧ ὅι οὐρανοὶ ῥοιζήδον παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. 11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, 12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται; 13 Καινοὺς

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἔθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. **2** Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. (aiōnios g166) **3** Ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκοτεῖ περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστὶ καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρισῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, πατέρας,

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· **2** καὶ αὐτὸς ἴλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Ὁ λέγων, Ἔγνωνκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· **6** Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν. **7** Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. **8** Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. **10** Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

Γράφω ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, πατέρας, **14** Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι

ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. **15** Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. **16** Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶ. **17** Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165)

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. **19** Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἄν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. **20** Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. **21** Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. **22** Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. **23** Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. **24** Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐάν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (αἰθῆnios g166)

πλανώντων ὑμᾶς. **27** Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρειάν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ. **28** Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῆ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **29** Ἐάν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. **2** Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστι. **3** Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. **4** Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. **5** Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. **6** Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. **7** Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. **8** ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. **9** Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ

ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ παρρησιᾶν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, **22** καὶ ὁ Θεοῦ γεγέννηται. **10** Ἐν τούτῳ φανερά· ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐστὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. **23** Καὶ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεῦσωμεν τῷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. **11** Ὅτι αὕτη ἐστὶν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· **12** οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ ἐντολῆν. **24** Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ τοῦ πνεύματος οὐ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεῦετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκειται τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· **3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. **4** Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. **5** Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. **6** Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. **7** Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. **8** Ὁ μὴ ἀγαπῶν

οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9** Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **11** Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. **13** Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. **16** Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. **17** Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν

ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; **21** Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **3** Αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. **4** Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἣ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; **6** Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. **7** Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, **8** τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **10** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. (αἰῶνιος g166) **12** Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (αἰῶνιος g166) **14** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν· **15** καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ζωὴ αἰώνιος. (αἰῶνιος g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ἰωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἦν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. **9** Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. **10** Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου

καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς, Ἀμῆν.

Ιωαννου Γ΄

σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐω τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή. **3** Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὐς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. **7** Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. **8** Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν. **12** Δημητρίω μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν. **13** Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη

Ιουδα

1 Ἰουδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις, κλητοῖς. **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. **4** Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδόμενος ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. **6** Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οικητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aiidios g126) **7** Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωυσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,

ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. **10** Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορευθήσαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκρίζωθέντα. **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας ἀστερές πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ, λέγων, Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες

ἐαυτοὺς, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι,
21 ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε,
προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios
g166) 22 Καὶ οὐς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι
23 οὐς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ πυρὸς
ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. 24 Τῷ δὲ
δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταιστους,
καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ
ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, 25 μόνῳ σοφῷ
Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aīōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **2** ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰῶν g165) **7** Ἴδού, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἴτινες αὐτὸν ἐξέκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν. **8** Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ κοινῶν ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν

Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος, **11** λεγούσης, Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ ἐκεῖ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν. **14** Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἕριον λευκόν, ὡς χιῶν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός· **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. **16** Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρὶ ἀστέρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ, λέγων, Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, **18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδού, ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄιδου. (αἰῶν g165, Hadēs g86) **19** Γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἶσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα· **20** ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν

ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσί.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βασιλεύει κακοῦς, καὶ ἐπειράσας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι καὶ οὐκ εἰσί, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς, **3** καὶ ὑπομονήν ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἐκοπίασας. **4** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. **5** Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησης. **6** Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. **7** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου. **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· **9** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ· καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγή τοῦ Σατανᾶ. **10** Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν· ἰδοὺ δὴ, μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἔκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· **13** Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξε τὸν Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεύσαι. **15** Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** Μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· **19** Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. **20** Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφείς τὴν γυναῖκά σου Ἰεζάβελ, ἣ λέγει ἑαυτὴν προφητιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ

τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ εἰδωλόθυτα. **21** Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἱμάτια αὐτῶν καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. **5** Ὁ νικῶν, ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** Ἰδοῦ, βάλλω οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** Καὶ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ὁ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησῖαι ὅτι ἐγὼ εἶμι ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ταῖς ἐκκλησίαις. **7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** Ὑμῖν δὲ ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγω, τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες κλεῖν τοῦ Δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς κλείσει αὐτήν, εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων· καὶ οὐδεὶς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος, ἀνοίξει. **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοῦ, δέδωκα **25** Πλὴν ὁ ἔχετε κρατήσατε, ἄχρις οὗ ἂν ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς ἤξω. **26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, ἐπὶ τῶν ἐθνῶν. **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** Ἰδοῦ, ῥάβδῳ σιδηρᾶ· ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικά, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν συντριβήσεται· ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ πατρὸς μου. **28** καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοῦ, ποιήσω τὸν πρωῖνόν. **29** Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί αὐτοὺς ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἠγάπησά σε. **10** Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. **2** Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλες ἀποβάλλειν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου. **3** Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἤξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σέ. **4** Ἄλλ' ὀλίγα ἔχεις

ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοῦ, τὸ καινόν. **13** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **14** Καὶ θρόνον καθήμενος, **3** ὅμοιος ὁράσει λίθω τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ γράψον, Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ θρόνου ὁμοίως ὁράσις σμαραγδίνων. **4** πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι τοῦ Θεοῦ· **15** Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους τοὺς ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἦς εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, ἢ ζεστός. **16** Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὐ περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. τοῦ στόματός μου. **17** Ὅτι λέγεις, Πλούσιός **5** Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ εἶμι, καὶ πεπλοῦτήκα, καὶ οὐδενὸς χρεῖαν καὶ φωναὶ καὶ βρονταί. Καὶ ἑπτὰ λαμπάδες ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ὁ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς αὐτοῦ, αἱ εἰσὶν ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ· καὶ γυμνός· **18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι **6** καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα χρυσίον παρ' ἐμοῦ πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλω. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα θρόνου καὶ κύκλω τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα περιβάλη, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. γυμνότητός σου· καὶ κολλύριον ἵνα ἐγχρίσῃ **7** Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς. **19** Ἐγὼ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ ὄσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω τρίτον ζῶον ἔχον πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον. **20** Ἴδοῦ, τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένω. ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις **8** Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἓν ἔχον ἀνά ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν πτέρυγας ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἔσθωθεν γέμουσιν θύραν, καὶ εἰσελεύσονται πρὸς αὐτόν, καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντες, Ἅγιος, ἅγιος, **21** Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. **9** Καὶ ὅταν δῶσι καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. **9** Καὶ ὅταν δῶσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν ἐν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αἰῶν **g165**) **10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες, (αἰῶν

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοῦ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἠκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων, Ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. **2** Καὶ

g165) 11 Ἄξιος εἶ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἅγιος, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας πάντα, καὶ δια τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. 2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ἄξιός ἐστιν ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; 3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. 4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. 5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. 6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, ἃ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀποστελλόμενα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. 7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. 8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμουσᾶς θυμιαμάτων, αἱ εἰσι προσευχαὶ τῶν ἁγίων. 9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες, Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι

σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, 10 καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. 13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστί, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς, πάντας ἤκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰῶν g165) 14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγοντα τὸ Ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσον, καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον ὅτι ἦνοιξε τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς, Ἔρχου καὶ ἴδε. 2 Καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ. 3 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος, Ἔρχου. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς, ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. 5 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, Ἔρχου

καὶ ἴδε. Καὶ ἰδοῦ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ ἐκινήθησαν. **15** Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, χειρὶ αὐτοῦ. **6** Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν, Χοῖνιξ πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροί, καὶ πᾶς δοῦλος σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς καὶ ἐλεύθερος, ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ δηναρίου καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, **16** ἀδικήσης. **7** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγιδα καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ λέγοντος, Ἔρχου καὶ ἴδε. **8** Καὶ ἰδοῦ, ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου. **17** ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ Ἄιδης ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς ἡκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία δύνανται σταθῆναι;

7 Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ τι δένδρον. **2** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγιδα Θεοῦ ζῶντος καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, **3** λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένων ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραήλ. **5** Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένα: ἐκ φυλῆς Ῥουβίμ, δώδεκα χιλιάδες ἐκ φυλῆς Γάδ, δώδεκα χιλιάδες ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, δώδεκα χιλιάδες ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, δώδεκα χιλιάδες ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες. **7** ἐκ φυλῆς Συμεών, δώδεκα χιλιάδες ἐκ φυλῆς

Λευί, δώδεκα χιλιάδες ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καϋμα· 17 ὅτι τὸ ἄρνιον δώδεκα χιλιάδες· 8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλών, τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτούς, δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, δώδεκα καὶ ὀδηγεῖ αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, δώδεκα καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. 9 Μετὰ ταῦτα ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

εἶδον, καὶ ἰδοῦ, ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικας ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν· 10 καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλη, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τῷ ἄρνιῳ. 11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, 12 λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰὼν g165) 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον; 14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριέ μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἄρνιου. 15 Διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. 16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωριον. 2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασι, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. 3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. 6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἶμα· 9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων ἐν τῇ θαλάσσει, τὰ ἔχοντα ψυχὰς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. 10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε,

καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας αὐτῶν ὡς βασιανισμὸς σκορπίου, ὅταν καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ παῖση ἄνθρωπον. **6** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν τῶν ὑδάτων. **11** Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος θάνατον, καὶ οὐ μὴ εὐρήσουσιν αὐτόν· καὶ λέγεται ὁ Ἄψινθος καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος. **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις ἐπικράνησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου ὡς στέφανοι χρυσοῖ, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων. **8** Καὶ εἶχον ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα, καὶ αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν. **9** Καὶ εἶχον ἡ νυξ ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων λέγοντος φωνῆ μεγάλη, Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. **10** τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν κέντρα. Καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. **(Abyssos g12)** **2** Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀῆρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **(Abyssos g12)** **3** Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **5** Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασιανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασιανισμὸς

μῆνας πέντε. **11** Ἐχουσαι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀββαδῶν, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. **(Abyssos g12)** **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοῦ, ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **14** λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **16** Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν

αὐτῶν. **17** Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν τῇ ὀράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων καὶ μὴ αὐτὰ γράψης. **5** Καὶ ὁ ἄγγελος ὄν αὐτῶν ἐκπορευέται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ θεῖον. **18** Ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων τῆς γῆς ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν οὐρανόν, **6** καὶ ὤμοσε τῷ ζῶντι ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε θεοῦ τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν. **19** Ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται· (αἰθῆ αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφρων, **g165**) **7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι. ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλη σαλπίζειν, **20** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν προφήτας. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ καὶ τὰ εἶδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ λέγουσα, Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλιδάριον τὸ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. περιπατεῖν· **21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν **9** Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλιδάριον. Καὶ λέγει αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὸ ὡς μέλι. **10** Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι, γλυκὺ καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγουσί μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἐπὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

10 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός· **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεωγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, **3** καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὡς περ λέων μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς

προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ τὴν αὐλὴν καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ τὴν ἕξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἕξω, καὶ μὴ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσον ἐπὶ καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. **12** Καὶ ἤκουσα τεσσαράκοντα καὶ δύο. **3** Καὶ δώσω τοῖς δυσι φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὦδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔθεώρησαν σάκκους. **4** Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. **13** Καὶ ἐν αἱ δύο λυχνίαί αἱ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῆς ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, γῆς ἐστῶσαι. **5** Καὶ εἴ τις αὐτούς θέλει καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν ἀνθρώπων, χιλιάδες ἐπτά· καὶ οἱ λοιποὶ καὶ εἴ τις θέλει αὐτούς ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὗτοι ἔχουσι τὸν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ ἡ οὐρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς δευτέρα ἀπῆλθεν· ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη, ἰδοὺ, βρέχη τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, Ἐγένετο ἡ βασιλεία γῆν ὁσαύκις ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ. τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ **7** Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (αἰθῆ **g165**) **16** Καὶ οἱ ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, καὶ νικήσει εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos **g12**) τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς **8** Καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας θρόνους αὐτῶν, ἔπεσον ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, **17** πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἐβασίλευσας. **18** Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, ἡμέρας τρεῖς ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνημα. **10** Καὶ νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ δῶρα ἀγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά δώσουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ προφηταὶ ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. **19** ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας Καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ,

καὶ ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζα μεγάλη.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἔκραζεν ὠδίνουσα, καὶ βασιανιζομένη τεκεῖν. **3** Καὶ ὥφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ, δράκων πυρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα. **4** Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. **5** Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἐκτρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ πολεμήσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὗρέθη αὐτῷ ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην· ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** Καὶ ἤκουσα φωνὴν

μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαν, Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τῇ γῆ καὶ τῇ θαλάσῃ, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα. **14** Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν, καὶ καιροῦς, καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** Καὶ ἐβόηθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβατῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ

δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ **12** Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ὀνόματα βλασφημίας. **2** Καὶ τὸ θηρίον, ὃ πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἐποίει τὴν εἶδον, ἣν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, **13** Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ πῦρ ἵνα καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. **3** Καὶ μίαν ἐκ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίῃ ἐπὶ τὴν γῆν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡσεὶ ἐσφαγμένην ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** Καὶ πλανᾷ τοὺς εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου ἐμοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ αὐτοῦ ἐθεραπεύθη· καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου· **4** καὶ προσεκύνησαν θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς τῷ δράκοντι τῷ δεδωκότι τὴν ἐξουσίαν γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ εἶχε τὴν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, πληγὴν καὶ ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας. **15** Καὶ λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Καὶ τίς ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ δυνατοῦ πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; **5** Καὶ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι βλασφημίαν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἀποκτανθῶσι. **16** πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς **6** Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα πτωχοῦς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ δούλους, ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χαράγματα οὐρανῶ σκηνοῦντας. **7** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἡ ἐπὶ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία δύναται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν καὶ ἔθνος. **8** Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **18** Ὡδε ἡ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς ἐστί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐστὶν ἑξακόσια κόσμου. **9** Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. **10** ἐξήκοντα ἕξ.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, τὸ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀριθμὸς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **2** Καὶ ἤκουσα

φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθῆσεται ἐν πυρὶ καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρωδῶν καὶ θειῶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων, κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** Καὶ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου· **11** καὶ ὁ καπνὸς ἄδουσιν ὧδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν ἀναβαίνει· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ τὴν ὧδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. γῆς. **4** Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ (αἰθῆ g165) **12** Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστὶν ἐμολύνθησαν· παρθένοι γὰρ εἰσιν. Οὗτοί οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ ἄν ὑπάγῃ. Οὗτοι ὑπὸ Ἰησοῦ ἠγοράσθησαν οὐρανοῦ λεγούσης, Γράψον, Μακάριοι οἱ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι καὶ τῷ ἀρνίῳ. **5** Καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν λέγει Ναὶ τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται τῷ στόματι αὐτῶν ψεῦδος· ἄμωμοι γὰρ ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν εἰσι. **6** Καὶ εἶδον ἄγγελον πετόμενον ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον ἰδοῦ, νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς καθημένους ἐπὶ καθήμενον ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, γλῶσσαν καὶ λαόν, (αἰθῆ g166) **7** λέγων καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξύ. **15** ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν Κύριον, Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρῖσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε αὐτὸν κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** Καὶ ἔβαλεν Καὶ ἄλλος δευτερός ἄγγελος ἠκολούθησε, ὁ καθημένος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον λέγων, Ἔπεσε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἐκ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. **17** Καὶ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη. **9** Καὶ ἄλλος ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ὄξύ. **18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξύ, λέγων, Πέμψον τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξύ καὶ τρύγησον ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι

ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. **19** Καὶ ἔβαλεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (αἰῶν g165) **8**
ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης
καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ
ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ οὐδείς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν,
τὸν μέγαν. **20** Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἕξωθεν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ
τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἀγγέλων.
ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων **16** Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ
χιλίων ἑξακοσίων. ναοῦ, λεγουσῆς τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις,

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ Ὑπάγετε, καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας
μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. **2** Καὶ
ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν
εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
πυρρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς
καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. **3** Καὶ ὁ
ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐστῶτας δευτέρος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς
κιθάρας τοῦ Θεοῦ. **3** Καὶ ἄδουσι τὴν ῥοδὴν νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν
Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ. **4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε
ῥοδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες, Μεγάλα καὶ τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ
θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο
παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ αἷμα. **5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν
σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἔθνων. **4** Τίς οὐ μὴ ὑδάτων λέγοντος, Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ
φοβηθῆ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά ὁ ἦν, ὁ ὄσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας· **6** ὅτι
σου; Ὅτι μόνος ἅγιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ
ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι εἶσι. **7** Καὶ
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. **5** ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναί,
Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου. **8** Καὶ ὁ τέταρτος
6 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, οἱ ἦσαν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν πυρὶ
ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρόν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους. **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν
7 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος
τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ
γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ

ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἔμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα ἀκάθαρτα τρία ὡς βάτραχοι· **14** εἰσι γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος— **15** Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ— **16** Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραῖστί Ἀρμαγεδών. **17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα, Γέγονε. **18** Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί, καὶ σεισμοὶ μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ’ οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμός, οὕτω μέγας. **19** Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. **20** Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. **21** Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς ταλαντιαία, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ’ ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν· **2** μεθ’ ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. **3** Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. **6** Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα. **7** Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος, Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ

τὰ δέκα κέρατα. 8 Τὸ θηρίον, ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. Καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπόντων ὅτι ἦν τὸ θηρίον, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ παρέσται. (Abyssos g12) 9 Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσίν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν. 10 Καὶ βασιλεῖς εἰσὶν ἑπτὰ· οἱ πέντε ἔπεσον, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθε· καί, ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον δεῖ αὐτὸν μεῖναι. 11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστὶ, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. 12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσίν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλ' ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου. 13 Οὗτοι μίαν ἔχουσι γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδώσιν. 14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. 15 Καὶ λέγει μοι, Τὰ ὕδατα, ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθεται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. 16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες, καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ γυμνὴν ποιήσουσιν αὐτήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτήν κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ. 17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι γνώμην μίαν, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ,

ἄχρι τελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. 18 Καὶ ἡ γυνὴ, ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἣ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔκραξεν ἰσχυρᾶ φωνῇ, λέγων, Ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου. 3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπτώκασιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. 4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἔξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· 5 ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. 7 Ὅσα ἐδόξασεν αὐτήν καὶ ἐστηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. 8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἦξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσουσι καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ

βασιλείς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς
 καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ
 καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, **10** ἀπὸ πόλει τῇ μεγάλῃ; **19** Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ
 μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες
 βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, καὶ πενθοῦντες καὶ λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἢ
 ἢ πόλις ἢ μεγάλη Βαβυλῶν, ἢ πόλις ἢ πόλις ἢ μεγάλη, ἐν ἧ ἔπλουτήσαν πάντες
 ἰσχυρά, ὅτι μιᾶ ὥρα ἦλθεν ἡ κρίσις σου. οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσι καὶ τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾶ ὥρα ἠρημώθη.
 πενθήσουσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον **20** Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ
 αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι **12** γόμον ἄγιοι, καὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφηταί,
 χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ
 μαργαρίτου, καὶ βυσσίνου, καὶ πορφυροῦ, αὐτῆς. **21** Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς
 καὶ σηρικοῦ, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς
 θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὀρμήματι
 καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, βληθήσεται Βαβυλῶν ἢ μεγάλη πόλις, καὶ
 καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου· οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. **22** Καὶ φωνὴ κιθαρῶδῶν
13 καὶ κινάμων, καὶ θυμιάματα, καὶ καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν
 μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης
 καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ πρόβατα, πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι,
 καὶ κτήνη· καὶ ἵππων, καὶ ραιδῶν, καὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ
 σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. **14** Καὶ ἔτι, **23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ
 ἢ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ
 ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν
 τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ
 αὐτὰ οὐ μὴ εὔρης. **15** Οἱ ἔμποροι τούτων, σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. **24** Καὶ ἐν
 οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν αὐτῇ αἵματα προφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη,
 στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.
 αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, **16** καὶ **19** Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν
 λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἢ πόλις ἢ μεγάλη, ἢ μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ,
 περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν λεγόντων, Ἄλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ
 καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· **2**
 καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· **17** ὅτι ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ·
 μιᾶ ὥρα ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος, ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις
 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον διέφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς,
 πλέων, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἶμα τῶν δούλων αὐτοῦ
 ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, **18** ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** Καὶ δεύτερον εἶρηκεν,

Ἄλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ g165) 4 Καὶ 13 καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες, αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν λόγος τοῦ Θεοῦ. 14 Καὶ τὰ στρατεύματα τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ λέγοντες, Ἀμήν· Ἄλληλούϊα. 5 Καὶ φωνὴ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα, Αἰνεῖτε λευκὸν καθαρόν. 15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ ἴνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς μεγάλοι. 6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ· καὶ πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντες, τῆς ὄργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἄλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς 16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. 7 Χαίρωμεν καὶ μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. 17 Καὶ εἶδον ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἄρνιου, καὶ ἡ γυνὴ ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν. 8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις ἴνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καὶ τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε, καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ τῶν ἁγίων ἐστί. 9 Καὶ λέγει μοι, Γράψον, Θεοῦ, 18 ἴνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, τοῦ ἄρνιου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθήμενῶν ἐπ' Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσι. 10 αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων τε Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων, καὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων. 19 προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι, Ὅρα Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς μὴ σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν θείῳ· (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν

ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἄβυσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) **2** Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὄλην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισε καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) **4** Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη. **5** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **6** Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεῦτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. **7** Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, **8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ,

συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον· ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. **9** Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **10** Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκόν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτόν, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. **12** Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνεώχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνεώχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **13** Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Hadēs g86) **14** Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δευτερός ἐστίν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἰερουσαλὴμ

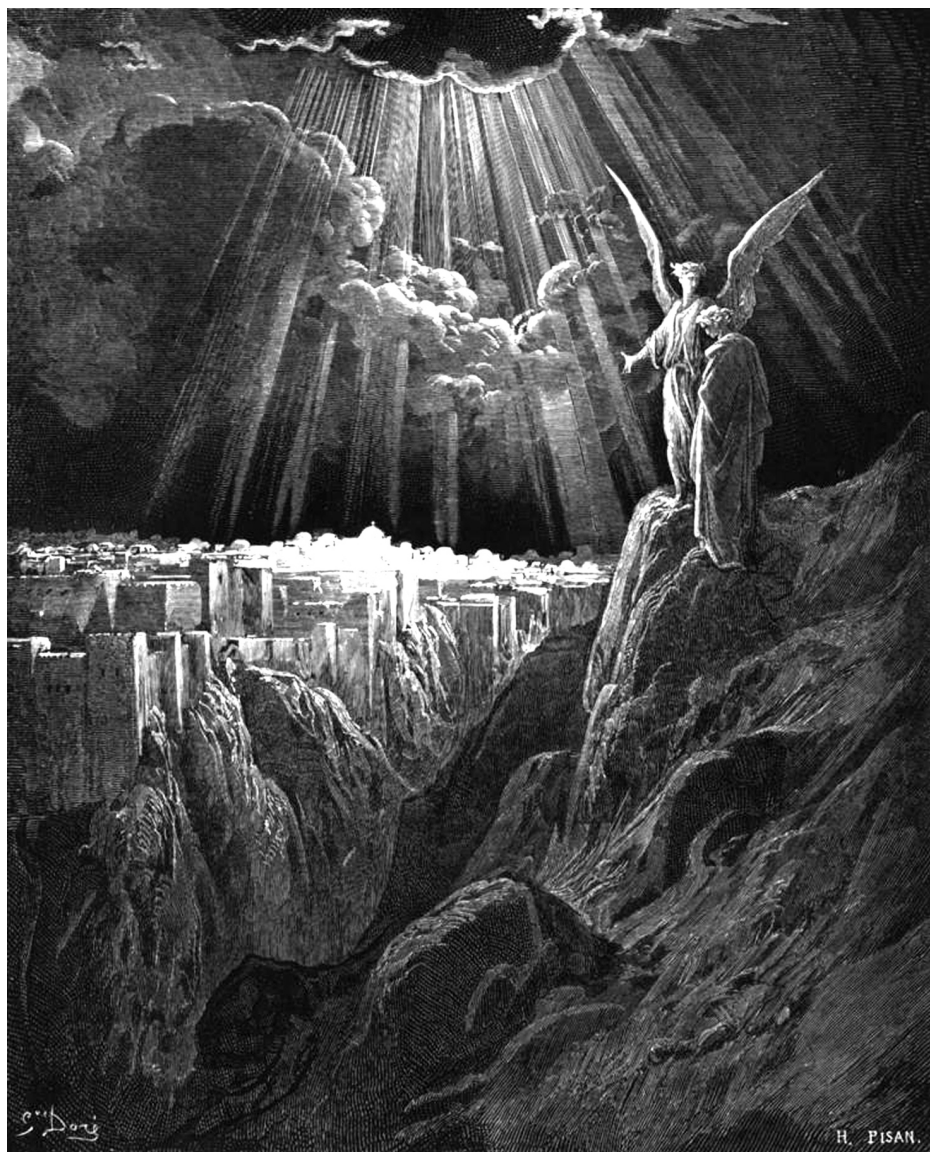
καινήν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ φωστήρ αὐτῆς ὅμοιος λίθω τιμιωτάτῳ, ὡς οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς λίθω ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. **12** ἔχουσα νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας **3** Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλου οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἴδού, ἡ σκηνὴ τοῦ δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει ἐστὶν ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, υἰῶν Ἰσραὴλ. **13** Ἀπὸ ἀνατολῶν, πυλῶνες καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν. **4** καὶ τρεῖς καὶ ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς καὶ ἀπὸ δυσμῶν, αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι οὔτε πυλῶνες τρεῖς. **14** Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. **5** Καὶ εἶπεν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων ὁ καθηήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ, Ἴδού, πάντα τοῦ ἀρνίου. **15** Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε καινὰ ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, Γράψον· ὅτι μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν οὔτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι. πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ **6** Καὶ εἶπέ μοι, Γέγονα τὸ Ἄλφα καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. **16** Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος Ὡ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ δωρεάν. **7** Ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, σταδίους δώδεκα χιλιάδων· δώδεκα τὸ καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς μοι υἱός. **8** Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις ἴσα ἐστί. **17** Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου. **18** Καὶ εἰδωλόατραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἰάσπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρόν, ὅμοιον ὑέλῳ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος. καθαρῷ. **19** Οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς (Limnē Pyr g3041 g4442) πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. **9** Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἰάσπις ὁ δεύτερος, τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ Ὁ θεμέλιος ὁ τρίτος, χαλκηδῶν· ὁ τέταρτος, φιάλας γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν σάπφειρος ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων, σμάραγδος· **20** ὁ ἕκτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος τοῦ ἀρνίου. **10** Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἕνατος, τοπάζιον· ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἐνδέκατος, πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλήμ, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυσος. **21** Καὶ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται· Θεοῦ, **11** ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· ὁ ἀνά εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνός

μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕελος διαυγής. **22** Καὶ ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς Θεοῦ ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. **7** Καὶ τὸ ἄρνιον. **23** Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς τοῦ ἡλίου, οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, **8** Καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. **24** Καὶ ταῦτα. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον περιπατήσουσι τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς προσκυνήσῃσι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. **9** Καὶ αὐτῷ δόξαν καὶ τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς λέγει μοι, Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἰμι, καὶ αὐτήν. **25** Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν κλεισθῶσιν ἡμέρας—νῦξ γὰρ οὐκ ἔσται τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐκεῖ— **26** καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τῷ Θεῷ προσκύνησον. **10** Καὶ λέγει μοι, τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν· **27** καὶ οὐ μὴ Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινόν, καὶ ποιοῦν τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς βδέλυγμα καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐστίν. **11** Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ἔντιμος ἔντιμος ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. **12** Ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ. **13** Ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. **14** Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. **15** Ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός. **17** Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἔρχου. Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἔρχου. Καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω· ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ

22 Καὶ ἔδειξέ μοι ποταμὸν καθαρὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου. **2** Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδιδούς τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. **3** Καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, **4** καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **5** Καὶ νῦξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτιεῖ αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (αἰθῆ γ165) **6** Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι

ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιθῆ ἑπ' αὐτά, ἐπιθήσαι ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **19** καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφέλοι ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν. Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἴδου, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν·

Ἀποκαλυψις Ἰωαννοῦ 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Text-Critical/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α΄ 1:23

Πετρου Α΄ 1:25
Πετρου Α΄ 4:11
Πετρου Α΄ 5:11
Πετρου Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

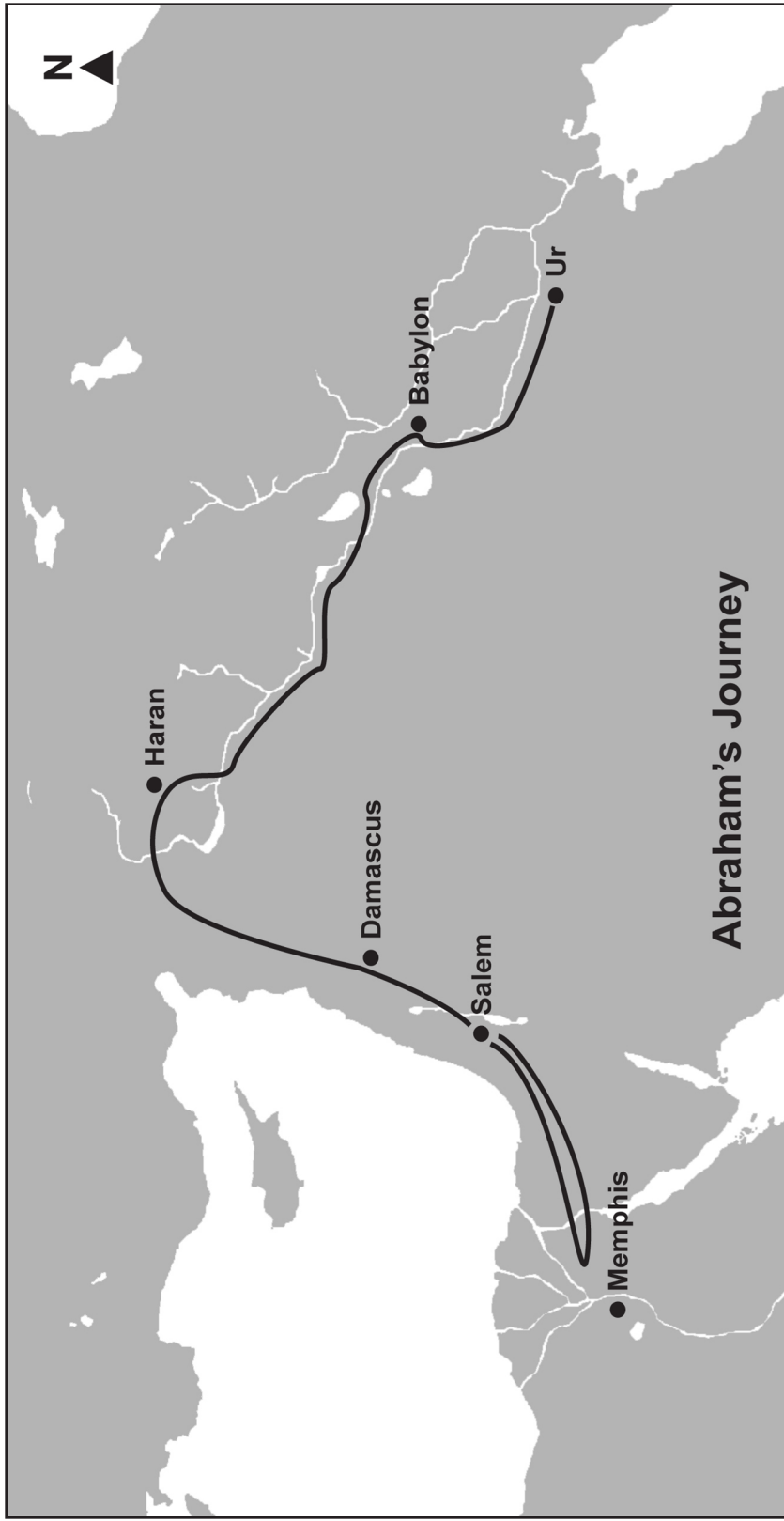
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Άσμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Οσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

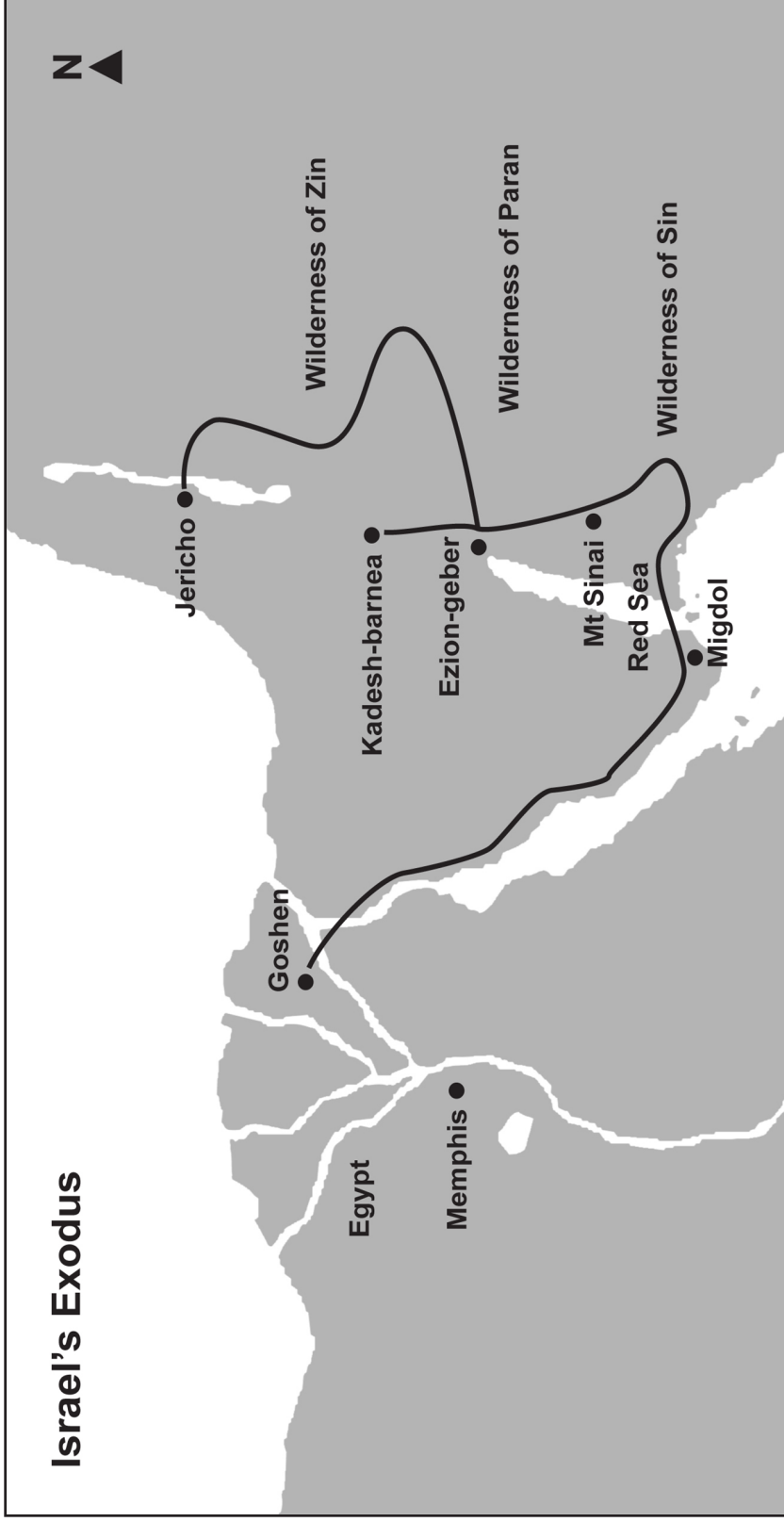
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

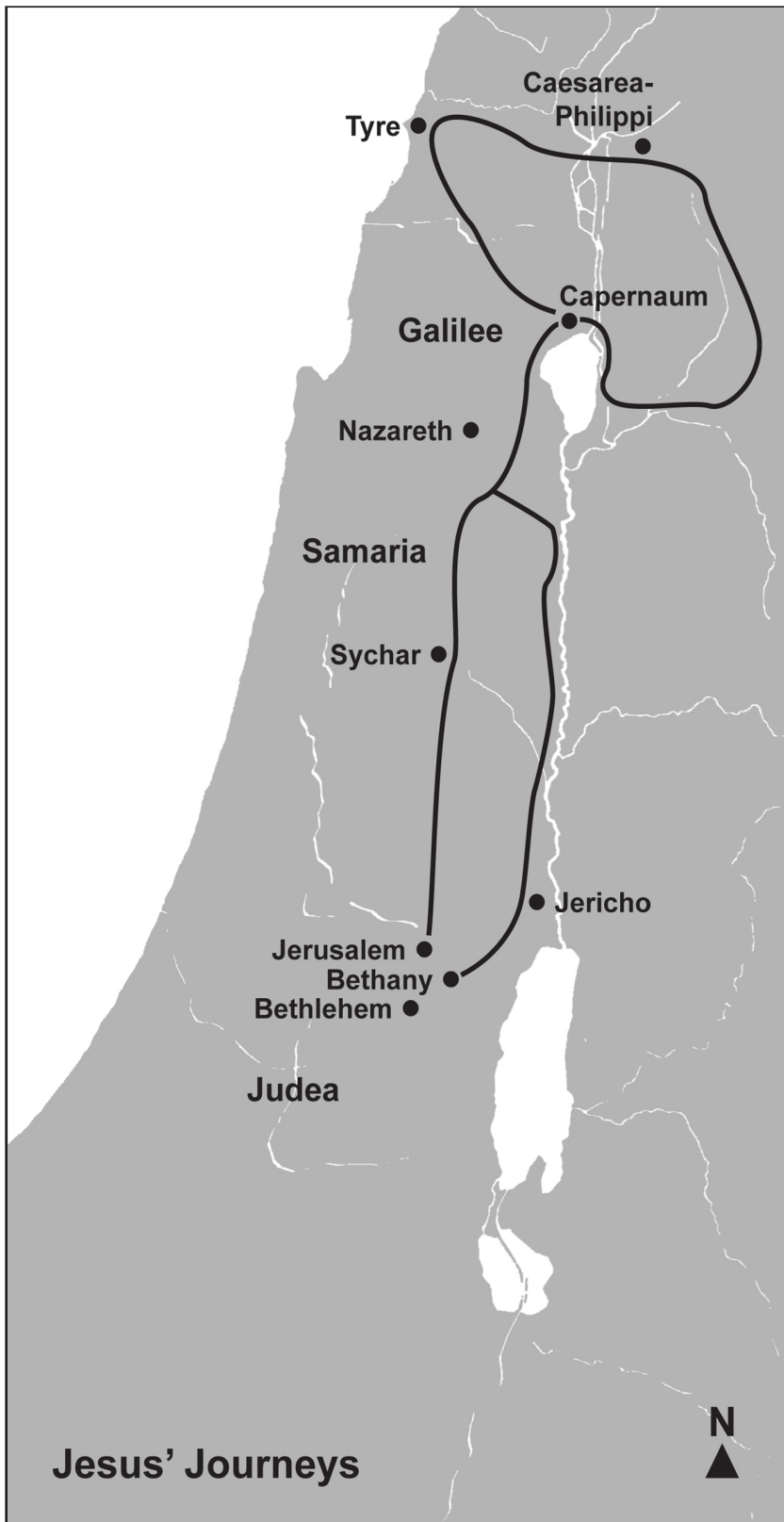
Πετρου Β΄ 2:17

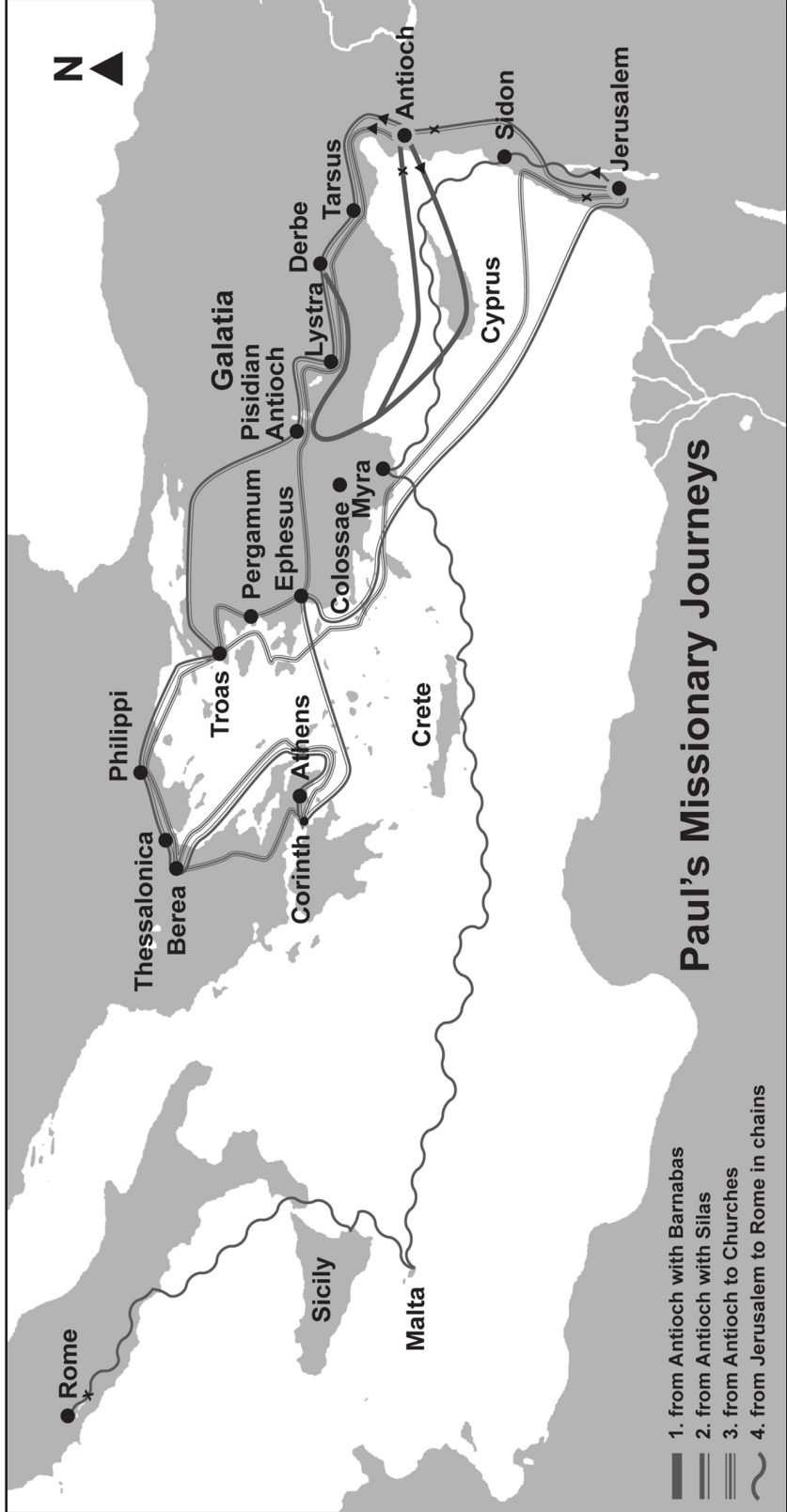
Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

ὡς δὲ ἐξαιπέτετε ἄρα τὸν λαὸν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοῦς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμὶ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

- 1. from Antioch with Barnabas
- 2. from Antioch with Silas
- 3. from Antioch to Churches
- 4. from Jerusalem to Rome in chains

Paul's Missionary Journeys

Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀρωματισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

